சுவாநுபவரஸமஞ்சரி

திருநெல்வேலிக் கோடகநல்லூர்

[illegible]ானந்த

சுந்தரஸ்வாமிகள்

அருளிச்செய்தது

திருநெல்வேலி

[illegible]

[illegible] மடாத்தும்

வித்வான்

கல்லிடைக்குறிச்சி

சிதம்பரநாத

கவிராயரவர்களாற்பார்வையிடப்பட்டு

திருநெல்வேலி

ம. ா ா ஸ்ரீ

சதாசிவதிருவடியாரவர்களால்

பிரசுரஞ்செய்யப்பட்டது

[illegible] ஆகஸ்டுமீ

திருநெல்வேலியில்

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ.

அம்பலவாணக்கவிராயரவர்கள்

சு. சிவராமமுதலியாரவர்கள்

புதூர்வள்ளிநாயகம்பிள்ளையவர்கள்

இவர்களது

முத்தமிழாகரஅச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சுவாநுபவரசமஞ்சரி

ஸ்ரீசிவாயபரமகுருவேநம:

கடவுள்வணக்கமும்அவையடக்கமும

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

சகமுதற் பொருளாய்த் தெரிவதற் கரிதாய்
தனியிலைத் தேவர்கட்குந் தேவாய்
சுகவடி வான சொரூபத்தைப் பணிந்து
தொன்மறை நான்கிற்கு மெட்டா
அகம்பதிப் பொருளை யநுபவ ரசமஞ்
சரியினி லமைவுறச் செய்து
ககனம தளக்க லெனப்பெரி யோர்முன்
கழறவென் கருத்துமுன் னியதே

முதலாவது

பஞ்சகோசாநுபவநிரூபணத்த,

பிரகரணம்

அன்னமய்கோச முதலிய பஞ்சகோசவிசாரணை

ஸ்தூலதேகமாகிய இரத்தமாம்சாதிகளை அணு அணுவாகப் பிரிந்து, அந்த அணுக்களையும் அதிநுட்பமான அணுக்களாகப் பார்க்கில், ஸ்தூலங் கொன்று

மல் அநிலரேகைபோன்ற ஆகாயாநுபூதி தோன்றும். அவ்விருத்தியே அன்னமயம். அதிற் பிரதிபலித்து விளங்கிய சைதன்னியமே அன்னமயன். அவ்விருத்தியையும் அச்சைதன்னியத்தையும் ஒன்றுபோற்றோன்றுவிக்கும் அகங்காரமே அன்னமயகோசம் என்னப்படும்.

அவ்வகங்காரவிருத்தியை அவ்விடத்தினின்று நிரோதிக்கில், அந்த ரேகையுந்தோன்றாமல் அந்த ரேகையின் ஆகாரமாகச் சலனதாமாத்திரமுண்டாதாக ஒருவிருத்தி தோன்றும். அவ்விருத்தியே பிராணமயம். அதிற் பிரதிபலித்த சைதன்னியமே பிராணமயன். இவ்விரண்டையும் ஒன்றுபோற்றோன்றுவித்த அகங்காரமே பிராணமயகோசம் என்னப்படும்.

அவ்விருத்தி சலனாகாரத்தை வியாபித்ததாயும், சங்கற்பசலனரூபமாயும், அநுபவத்துக்கு வருகிற விருத்தியே மனோமயம். அதிற்பிரதிபலித்த சைதன்னியமே மனோமயன். இவ்விரண்டையும் ஒன்றுபோற்றோன்றுவித்த அகங்காரமே மனோமயகோசம் என்னப்படும்

அவ்விதமனோமயத்தைத் ததாகாரமாய் வியாபித்து, அவ்வாகிருதியைத் திரிசியமாக விளங்குவிக்கின்ற விருத்தியே. விஞ்ஞானமயம். அதிற் பிரதிபலித்த சைதன்னியமே விஞ்ஞானமயன். இவ்விரண்டையும் ஏகாகாரமாகத்தோற்றுவித்த அகங்காரமே விஞ்ஞானமயகோசம் என்னப்படும

மேற்சொன்னநான்கு கோசத்திலும் அகங்காரமானது அங்கங்கே தாதான்மியப்பட்டிருந்ததில், அப்பாதத்தில் அதனின் தாதான்மியம் நீங்கி எல்லாவற்றின் நிஜரூபமாயும், இந்த ஆனந்தமென்று முன் நிலைக்கொள்ளாமலும் இருக்கின்ற விருத்தியின் ரூபமே ஆனந்தமயம். அதிற் பிரதிபலித்த சைதன்னியமே ஆனந்தமயன். இவ்விரண்டையும் ஏகாகாரமாகத் தோற்றுவித்த அகங்காரமே ஆனந்தமயகோசம் என்னப்படும்.

இவ்விதச் சொரூபமாயுள்ள ஆனந்தமயகோசமானது ஏகச்சக்ராதிபத்திய ரூப கேவலானுபூதியைச் சங்கற்பசத்தாரகிதமாகக்கொண்டு, தனதுஸ்பூர்த்தியற்று தானே இல்லாததாக விளங்கிநிற்க, விருத்தியின் தன் சங்கற்பாம்சத்தால் இலயரூபமான தனதுஸ்ரூபநாசத்தையடைய, அவ்வநுபூதி அகங்காரியின் விவகாரத்திற்கண்ட நாமரூபங்களுடைய வஸ்துவுக்குட்பட்டதாகக் காணப்படாததினால், அவ்வநுபூதியில் தனதுசங்கற்பாம்சத்தால் தெரியக்கூடியவையாரோபிக்க, அவ்வவஸ்தையே அஞ்ஞானாநுபூதியாம்.

அவ்வஞ்ஞானாநுபூதியில் ஆனந்தமயன் விவகாரத்தால் அடங்கிநின்றிடினும், விளங்கிடத் தெரிவான் அவ்வஞ்ஞானிடம் ஈடமானதால் தானேவிளங்கத்தகாதது. கூடஸ்தன் நிருவிகாரி ஆனதால் அவனைச் சாரவு

ம் வல்லமையுடையதாகாது. சிதாபாசனால் விளங்கியதா என்றால், அவ்வவஸ்தையிற்றானே அவ்வாவரணாநுபூதி விளங்கிடவேண்டும். அங்ஙனம் விளங்கிடில்; அவ்விளங்குதல் அக்காலத்திலுள்ள அநுபூவமானதால், அவ்விளங்குதல் அவ்வநுபூதியிலிருக்க ஆவரணம் சாரவல்லமையுடையதாகாது.

மேலும் விவகாரத்தால் அஞ்ஞானம் விளங்குவதால், சாக்ஷியை முன்னிட்டே விளங்கவேண்டும். அவ்வித சாக்ஷியும் சித்தாயிருக்கவேண்டும். அசசித்தும் தானாகவே சித்திக்கவேண்டும். அவ்வித சித்தானதான் விருத்தியிற் பிரதிபிம்பிக்க, விருத்தியின் ஏகதேசாம்சமான சங்கற்பத்தாற்றோன்றிய பஞ்சகோசத்தையும் அபிமானித்து விருத்தியின் ஏகதேசாம்சமானசித்தத்தால் ஆலோசித்து - விருத்தியின் ஏகதேசாம்சமான புத்தியால் நிச்சயித்து - விருத்தியின் ஏகதேசாம்சமான அகங்காரத்தால் அகங்கரித்து - விருத்தியின் ஏகதேசாம்சமான இலயத்தால் இந்நான்கின் இலயத்தை, விருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசனது விளங்குதலால், சிதாபாசன் தன்னைச் சடனாகக் கொள்ள, அக்கொள்கையில் சிதாபாசன் ஞானரூபியானதால், அவனையும் அச்சடமான அஞ்ஞானம் சதா உபகாரப்படமாட்டாது. அதில் அஞ்ஞானமென்ற சங்கற்பம் மனதைச்சார்ந்ததாலும் சங்கற்

பிக்கப்பட்டதை அவிவேகத்தால் இந்த அஞ்ஞான மென்ற நிச்சயத்தன்மை புத்தியைப்பற்றினதாலும் அவ்விதமாய் ஒன்றுந் தெரியாமல் தூங்கினேனென் று முந்திய அநுபூதியை இழுத்துச்செல்லுகின்றது சித்தத்தைப்பற்றினதாலும் - தன்னுள் அடங்கிய பஞ் சகோசமுடைய மூன்றவஸ்தையையும் இம்மனம் பு த்தி சித்தமென்ற மூன்றின் உதவியால் நான் என்ற து அகங்காரத்தைப் பற்றினதாலும் - அவ்வகங்காரம் அன்னமயம் பிராணமயம் மனோமயம் விஞ்ஞானம யம் ஆனந்தமயம் அஞ்ஞானம் இவைகளை, அக்கி னி இரும்பை உள்ளும் வெளியும் வியாபித்ததுபோ ல், வியாபித்திருப்பதால் அக்கினியானது எப்படி இரும்புக்கு வேறே, அப்படியே அவ்வகங்காரமும் கோசாதி ஆறுக்கும் அப்புறப்பட்டதாகும்.

அவ்வித அகங்காரமும் சடமானதால் தானே சித்தி ககத்தகாதது சிதாபாசனால் சித்திக்கு மெனின் சிதாபாசன் விருத்தியன்றிச் சித்திக்கத்தகான். இவ் விருந்திக்கும் சிதபாசனுக்கும் காரியகாரணம நிரு பிக்கத்தகாது. நிருபித்திடில்; அந்நியோந்நியாச்ரயதோ ஷ. நேரிடும். சிதாபாசனையே தனக்குத் தானே காரண மெனலொப்பினுல, ஸ்வாத்மாச்ரயதோஷம் வர நேரி டும். கூடஸ்தனைக் காரணமாக ஒப்பினுல்; கூடஸ்தன் சத்தாகிய சிதாபாசனுக்குக் காரணமா, அல்லது அச

த்தாகிய சிதாபாசனுக்குக் காரணமா? அசத்தாகிய சிதாபாசனுக்குக் காரணமென்னில்; இல்லாததான முயற்கொம்புக்கும் காரணமாகத் தெரிவான். சத்தாகிய சிதாபாசனுக்குக் காரணமென்னில்; சத்தின் பொருட்டுக் காரணத்துவங் கூடாது. அவ்விதச் சிதாபாசன் சின்மாத்திரமாகச் சத்தா, பிரதிபிம்பமாத்திரமாகச் சத்தா? சின்மாத்திரமாகச் சத்தென்னில், நிருவிகாரகூடஸ்தனைத் தவிர சிதாபாசன் இல்லாதவனாவான். பிரதிபிம்பரூபமாகச் சத்தென்னில்; பிரதிபிம்பமானது தோன்றியது ஆனதால் இல்லாததே தோன்றவேண்டும். தோன்றிடினும், பிம்பத்துக்கு வேறென்னில், பிம்பமன்றி விளங்கிடவேண்டும். பிம்பமே பிரதிபிம்பமாக விளங்குகிறதென்னில். பிரதிபிம்பமாகத் தோன்றுகின்றதா, அல்லது பிரதிபிம்பமாக இருக்கின்றதா? தோன்றிடில், சுத்தி இரசதம் போல், தோன்றிய அம்சம் பொய்யெனப்படும். பிம்பமே பிரதிபிம்பமானதென்னில்; பிரதிபிம்பமாகுங் காலத்தில் பிம்பத்துக்கு நாசமும் உபாதிநாசகாலத்தில் பிரதிபிம்பத்துக்கு நாசமும் வந்து இரண்டும் சித்தியாமற் போய்விடும். மேலும் சுருதி யுக்தி அநுபவங்களால் கூடஸ்தனிடத்தில் நிருவிகாரத்தன்மை அசங்கத்தன்மை இரண்டும் அவன் சித்தானதால், சித்தமாயிருக்கின்றது. காரியோற்பத்தி சித்திக்கவேண்டுமானால்

காரணமே சங்கயாயும் விகாரியாயுமிருக்கவேண்டும். அத்தன்மை அவனிடத்தில் காணப்படாத நிலையும் அவ்வநுபூதியில் ஞாதுரு ஞானம் அகங்காரமுமநுபவிக்கப்படாத நிலையும் - ஞாதுருஞானமில்லாத விடத்தில் சிதாபாசன் இல்லாதவனென்றேன் ஆனதாலும், "கூடஸ்தன் இல்லையென நிஷேதிக்கத்தகாதவனே ஆனநிலையும் சுழுத்தியுக்த அநுபவங்களால் கூடஸ்தனைத்தவிரக் காரியமேது வேறாகக் காணப்படாத நிலையும் - அக் கூடஸ்தன் தானே அநுபவித்துக்கொண்டிருந்த நிலையும் - அவ்விதகூடஸ்தனை தன்னிடத்தில், ஆநந்தகோசமானது அதன் தாதான்மியமாவது கிடையாது. அகங்காரத்துவத்துக்கு ஐந்து கோசத்தின் தாதான்மியமே ஒத்திருக்கும், ஆநந்தமயகோசத்தில் தாதான்மியம் கிடையாது. அகங்காரதாதான்மியம் ஆநந்தமயகோசத்தில் இல்லாவிடில், அகங்காரியும் இல்லாதவனாவான் அகங்காரி இல்லாவிடில், அபிமானியும் இல்லாதவனாவான். அபிமானி இல்லாவிடில், அபிமானமும் இல்லாததாகவே சித்திக்கும். அபிமானந்நிலைத்திராத விடத்தில், அஞ்ஞான முதலியயாவும் இல்லாதவையாகிவிடும். அஞ்ஞான முதலியயாவும் இல்லாவிடில், சிதாபாசன் முக்காலத்திலும் இல்லாதவனாவான். இவ்வித மனனத்தால் சுருதியின் அபிப்பிராயப்படி ஆன்மாவை உள்ளபடி

தெரிய,, "நான்கு கோசத்தைப்பற்றி அகங்காரத்துக்கு ஆனந்தமயகோசமென்றும் - நிரகங்காரரூபமான கூடஸ்தனைத் தானாக அறியாததினால், சிதாபாசனுக்கு அஞ்ஞானமென்றும் - அவ்வித அஞ்ஞானத்தினால் அவன் வியாப்தமென்றும் - சாமானிய விவேகத்தால் அறிந்துகொண்ட சுருதி யுக்தி அநுபவங்களினாலும் அநுபவிக்கக், கூடஸ்தனை சாட்சியேதானென்றும் அச்சாட்சியநுபவத்தால் ஜாக்கிராதி இரண்டவஸ்தையும் ஸ்வரூபவஸ்தையில் அடங்கி அம்மூன்றுமவஸ்தையான ஜகத்சத்தாரூபிய ஆவரணவிருத்தியில் மாத்திரம் பிரதிபிம்பித்தவன் கூடஸ்தனைத் தன்விஷயமானதாலும் - அவ்வாவரணமே விருத்தியைப்பற்றியதானதாலும் - அவ்விருத்திசாட்சியான தன்னையே மூன்றாவரணத்தோடுங் கூடியிருக்கவனையும் - ஞானபலத்தால் சாட்சியாய் விளங்குகின்றவனையும் - அறிந்து இவ்வாவரணவிருத்தி சிதாபாசனிற்கற்பிக்கப்பட்டதேயன்றி, அவ்வவஸ்தைகளில் உள்ளபடி ஆவரணமில்லையெனத்தெரிந்து, அவ்வாவரணம் இல்லாததினால், சாட்சித்துவமும் இல்லையென நிஷேதியாமல்நிஷேதித்து,, இவ்விதசாட்சித்துவமும் சிதாபாசனுக்கு அகங்காரதாதான்மியத்தால்வந்த சாட்சிஞானதாதான்மியமென்று தெரிந்து, நிர்விகார கூடஸ்தன் மாத்திரமாய் அகம்பதத்தின்பொருளை அ

நுபவியாமலநுபவிக்க,, பஞ்சகோச சோதனையாற் கிடைத்த அதிஷ்டானப்பொருள் உள்ளபடி விளங்கிடும். அப்பொழுது அவ்வதிஷ்டானமான தன்னைத்தவிர நானாரூபமாயுள்ள ஷட்கோசங்களும் முக்காலத்திலுமில்லையென்று அதிஷ்டானமாத்திரமாய் அநுபவியாமலநுபவிக்கப்படும்.

முற்றும்

இரண்டாவது ஜகத்தைப்பூதப்பருப் பாகப்பிரித்தபிரகரணம்.

சித்திரகாமமுடையவர்கள் நவரத்னமாயுள்ள விசைய விந்யாச விசேஷங்களால், எப்படி சுகக்கட்டிலிலிருக்கின்றார்களோ,, அப்படியே டங்கிஷ்விசேஷத்துடைய மாந்தர்களால் பிரமநிஷ்டர்களும் ஆன்மாநுபவானந்தக்கட்டிலாடுகின்றார்கள்.

எப்படியெனில் அணுவாதிமேருவந்தமான சகலவ்யாமங்களையும் பூமியின் விகாரங்களாயறிந்தால், அப்பூமியும் அணுமுதல் மேருவரை அவயவாவயவியாக விளங்கவேண்டும். ஆனால் அப்புவின்சேர்க்கையின்றிக்கூடாது. அப்பூமியில் அப்புவின்சேர்க்கையை ஆலோசிக்குங்காலத்தில், பிருதுவியென்பது அணுபரிமாணமுடையதாயும் மஹா

த்பரிமாணமுடையதாயும், இருவகையாகக் காணப்
படுவதால், அவ்வித பிரத்யக்ஷ இருவகையாயுள்
ளபரிமாணங்களுக்குஞ் சுபாவமா, அல்லது ஒருபரிமா
ணமே சுபாவமா; இருவகையுஞ் சுபாவமென்னில்;
அவ்விரண்டும் பரஸ்பர விரோதியானதால் சித்திக்க
த்தகாது. அதில் ஒருபரிமாணஞ் சுபாவமென்னில்;
மற்றொருபரிமாணம் அப்பூமியிற் காணாமலேயிருக்
கவேண்டும். நல்லது ஒருபரிமாணங் காரணசுபாவ
முடையது மற்றொருபரிமாணங் காரியசுபாவமுடை
யதென்னில்; அணுபரிமாணங் காரணமா, மஹத்
பரிமாணங் காரணமா? மஹத்பரிமாணம் அவயவி
யானதால் அவர்களாலும் காரணமாகக்கூறத்தகாது
அணுபரிமாணங் காரணமென்னில்; காரியமான
மஹத்பரிமாணத்துக்கு ஒரு அணுபரிமாண
மே காரணமா, வெகு அணுபரிமாணமே காரணமா
ஒரு அணுபரிமாணமே காரணமென்னில்; காரியமும்
அணுவாகத் தெரியும். வெகு அணுபரிமாணமே கார
ணமென்னில் வெகுவாக இருக்கின்ற அணுக்களு
க்குச் சேர்க்கை சலமன்றிக்கூடாது. மஹத்பரி
மாணத்துக்கு சலத்தின் சேர்க்கையே காரணமானா
ல், எவ்விடத்திற் சலத்தின் சேர்க்கை பூமியிற்
காணவில்லையோ, அவ்விடத்திற் பூமிக்கு மஹ
த்பரிமாணத்தன்மை கிடையாது. இங்ஙனமாயின்

ரிகஸ்பரிசமற்றடையே காற்றில் அதிசூக்ஷ்மமாய் அப்பு எப்படி யநுபவிக்கப் படுகின்றதோ அப்படியே மஹத்தாய்விளங்கிய பூமியிலும் அனுக்களின்சேர்க்கைவல்லமையாக விளங்கிய திரவசக்தியானது ஸம்பூர்ண சலமாக அநுபவிக்கப்படலாம்.

அவ்விதஅநுபவத்தில அப்புவைத் தவிர பிருதுவியின் அணுபரிமாணங்களிருந்து வேறாயிருக்கின்றதாக ஒத்திடில்; அவ்வணுக்கள் விஷயங்களாகவேயிரும். விஷயீகரிக்கப்பட்ட அதுகளனுக்களாகத் தகாது. நிர்விஷயங்களாயின் அத்தலத்திலிருக்கின்றதாக ஒப்பத்தகாது. இங்ஙனமாயின் அப்புவைத்தவிர பிருதுவி வேறில்லை யெனத்தெளியவரும்.

இவ்வித அப்புவே பிருதுவியாகத் தோற்றக்காரணமேதென்னில்; தனது காரணமான அக்கினியின் உஷ்ணசக்தியால், தனதுதிரவசக்தி ஸ்தம்பிக்கப்பட அவ்விதஸ்தம்பனமே, சலமேதுல நீகட்டியானதுபோல், பிருதுவியாகத் தோற்றிற்று.

மேலே சொல்லியபிரகாரம் எவ்விடங்களில்அப்புவுக்குப் பிருதுவியாய்த் தோற்ற வல்லமையிருந்திருக்கின்றதோ, அவ்விடங்களிலெல்லாம் அக்கினிக்கு அநுப்பிரவேசமிருந்திருக்கவேண்டும். அவ்வித அக்கினியைத்தவிர சலமேவேறு

வேறில்லையா? வேறாயிருக்குமாகில் முன் திரவச க்தியைத் தனது உஷ்ணசக்தியால் ஸ்தம்பித்த துபோல், முழுவதையும் ஸ்தம்பித்திடத்தெரிய, அப்புவேறில்லாததாகத் தெரியும். இல்லாவிடில் பழுதையிற் றோற்றிய சர்ப்பம் பழுதையாக நசித் தபின் பழுதைமாத்திரமாவதுபோல், அப்புவையும் அக்கினிமாத்திரமாகவே சொல்லவேணும்.

இவ்வித அக்கினி தனது உஷ்ணசக்தியால் அப்பு வின் திரவசக்தியைப்பிருதுவியாக விளங்கத்தக்கதாக வாவது, திரவசக்தியை நீக்கிப் பிருதுவி அப்பு இவ்வி ரண்டையு மில்லாததாகவே செய்யத்தக்கதாகவாவ து, அப்புவின் திரவசக்தியை அக்கினி வியாபிக்க வேண்டுமானால், அக்கினிக்கு சலனமன்றி அவ்வித வியாபகம் சித்திக்கத் தக்கதில்லை. அவ்வித வியாபக ம் வாயுவாகச் சித்தித்திடில், பூமி சலத்திலும் சலமு அக்கினியிலுமாயடங்கிட அவ்வக்கினியும் தனதுவி காரமான காரியசத்தையில்லாததினால் தனது காரண மான வாயுவாக சேஷித்திடத்தெரியும்.

அவ்வித வாயுவும் ஸம்யோகாந்தரமில்லாததினால்ச லனமற்று ஆகாயமாத்திரமாகவே சேஷித்திடும். மு ன்சொன்ன ஜகம் உண்டாகவேண்டுமானால், வெளி யை முன்னிட்டே யுண்டாகவேண்டும். அவ்வித நா ன்குபூதமுள்ள ஜகம் உண்டாகுமுன்னமே வெளியா

ன ஆகாயமாத்திரமாக இருந்திடில், அவ்வித அரூப
மான ஆகாயத்தில் நின்றும் ஆகாரமான ஸ்வரூபமு
டைய ஜகம் உண்டாயிற்றென்று சொல்லக்கூடாது.
ஆகையால் ஆகாயத்தைத்தவிர ஜகம் வேறில்லவேயி
ல்லை. இங்ஙனமாயின் தோற்றிற்றென்று சொல்ல வே
ண்டும். தோற்றிடில் ஆகாயத்திற் றோற்றியதா, ஆகா
யத்திற்சீவ னிடமாகத் தோற்றியதா? ஆகாயம் ஜடமா
னதால் ஜகமாகத் தானே தோற்றாது. சீவனிடமாகத்
தோற்றியதென்னில்; அவ்விதசீவன் இந்திரியரூப
மோ, அந்தக்கரணரூபமோ, அஞ்ஞானரூபமோ, அல்லது
இந்திரியம் அந்தக்கரணம் அஞ்ஞானம் இம்மூன்
றுமிங்கூடியவறிவா, அல்லது இம்மூன்றுக்கும் அ
ப்புறப்பட்டசுத்தவறிவா? ௧வது இந்திரியமேசீவன்
அவனிடமாக ஆகாயத்தில் ஜகம் கற்பிக்கப்பட்டதெ
ன்னில்? இந்திரியத்துக்கு விஷயமாகவிளங்கிய ஆகா
யம் விளங்கமாத்திரஞ் செய்யுமேயன்றி, ஆகாயமெ
ன்றகற்பனைகூட அதில் விளங்கத்தகாது; மேலும் மு
ற் நான்குபூதங்களை உள்ளும் வெளியும் வியாபித்த
ஆகாயத்தைத்தவிர நான்குபூதங்களும் வேறில்லை
யென்றும் நான்குபூதங்களும் உண்டாகவேண்டு
மானால் ஆகாயமே காரணமாயிருக்கவேண்டுமென்
னும்- அரூபமான அவ்வாகாயத்தில் நின்றும் ரூபமு
டையஜகம் உண்டாகத் தகாதென்றும்- அவ்வாகாயத்

தைத்தவிர ஜகம்வேறில்லைவேறில்லையென்றும் - நிரூபி த்ததுபோல, இவ்வாகாயமும் விளங்கவேண்டுமானல் இந்திரியமன்றிக் கூடாததினுல் எவ்விடமாய் ஆகாயம் விளங்கினும், அவ்விடமாய் இந்திரியசத்தையும் இடைவிடாத்தன்மையாய் விளங்கவேண்டும். அங்ஙனம் இந்திரியசத்தை இடைவிடாத்தன்மையாய் விளங்கில், ஆகாயம் விளங்குதலைத்தவிர வேருகு க்கின்றிதன்று கூறப்பட்டது.

மேலும் நாமரூபங்களெல்லாம் வாசனரூபங்களானதால், அவ்வாசனை அந்தக்கரணத்தைச்சார்ந்ததால் இந்திரியத்தில் விளங்கிய வஸ்துக்களை, மனோமானது நாமரூபமுடையதாகமாத்திரஞ்சங்கற்பித்திடும். அப்படியாகில் அவ்வித நாமரூபங்களுடைத்தாகவே அவ்வஸ்துக்களை இந்திரியம் விளங்குவித்திடத்தெரியும்.

இங்ஙனங் கூறியபிரகாரம் இந்திரியத்தின் விளக்கமே விரிவாய் விளங்கத்தெரிய அவ்விளங்குதலில் நாமரூபமில்லாத்தென்றெ, ஆகாயமென்ற நாமரூபம் சங்கற்பமுடைய மனதாற்றோன்றி இந்திரியத்தினிடமாய் விளங்குகின்றதாகக் காணப்படுகின்றது.

ஆகையால் இந்திரியத்திற்றோன்றியது விளங்குதலும் மனதிற்றோன்றியது நாமரூபமுமாகலாம். அவ்விதவியாபக இந்திரியவிளங்குதல் மாத்திரமாயுள்ள விளங்குதலில், மனதாற்கற்பிக்கப்பட்ட ஆகாயமென்றநாம

ரூபகதன்மை இடைவிடாமல நிறைந்திருந்தபோதிலும், அவ்விளங்குதல் மனோவிகாரமான ஆகாயமென்ற நாமரூபத்துக்கு உட்பட்டதல்ல.

முன்சொன்ன பூதங்களை இந்திரியத்தைத்தவிர வேறில்லையென்று நிச்சயித்ததுபோல, இவ்விந்திரியவிருத்தியில் விளங்கிய விஷயாகவிளங்குதலை மனத்தைத்தவிர வேறில்லையென நிச்சயிக்கத்தகாது: ஆகவே இந்திரியத்துக்கு இந்திரியமென்ற நாமரூபமாத்திரம் மனதின் சங்கற்பத்தைத்தவிர வேறில்லையெனச்சொல்லலாம். அவ்விதசங்கற்பரூபமான மனதின் விகாரத்தாற் றோன்றி இந்திரியத்தின் முன்னிலையாக விளங்குகின்ற நாமரூபங்களை, மனதின்சங்கற்பப்பிரகாரம் நிச்சயப்படுத்தும் புத்தியின்விளங்குதலென்ன. அப்பிரகாரம் ஆலோசித்து நிச்சித்ததின்விளங்குதலென்ன-சொரூபமாகக்காட்டுந் திறமையையுடைய அகங்காரத்தின் விளங்குதலென்ன-இவ்வளவும்விளங்குதலும் வியாபகமான இந்திரியவிளங்குதலில் சங்கற்பிக்கப்பட்ட நாமரூபங்களை முன்னிட்டிருந்தபோதிலும், நாமரூபம் கற்பிதமானதுபோல புத்தி சித்தம் அகங்காரம் இவைகளின் விளங்குதல் கற்பிதமாகத்தகாது: ஆனால் சங்கற்பரூபமான நாமரூபத்தை முன்னிட்டுவந்தவிகாரங்களை நிச்சய ஆலோசனை சொரூபத்தன்மை இவைகளாகத் தோற்றிய சங்கற்பா

ம்சமாத்திரம் கற்பிதமாகலாம். அப்படியே மனதுக்கு மனமென்றசங்கற்பத்தன்மை மாத்திரம் கற்பிதமாகு மேயன்றி, ஏதன்விளங்குதல் கற்பிதமாகத்தகாது.

இவ்விதமனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் இவைகளவும் சங்கற்பவிஷயங்களன்றி விளங்குதல்மாத்திரம் சத்தியமாயின், முன் இந்திரியத்தில் விசேஷிய மாபகவிளங்குதலைத்தவிர வேறுவிளங்குதல் பேதமுடையதாகச் சங்கற்பிக்க இடமில்லாததால், புத்திமுதலிகூறுதல் அகங்காரமென்றாலும் தோற்றங்கள் கூறுகமும் விளங்குதலைத்தவிரவேறில்லையென்று அநுபவிக்கவரலாம்.

சுழுத்தியில் அவ்விளங்குதலுமில்லாததினால், இந்திரியம் மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரமாகியவிவைகளற்றவிடம் அந்தக்கரணமானதால், அவ்வந்தக்கரணமே விளங்குந்தன்மையுடையதாகக்காணப்படுவதால், அவ்வந்தக்கரணமானவிளங்குதலைத்தவிர மேற்சொன்னதுகும் வேறில்லையென்றால்; அச்சுழுத்தியில் அந்தக்கரணமில்லாவிடினும் அஞ்ஞானமிருக்கின்றதாகவேஒப்பவேண்டும்: எங்ஙனமெனின், சுழுத்தியில் அந்தக்கரணமில்லாததினால் விளங்குதலில்லையென்று சொல்லவேண்டுமானால், அவ்வந்தக்கரணமில்லையென்று விளங்குவிக்க ஒருவிளங்குதல் அகத்தியம் எவர்களும் ஒப்பவேண்டும். அவ்விதவிளங்

ருதல் சுழுத்தியில் அஞ்ஞானரூபமாய் விளங்குவதா
ல், அவ்விளங்குதலும் அஞ்ஞானத்தைத்தவிர வே
றாகக்காணப்படாததினாலும், சகலரும் விழித்தபின்
ஒன்றுந்தெரியாமற்றூங்கினேனென்று சுழுத்தியின்
அஞ்ஞானானுபவத்தை அநுபவமாகச் சொல்வதினா
லும், அவ்விகாரணமான அஞ்ஞானத்தைத்தவிர
மெய்சொல்லிய அந்தக்கரணங்களுக்குச் சுழுத்தியி
லோ ஆகாரணங்காணப்படாததினாலும், அஞ்ஞானத்
தைத்தவிர உதாசீனமில்லையென் றுவரையிட அவ்வி
த அஞ்ஞானமும் விளங்குதலிலேயே விளங்கவே
ண்டும். இந்தலத்தில் விளங்குதல் ஒப்புதலாகவிடில்
அஞ்ஞானமிருந்ததாகக் கூறத்தகாது. அஞ்ஞானமே
ன்றதியாய் விளங்குதலில்லாமைரூபமானதால், வி
ளங்குதலிருக்குமிடத்தில் விளங்குதலில்லாமை
யாகிய அஞ்ஞானம் இருக்கின்றதாக ஒப்புவதற்குச்
சரியாகப் பரிக்கத்தகாததினால், விளங்குதலேயிருந்த
தென்று வரிக்கப்படாதபடிக்கு அநுபவங்களால் ஒப்
புவேண்டும்.

இதைப்போலவேசகலரும் ஒரேதன்மையாய்
விளங்குகின்றவிளங்குதலைத்தவிர முக்காலத்திலும்
வேறில்லையென்னில்; அந்தக்கரணமென்றும் அஞ்ஞா
னமென்றும் விளங்குதல்மாத்திரமாயும் மறைவாயு
முள்ள இருவகைவிளக்கமும் விளங்கக்காரணமாய

தென்னில்? விளங்கியதென்றும் மறைந்ததென்றும் இருவகையாய்த் தோற்றியசங்கற்பரூபமான மனங்காரணமேயன்றி, வேறுகாரணமில்லை.

அஃதல்லவெல்லாம் விளங்குதல்ரூபமாகில், சங்கற்பரூபமான மனமாத்திரம் விளங்குதலுக்கு அந்நியமா? விளங்குதலுக்கு அந்நியமாகில்; அஞ்ஞானம்போல இல்லாததாகத்தகும். விளங்குதல்ரூபமாகில்; அதனை மனமென்றுசொல்லக்கூடாது. இங்ஙனமாயின் ஜகத்தும் அஞ்ஞானமும் விளங்குதலைத் தவிர வேறுகாணப்படாததினால், விளங்குதலென்றதின்பொருள் அறிவுரூபமானதால், மேற்சொன்னப்ரகாரம் முக்காலத்திலும் அறிவைத்தவிர வேறுகாணப்படாததினால், அறிவு அறிவை இல்லையென்றுவது அந்தக்கரணமென்றுவது அஞ்ஞானமென்றுவது அவைகளுடன்கூடிய விளங்கிற்றென்றுவது வோர்களாலும் சுருதி யுக்தி அநுபவங்களால் நிரூபிக்கத்தகாததுதான். கற்பனையன்றிக்கற்பியங்கூடாது: கற்பகனன்றிக் கற்பனைகூடாது. சிவனென்பது கற்பகரூபமானதால் கற்பனையில் விக்தாவான். ஆன்மாவின் நிட்டையிலோ விருத்தியில்லாத்தன்மையாகில், கற்பியம் அதற்கேதுவான கற்பனை அதற்கேதுவாகிய கற்பகன் என்றமூன்றுதன்மையும் முக்காலத்திலும் ஒப்பக்கூடவேகூடாது.

ஆகையாற்சுத்த நிர்விகாரனானவனைச் சீவனென்னக் கூடாது. கற்பிதமாகிய அநுபவங்களினால் பிரமமென் றுஞ் சொல்லக்கூடாதென்றால் பிரமமென்ற விவகாரமு ம் நிர்விகல்பத்தன்மை முக்காலத்திலுமில்லாததினால் நிரு பக்கத்தக்கதாது. சீவன் பிரமம் இரண்டு விவகாரமும் கற்பனையைச் சார்ந்ததால், சீவன் பிரமம் என்றகற்ப னையிற்கிரம் கற்பிதம் இவ்விரண்டு விவகாரங்களிலும் கலப்பில்லாமலிருக்கிறதல் அகற்பிதம். ஆகையால் சருவ விவகாரரகிதமான வஸ்து சத்தியமாகிய யாதொரு விகற்பமும் முக்காலத்திலுமில்லவேயில்லையென் று விளங்குகின்றது நிச்சயமாய் அல்லாமலென்று விளங்கிடு வார்கள்.

முற்றிற்று

மூன்றாவது

காடாறுதி துறைப்பகுப்பாகப்பிரித்த

பிரகரணம்.

மேற்கண்டபடி நிர்ணயித்துஞ் சிலகாலத்தில் இப்படியும் ஆக்ஷேபிக்கின்றார்கள். எப்படியென்னி ல் பிருதுவி என்பது கடினத்தைத்தவிர வேறில்லை: கடினமென்பது அப்புவின் சலனவிசேஷமுடைய அ க்கினியின் தகனசாமர்த்தியத்தால் ஸ்தம்பமாகிய அ

ப்புவின் திரவகுணத்தைத்தவிர முன்சொன்ன ரூபகுணமும் பிருதுவியினுடைய வேறில்லாததாகலாம். அப்புவின் திரவகுணமும் அக்கினியின்தகனகுணத்தால் நிருத்திக்கப்படக்கூடிய, திரவங்காணப்படாததால் அதுவும் அப்புவோடேகூட அக்கினியின் தகனகுணத்தைத்தவிர வேறில்லாததாகலாம். தகனகுணமாயும் திரவகுணமாயும் விளங்கிய பிருதுவியும் அப்புவும் உஷ்ணகுணத்தைத்தவிர வேறில்லாதிருக்கில், நிராதாரமாகக்கொண்டு எங்குமுள்ளசலனவிசேஷமானஸ்பரிசத்தால் திரவமாயும் கடினகுணமாயும் விளங்கிநின்றதோ, அந்தவாயுவின் நிராகாரஸ்பரிசகுணமாத்திரமாய்ச்சேர்ந்து முன்போலவே மூன்றுதத்துவங்களும் இல்லாததாகிவிடுகிறது.

ஆகாயம் அசங்கபதார்த்தமானதால் ஸ்பரிசகுணரூபமான வாயுவைத்தவிர ஸ்பரிசயோக்கியமான சங்கரூபமென்று புதுவிகாரமில்லாததாயிருக்கும், தனக்குத்தானே ஸ்பரிசமாகவிளங்கிக்கொண்டிருக்கும், ஸ்பரிசரூபமான வாயுவுக்கு ஸ்பரிசத்தன்மையைத்தாங்கியிருக்கில், ஆகாயத்தன்மையைத்தவிர வேறில்லாததாகிவிடும்.

அவ்விதம் ஆகாயமும் சப்தகுணத்தைத்தவிரவேறில்லாததாகின்றது, ஸ்பரிசமில்லாவிடத்தில் சப்தமுண்டாகக்காரணமில்லாததினாலும் நிராகாரமானதினாலும் வியாபகமே ஆகாரமென்றிடில்; இந்திரியவியாபக

நமைத்தவிர வேறொன்றாக நினைக்க உபகாரப் படாததினாலும்,, அதற்குவெளித்தன்மையே ஆகார மென்று செப்பினால், அவ்விதவெளித்தன்மையும் ஸ்ப ஷ்டமானதைத்தவிர வேறுகாணப்படாததினாலும்,, அதற்கு இந்திரியவியாபகத்தைத்தவிர வேறுதன் மை செப்பத்தக்கதல்ல.

நிர்க்குணமாயின் பஞ்சகுணங்களோடு பஞ்சபூ தங்களுமில்லாததினால், சகலஜநங்களும் சகலஸ்தூல தேகங்களோடுகூட இல்லாததாகவேயும்; ஸ்தூலதே கமுதலியசகலஜநங்களுமில்லாவிடில், பஞ்சேந்திரியங் களும் விஷயங்களையில்லாமையினால், இந்திரியங்க ளுமவைகளை யடைந்திருப்பதினாலும்,, ஸ்தூல தேகமென்பதே யிருக்கமாட்டாததினாலும்,, நிர்விஷயங் களையும் நிராதாரங்களாயுங்கொண்டு மனத்தைத்தவிர வேறில்லாததாகவேயுமுடியும்.

மனமென்பது வாசனைகளுடனானதால் வாசனையெ ன்பது இந்திரியங்களின் வியாபாரங்களையும் விஷய ங்களையுந்தவிர வேறில்லாததினால்,, இந்திரியங்களும் அவ்வியாபாரங்களும் அதின்விஷயங்களும் மேற் சொன்னபடி இல்லாவிடில், வாசனையும் இல்லாததாக வேயிருக்கும்; வாசனை இல்லாவிடில் மனதுமில்லாத தாக வேயிருக்கும்; மனமில்லாவிடில், புத்தி, சித்தம் அகங்காரம் இம்மூன்றும் திரியில்லாததீபம்போல்

இல்லாதவையாகக்காணப்படும்.

இந்தநான்குமில்லாதவிடம் சூனியமென்றுசொல்லுவது, அறிவுத்தன்மையில்லாததினால் அஞ்ஞானமென்றுவந்து நிரூபிக்கவுபகாரப்படுக்கிறது. சூனியமென்றால் ஜகமுதல் அகங்காரமவரையுள்ள யாவையும் சூனியமா, அல்லது இவைகளைச் சூனியமென்றறிந்து நிரூபிக்கின்றஅறிவே சூனியமா? அறிவைத்தவிரமற்றது சூனியமென்று நிரூபிக்கில்; அவைகளெல்லாம் முக்காலத்திலுமில்லாததினால், முக்காலத்திலுமில்லாத சசவிஷாணத்தை இல்லையென்பவனுபகாரம் உபகாரப்படாததுபோல உபகாரப்படத்தக்கதல்ல.

அதையறிந்தஅறிவைச் சூனியமென்றிடில்; கண்ணின்றி விஷயத்தைக்காணாததுபோல, சூனியமென்றவிஷயமும் அறிவையன்றிச் சித்தியாது. சூனியமும் அறிவும் இருப்பதாகவொப்பில்; முக்காலத்திலுமில்லாததே சூனியமானதால், இல்லாததை இருக்கின்றதாக எப்படி ஒருக்காலும் ஒப்பக்கூடாதோ, அப்படியே இரண்டாம்வஸ்துவை எதிரிடாது ஏகத்தன்மையாயிருக்கின்றஅறிவையும் இருக்கின்றதாக ஒப்பவேண்டும்.

அப்படியே அவ்விடத்தில் அஞ்ஞானமிருக்கின்றதாகவொப்பிடில்; சூனியம்போலவே அறிவன்றி ஒப்பப்படத்தகாது. அறிவு அஞ்ஞானம் இரண்டுமிருப்பதாகவொப்பினல்; அவ்வஞ்ஞானம் அறிவைமறைக்கின்றதா மறைக்

தைமறைக்கின்றதா? அறிவையென்னில்; கள்ளன் றி
ருளிருக்கிறாததுபோல், அறிவன்றிச் சித்திக்கத் த
காது. சுகத்தைமறைக்கின்றதென்னில்; முக்காலத்தி
லுமில்லாத சுகத்தை எவ்விதமாக மறைக்குமென்பது
கூடும். மேலும் ஆரியம் அஞ்ஞானம் என்றிரண்டு
தன்மையும் சங்கற்பத்தால் தோற்றவேண்டுவதால்,
முன்சொன்னபிரகாரம் சங்கற்பத்தன்மையுடையமன
ம் முக்காலத்திலுமில்லாவிடில், இதுகளுமில்லாததா
கவேயிருக்கும். அப்படியே அறிவையுஞ்சொல்லக்
கூடாதோவென்னில்; அறிவேயில்லையென்று சொ
ல்லவொண்ணாதிருப்பதால், அறிவுத்தன்மை அறிவைக்
கொண்டு வேறொன்றிற்குங்கூடாததினாலும், தன்னை
த்தவிர பற்றுக்கோடொன்றின்றி தன்னிடத்தில் முக்காலத்
திலுமில்லாததினாலும், தன்னைத் தானறியத் தன்னிட
த்தில் கிரியா அம்சமில்லாததினாலும், தானே சுவேச்சித்தி
த்திருக்கின்றது. முக்காலத்திலும் தானேதானுக்குச்
சித்திக்க, எல்லாம் தானேதானென்று அநுபவியாரும
ரெட்டியிக்க முன் பரவசத்தராய் அப்படியே ஆனந்
தக்கடலாகியிருக்கின்றார்கள்.

முற்றிற்று.

டு

நான்காவது.

சப்தாதி குணப்பகுப்பாகப்பிரிந்த

பிரகரணம்.

இந்தப்பிரகாரமாயுள்ள காலத்தில் ஆலோசிக்கின்றார்கள் பிருதுவியில் சப்த ஸ்பரிச ரூபரச கந்தம் இவ்வளவுங்காணப்படுவதால், இவைகள் பஞ்சபூதங்களின் குணமாயிருப்பதால், மற்றப்பூதங்களும் அவற்றின் குணங்களும் இப்பூதமும் இக்குணமும் என்னமாய்ச் சேர்ந்திருக்கின்றதென்றால், எல்லாக்குணமும் எங்கும் இடைவிடாத்தன்மையாகக்காணப்படுவதால் எங்குமெல்லாப்பூதமாயிருக்கவேண்டும்.

அதில் கடினமுள்ள இடங்களெல்லாம் கந்தமாகக் காணப்படுவதால், கந்தத்தைத்தவிரக்கடினம்வேறில்லாதபடியால் இவ்வுணைத்தொடங்கப் பிருதுவியுமில்லாததாகவேசித்திக்கும். அவ்விதகந்தமான பிருதுவியில் இடைவிடாத்தன்மையாகக்காணப்பட்டதால், அப்படிப்பிருதுவியில் இடைவிடாத்தன்மையாகக்காணப்பட்டஇரசமும் கந்தத்தைத்தவிரப்பிருதுவியில்லாவிடில், கந்தசத்தையில் இடைவிடாத்தன்மையாயிருக்கவேண்டும்.

இரசமென்பது அந்த காரணமான சலத்தின் குணமானதால், அந்தச் சலமானது தன்னைத்தவிர காரணம் வேறொன்றும் பிறப்பில் இவ்வளவுமில்லையெனநினைத்திருக்க, நிராகாரமாகக்கொண்டு தன்னைப்போலிவ்வியாபித்திருந்த இரசமாத்திரமாக வெளிப்படுத்தும். அவ்விதவிரசம் சலத்தில் எவ்விடத்திலும் கண்டிலமானாலும் சிலர்சட்டென்றிருச்சி இவைகளெல்லாம் இடைப்பட்டகாலங்களைக் காணப்படுவதால், அவைகளெல்லாம் அங்காலத்தில் இரவிலின்றிச் சித்தங்கையப்பாது: சித்தமென்பச்சுக்கிலவுருணை நிலையாயது சுக்கிலவுருவமன்றி இரசங்கிடையாது: இரசமன்றி அப்புக்கிடையாது: அவ்விதஅப்பு இரசத்தைத்தவிர வேறொன்றுமில்லையென்றில்; அவ்விதவிரசத்தைவேறுபடுத்திவழியால் சிலமொழிவால் நாற்பங்கொன்றுவகரு சொல்லுதற்கு. ஆகவே அவை இரசத்தைத்தவிர இல்லாதவைகளையடைக்கத்திட்டும்; அவையில்லாவிடில், நானும் நிராகாரமாகக்கொண்டு இல்லாததாகவேயிருக்கும்.

அப்படியே அக்கினியும் நிராகாரமாகக்கொண்டு ரூபமற்றதனது காரணமானஸ்பரிசமுள்ளவாயுவிலடங்கி ஸ்பரிசமாத்திரமாய்ச்சேஷித்திடும். அவ்விதவாயு அரூபமானதால், ரூபமற்றதாகக்கொண்டு, இல்லாததாகவேதெரியும்: அதற்கு ரூபமில்லாவிடினும் ஸ்பரி

சத்தன்மையாயிருப்பதால், இல்லையென்ன நிராகரிக்கத்தகா
தென்னில்? அதற்கு அவ்விதஸ்பரிசம் குணமா, அல்ல
து சுபாவமா? குணமென்னில்; அரூபத்துக்கு ஸ்பரிச
ங்கிடையாது. சுபாவமென்னில்; மேற்சொன்னபடி
காரியபூதங்கள் முக்காலத்திலுமில்லாததினாலும்,
காரணபூதமான ஆகாயம் நிராகாரமானதாலும், சம்ப
ந்தரகிதமாகக்கொண்டு ஸ்பரிசமேற்கிறவிடத்தில் வா
யுவிருக்கின்றதாகவெண்ணமாகப்படுகிறது. ஸ்பரிசமில்
லாவிடத்தில் வாயுவில்லாதிருந்தால் ஸ்பரிசமென்றிச்சையாகும்வி
ளங்காது. சப்தத்தைத்தவிர ஆகாயத்துக்கு வேறொருத
ன்மையில்லாததினால், ஆகாயமுமில்லாததாகவேகா
ணப்படுகின்றது. அதற்குவிதல் சுபாவமும் சப்தம்
குணமுமாயிருக்கும்போது இல்லையென்னுமுன்னமா
கச்சொல்லக்கூடுமென்னில்; ஸ்பரிசமில்லாததனால்
சப்தமுண்டாகக்கூடாதென்றது, வாயுவின்ஸ்பரிசத்தை
ப்பற்றியதற்கேயன்றி, இந்திரியத்துக்கும் ஆகாயத்துக்
கும் சம்பந்தம் ஏற்படாது. சம்பந்தங்கூடுமாயின்
சப்தம் விளங்கத்தடையில்லையென்னில்; இந்திரியம்
ஆகாயம் இவ்விரண்டின் சம்பந்தத்தால் சப்தம் உற்ப
விக்கின்றதா, அல்லது விளங்குகின்றதா? இல்லாதச
ப்தம் உற்பவிக்கின்றதெனின், இல்லாதரூபமுமுற்ப
விக்கின்றதெனவரும். விளங்குகின்றதெனின்; விஷ
யமாயிருந்திடில் விளங்கவேண்டும். இந்திரியத்துள்ள

தைவிளங்குவிக்குமேயன்றி இல்லாததைவிளங்குவிப்பியாது.

முன்சொன்னபிரகாரம் ஆகாயத்துக்குச்சப்தகுணமில்லாததினாலே சப்தமில்லாததென்னவேதாற்பரியம். வெளியென்பது நான்குபூதங்களின் அபாவத்தையிட்டிருக்கிறதால், அபாவத்தைப்பதார்த்தமாக நிருணயிக்கக்கூடாது. இங்ஙனமாயின் பிருதிவிமுதல் ஆகாயவரையிலுள்ள ஐந்தின் குணங்களோடுகூட அபாவபதார்த்தமானதால், அவைகளைவிளங்குவிக்கும் நிரூபகதன்மையினால் வந்த இந்திரியமென்றவிவகாரமும், அபாவமாகவேயிருக்கவேண்டும். இந்திரியமென்றதன்மைவிஷயத்தால்வந்ததா, இந்திரியத்தால்வந்ததாமனதாலேவந்ததா? விஷயத்தாலென்னில்; விஷயம் அபாவமானதால் சித்தியாது. இந்திரியத்தாலென்னில்; விஷயங்களைவல்லமையிருந்திடல் இந்திரியமெனப்படும். விஷயமில்லாவிடினும் விஷயங்களைக்கிரகிக்கின்ற இந்திரியமிருக்கின்றதாகவேண்டும். தன்னைத் தான்விஷயமல்லாததினால், தானே இந்திரியமென்றிருக்காது. விஷயங்களைப்பொருத்தே இருக்கின்றதாக ஒப்புக்கூடாது. மனதாற்கூடுமென்னில்; மனமென்பது சங்கற்பரூபமானதால் இருக்கின்றதைச் சங்கற்பிக்கின்றதா இல்லாததைச்சங்கற்பிக்கின்றதா? இருக்கின்றதைச்சங்கற்பிக்கின்றதென்னில்; இந்திரியமுதற்சகலமும் அப

வபதார்த்தமானதால், இவைகளைச் சங்கற்பிக்கின்ற
தென்றுகூறக்கூடாது. இல்லாதவைகளைக் கற்பிக்கி
ன்றதென்னில்; ஒருகாலத்தில் வந்தியாபுத்திரனையுங்
கற்பிக்கவரும். மேலும் மனதானது சங்கற்பிக்கவே
ண்டுமானால் சாக்கிரம் சொப்பனமென்ற இரண்
டவஸ்தைகளிலும் இந்திரியவாசனையில்லாததா
கக்கொண்டு கற்பிக்கவேண்டும். அதில் முன்னமே
இந்திரியங்களை அபாவரூபமாகக்கூறினதாற்றலை. அ
ங்ஙனமாயின் மனதாற்கற்பித்தசொப்பனம் பிறவியந்
தகன்றிருஷ்டியில் ரூபம்விளங்காதுபோல, இந்தி
ரியவாசனையில்லாதமனதுக்கு சொப்பனமுதலிய ஜ
கம் விளங்கிடத்தெரியும்.

௮ இப்பிரகாரம் சாக்கிரம் இந்திரியத்தோடும் சொ
ப்பனம் மனதோடுங்கூடிவிளங்காவிடில், முன் இந்தி
ரியம் அபாவமாகக்கூறப்பட்டதுபோல, மனதும் அ
பாவமாகவேசித்திக்கும்; மனதுஞ்சகலமும் அபாவ
மாகச்சித்தித்திடில் விருத்தியில்லாததன்மையால்
ஞானமுமில்லாததாகவேசித்திக்கவேண்டும். ஞானமி
ல்லாதவிடம் அஞ்ஞானமானதால், அஞ்ஞானமாத்தி
ரமாயிருக்கின்றதாகவேண்டும். இவ்விதமாகவிரு
க்கத்தெரிய, "ஞானம் அஞ்ஞானமென்ற இவ்விர
ண்டுவிவகாரமும் மேற்சொன்னபடிமனமில்லாததன்
மையால், என்னமாகக்கற்பிக்கக்கூடும். ஞானமில்லா

விடம் அஞ்ஞானமென்றால், ஏகத்ஞானபாவமா, அ
நேகமான ஞானபாவமா ஏகத்ஞானபாவமென்றால்;
ஏகம் முக்காலத்திலுமில்லாததினால், இருக்கிறதற்கே
அபரிமயமாயதால், ஏகஞானமேயில்லாவிடில் ஏகத்
ஞானபாவ மிருக்கிறதென விசாரக்கூறத்தகும்.
அநேகமான ஞானபாவமிருக்கிறதென்னின் பாவமாயா
கிலும் அபாவமாயாகிலும் ஒருவஸ்துவிளக்கவேண்
டியதால், ஞானமன்றிவிளங்கத்தகாது: அவ்விதஞா
னத்தைப் பாவாபாவ விகாரங்களுக்கு அதீதமாக
வெளிப்படுத்தவேண்டும். பாவாபாவ விகாரங்களுக்கு
அதீதமாகவிளங்கிய ஞானத்தை இல்லையென்றுரைக்
கத்தகாது: இராக்கில்லதனை நிரூபிக்கவுந்தகா
து: இருக்கில்லதென்பதவிராக்கியும் இல்லையென்
றபாவவிராக்கியும் சங்கற்பரூபமான மனத்தைச்சார்
ந்ததால், முன்னேமனமில்லாததாகச் சித்தித்ததுபோ
ல், பாவாபாவ விகாரமு மில்லாததாகச் சித்தித்திடும்.

இங்ஙனஞ்சித்தித்திடில் முக்காலத்திலும் பரிவா
ணாமாதீத அதிஷ்டானஞானத்தைத்தவிர வேறுஜகமி
ல்லாததினால், "ஜகசிருஷ்டாசனென்றும் ஜகத்பி
மானி சீவனென்றும் விகாரம்வரக்கணக்கில்லை: சீவே
சபேதம்முக்காலத்திலுமில்லாவிடில், அவைகளின் ஐக்
கியமாகிய பிரமபதவியென்றவிகாரமும் மிகவுஞ்சி
த்திக்கத்தகாததாதலினைத்தெளிந்து அறிவாய்விள

ங்கிட்டுஅதிகார் விசித்திரமெனப்பிரமானந்தபரவசர்க
ளாய்விளங்குகின்றார்கள்.

முற்றிற்று.

ஐந்தாவது

கிரியாசக்தியநுபவாகாரித்த

பிரகரணம்.

அநுபவிக்கப்படுகின்ற இந்தக்கட்டப்பத்தியாச ருடை
யகாரியவஸ்துவாகக்காணப்படுகிறது, காரியமென்று
ஞ்சிருக்கின்றவிருப்பமெனப்படும் கிருதியென்னப்படுகி
ன்றிச்சைஞானங்கள் உண்டுபண்ணுகிறதென்றுக்கிரமசங்கி
த்தியாது எங்களையெல்லாம் குருபாலனை நுழைப்பாக
கப்பட்டகடம் குலாலனது இச்சாஞானம்பொருந்திய
கிரியையன்றியெப்படிசித்தியாகிறதோ, அப்படிபோலசகின
த்துடைய இச்சாஞானக்கிரியையன்றிநடக்கத்தகப்ப
ட்டாது. இங்ஙனமாயின் சகலஜகத்தையும் கிரியாசக்தி
மாத்திரமாகப்பிடிக்க, இச்சாசக்திமாத்திரமாய்த்தனி
த்துப்பொருந்தில்லாததாய்க்கொண்டு ஞானசக்திமாத்
திரமாய்ச்சேவித்திடும் ஞானசக்திமாத்திரமாய்ச்சே
வித்திடில், மேற்சொன்னசகலத்தையும் இச்சாகிரியா

ஷங்களாகக்கொண்டு ஞானசத்திமாத்திரமாகவே சேஷித்திடும். அப்பொழுது ஞானசக்தியும் நாமரூபத்தோற்றமகலுற்று ஏகாகாரமாய் அகண்டமாகவிளங்கிடத்தெரியும்.

அதெப்படியாகு மென்றால்? நானாவருணங்களால் சித்திரமுடையதாய்விளையுறபெற்ற ஒரு சவுக்கவஸ்திரம் நூலாகப்பிரிக்கப்பட்ட வஸ்திரமென்கிறபொருள் நீங்கி நூல்மாத்திரமாய்ச்சேஷித்து, அந்தநூலும்பிரிக்கப்பட்டப் பஞ்சுமாத்திரமாய்ச்சேஷித்து, அப்பஞ்சும்பிரிக்கப்பட ஆகாயமாத்திரமாய்ச்சேஷித்து அவ்வாகாயமும்பார்வையில்விளங்கிப் பார்வையைத் தவிர வெப்படிவேறில்லாததாக ஆகிவிடுமோ, அப்படியேசகலமுங்காரம் பார்வைரூபமான ஞானத்தைத்தவிர இல்லாததாகவே விளங்கிடும்.

அவ்விதஅகண்டமாயி விளங்கும்பார்வையாகிய ஞானரூபம், நாமரூபங்களாகத்தோற்றியஜகத்தை முன் விட்டுவந்த ஜீவேசபேதமில்லாததாகவேகொண்டு விளங்கிடத்தெரியும். அவ்விதஞானத்துக்குச் சீவேசபேதத்தோடுங்கூட ஒருகாலத்திலுமில்லாவிடிற் பார்வையெனும் ஞானதருமமும் ஞானத்தைத்தவிர வேறில்லாததாகவே சித்தித்து, ஞாதுரு ஞான ஞேயமற்ற சுத்தஅகிலமான ஞானமாத்திரமான தானமாத்திரமாகவே விளங்குகின்றதென ஆனந்த உற்சிதங்

கொண்டு அப்படியே ஆனந்தக்கடலாடி விடுகின்றார்கள்.

முற்றிற்று

ஆறாவது

ஜகத்தைஇதம்விருத்தியாற்பிரித்த

பிரகரணம்

நானாநாமரூபங்களுடன் அநேகப்பிரமாண்டகோடிகளாய்விளங்குகின்ற இந்தஜகத்தை, ஞானவிசேஷத்தால், இதுஜகமென்று விஷயீகரிக்கத்தொடங்கி, இதுஜகமென்றஞானத்தில் இதுவென்றும் ஜகமென்றும் இரண்டுஞானமொன்றாய்க் காணப்படுகின்றது.

அதைச்சோதிக்குங்காலத்தில், ஜகதர்மத்தை அவச்சேதமாகவுடைய ஜகத்தென்றவிசேஷியஞானத்தோடும், இதின்தர்மத்தை அவச்சேதமாகவுடைய இதுவென்றவிசேஷியஞானத்துக்கு, ஒருவிருத்திபிரசமானஇருப்புக்காணப்படுவதால், இரண்டுஞானத்துக்கும் ஒருவிருத்தியே அதிகரணமாகின்றது.

அவ்விதஇரண்டுஞானத்தில், இதம்விருத்தியாரூடஞானத்தில் ஜகவிருத்தியாரூடஞானம்விளங்குவதால், கிளிஞ்சிலிற்றோன்றிய இதுரஜதமென்றஞானப்

இருவகையாய்த் தோற்றினும், இதுவென்ற ஞானம் முன் விளங்குகின்ற சுத்தியையும் தோற்றுகின்ற வெள்ளியையும் அவலம்பித்து எப்படி விளங்குகின்றதோ, அப்படியே இது ஜகமென்ற ஞானத்தில் இதுவென்ற ஞானம் தோற்றிய ஜகத்தையும் அதின் அதிஷ்டானப் பொருளையும் அவலம்பித்தே விளங்கவேண்டும்.

இங்ஙனமாயின் சுத்தியில் ஆரோபிக்கப்பட்ட ரஜத ஞானத்தில், ரஜததர்மமாத்திரம் நிஷேதிக்கப்பட, அவ்விதரஜதஞானம் இதுவென்ற ஞானமாத்திரமாய்ச் சேஷித்து, அதுவே சுத்திஞானமாய் விளங்குவதுபோல், ஜகதர்மம் நிஷேதிக்கப்பட ஜகதர்மத்தை உள்ளும் வெளியும் வியாபித்த இதுவென்ற ஞானமாத்திரமாய்ச் சேஷித்து, இந்த ஜகத்துக்கு அதிஷ்டானமான ஞானமாத்திரமாய் விளங்கிடத் தெரியும். அவ்வித அதிஷ்டானத்தை சுருதியுக்தி அநுபவங்களால் சோதித்துப் பார்க்கப், பிரஞ்ஞையைத் தவிர வேறு காணப்படாததினால், பிரஞ்ஞையென்பது ஞானசுபாவமானதால், ஆகாயத்தில் ஆகாயபேதம்போல் ஞானத்தில் ஞானபேதம் ஒப்பத்தகாது: பேதம் ஒத்திடில் விசேஷம் வேண்டும்., ஞானமோ நிர்விசேஷம்.

இங்ஙனமாயின், இது சுத்திகையென்ற ஞானத்திற் சுத்திகை ஜடமானதால், திருசியமாகிய சுத்திகாதர்மத்தோடும் விளங்கிய, இது சுத்திகையென்ற ஞானம்

தர்மதர்மியாகக் காணப்பட்டிடினும், இதுஜகமெ ன்றஞானத்தில் ஜகதர்மம் நிஷேதிக்கப்பட இதுவெ ன்றஞானம் அகண்டவியாபகமாயிருந்தபோதிலும் நி ர்விஷயமாகக்கொண்டு நிர்விசேஷ கூடஸ்தமாத்திரமா ய்ச்சேஷித்து, ஸஜாதியவிஜாதியஸ்வகதபேதரஹிதஅதிஷ் டானசின்மாத்திரமான, நாமாகவே விளங்குகின்றதெ னமகாஆச்சர்யத்தோடுங்கூட நிஸ்தரங்கசமுத்திரம் போல், சுவாத்மானந்தமாத்திரமாகவேயாகின்றார்கள்.

முற்றிற்று.

ஏழாவது

ஜகத்தைநாமரூபபாங்காகப்பிரித்த

பிரகரணம்

நானாவாகவிளங்குகின்ற இப்பிரபஞ்சம் சுபாவ மாகவிளங்குகின்றதா, அல்லது ஜீவேஸ்வரர்களால் வி ளங்குகின்றதா, பிரபஞ்சலக்ஷணமென்ன, ஜீவலக்ஷ ணமென்ன, ஈசலக்ஷணமென்ன? பிரபஞ்சமென்பது நாமரூபங்களுமென்றால்; பஞ்சபூதத்தின் நாமரூபங்க ளா, அல்லது தேவ-மனுட-பசு-பக்ஷி-விருக்ஷ- கோபுர-அட்டால-பட்டண-கிராம-கிரக-கட-பட படாதி நாமரூபங்களா, அல்லது பௌத்திகாரம்பரூபங்க ளா? பஞ்சபூதங்களின்நாமரூபமே ஜகத்தின்நாமரூப

மென்னில் பஞ்சபூதங்களைத்தவிர ஜகத்து இல்லாத
தாய்விடும். தேவாதிமனுஷியாதிகளான நாமரூபங்
களை பிரபஞ்சத்தின் நாமரூபமென்னில்; பஞ்சபூதங்
களும் இல்லாததாகக்கொண்டு ஜகத்தும் இல்லாததாய்
விடத்தெரியும். மொத்த நாமரூபமே ஜகத்தின் நாமரூப
மென்னில்; ஜகத்திலெங்கும் பஞ்சபூதங்காணப்படுவ
தால், இந்த நாமரூபங்களாலந்த நாமரூபங்களும் அந்த
நாமரூபங்களாலிந்த நாமரூபங்களும் விரோதப்பட்டு
இரண்டு நாமரூபங்களையுஞ் சித்தியாமல், பிரபஞ்சமுமி
ல்லாததாகவே சித்தித்திடும். அங்ஙனம் பிரபஞ்சம் நாம
ரூபமில்லாததாகக்கொண்டு தானுமில்லாததாகச் சித்தி
த்திடில், அதை விளங்குவிக்குஞ் சீவேஸ்வரர்களுமில்
லாதவர்களாகவே சித்தித்திடுவார்கள்.

அதெப்படியென்னில் சீவருடைய ஞானேந்தி
ரியகன்மேந்திரிய மனோபுத்தி சித்த அகங்கார பிராண
அஞ்ஞானம் இவற்றோடுங்கூடி விளங்கியசைதன்னிய
மானதால், ஞானேந்திரியமென்பது பஞ்சபூதத்தின் சத்
துவகுணத்தைத்தவிர வேறில்லாததினால், ஞானேந்திரி
யத்துக்கு சத்துவகுணமானது சுபாவமா, ஞானேந்
திரியமென்றதுதான் சுபாவமா, அல்லது இவ்விரண்டுங்கூ
டினது சுபாவமா? சத்துவகுணம் சுபாவமென்னில்;
இந்திரியங்கள் இல்லாததாய்விடும். இந்திரியங்களென்
ற நாமரூபம் சுபாவமென்னில்; பஞ்சபூதத்தின் சத்துவ

குணத்தைத்தவிர வேருகவேண்டும்; வேருகக்கூறிடி
ற்சொரூபமில்லாததாகக்கொண்டு இல்லாததாகவேசி
த்தித்திடும். இரண்டுங்கூடியதென்னில்; பரஸ்பரவி
ரோதமாகக்கொண்டு ஒன்றுஞ்சித்தியாது. கன்மேந்
திரியமும் அப்படியே.

இங்ஙனமாயின் மனேபுத்திசித்தம்அகங்காரம்
நான்கும் அந்தக்கரணத்தைத்தவிர வேறில்லாததினு
ல், அந்தக்கரணமென்பது சமஷ்டிபஞ்சபூதத்தின்சத்
துவாம்சத்தைத்தவிர வேறில்லாததினுல், மேற்சொ
ன்னபிரகாரம் அந்தக்கரணமுஞ்சமஷ்டிபஞ்சபூதத்தி
ன்சத்துவாம்சமும், நாமரூபங்களில்லாததாகக் கொ
ண்டுமுக்காலத்திலும் இல்லாததாகவேசித்திக்கவேண்
டும்: அந்தக்கரணமும் சமஷ்டிபஞ்சபூதத்தின் சத்து
வாம்சமும்இல்லாவிடில், அஞ்ஞானமும் இல்லாததா
கவேசித்தித்திடும்.

எங்ஙனமென்னில்; அஞ்ஞானமென்பது ஞானு
பாவமா, ஞானத்தைமறையாநின்றதமோகுணமா?
ஞானுபாவமென்னில்; அஞ்ஞானம் விளங்கத்தகாத
தாகக்கொண்டு இல்லாததாகவேசித்தித்திடும். ஞானத்
தைமறையாநின்றதமோகுணமென்னில், தமோகுண
த்தால்ஞானம்மறைத்திடப்படில், தமோகுணம் எவ்வி
தமாய்த் தானேவிளங்கிடும். கண்ணைமறைக்கின்ற இ
ருளும் கண்ணும்போலவிளங்கிடுமென்னில்; இருவ

விஷயங்களைமறைக்குமேயன்றிக், கண்ணைமறையாது: கண்ணைமறையாவிடினும் கண் இருளை விளங்குவிப்பதுபோல, தமோகுணமாகிய அஞ்ஞானத்தை ஞானம்விளங்குவிக்கட்டுமேயென்னில்? இருள்ஜக திஷ்டமானதாற் கண்ணால்விளங்கிடத்தெரியுமேயன்றிக், கண்ணிலிருந்தே விளங்கிடத்தெரியாததுபோல, அவ்விடத்தில் தமோகுணஞ்சித்தால்விளங்கவேண்டுமானால், எவ்விடமாயினுமிருந்து சித்தால் விளங்கவேண்டும். பஞ்சபூதநிஷ்டதமோகுணமென்னில், பஞ்சபூதமே இல்லாவிடத்துத் தமோகுணம் எவ்விதமாகச்சித்தித்திடும். நிஷ்டமென்பது இருக்கை. அவ்விதபஞ்சபூதத்திலிருக்கை இல்லாவிடமெனக்கொள்க.

மேலும் அவ்விததமோகுணம சுபாவமாகவே சித்தைமறைக்கும் வல்லமையுடையதா? அல்லது சித்தினுதவியாற் சித்தைமறைக்கும் வல்லமையுடையதா? சுபாவமாகவேமறைக்கும்வல்லமையுடையதென்னில், அவ்விதவல்லமை ஜடமா அல்லது சித்தா? ஜடமென்னில், அதற்கு விளங்கும்வல்லமையேகிடையாது. அங்ஙனமிருக்க, சித்தைமறைக்குந்தன்மை எங்ஙனங்கூடும். சித்தென்னில், சித்தைச்சித்து ஒருக்காலுமறைக்கத்தகாது. மேலும் சித்தைத்தவிர, வேறு அஞ்ஞானத்தின் வல்லமையாகச் சித்திக்கிறதாயொத்

கிடில், சூரியனது ஒளியைத்தவிர இருளுக்கும் தனிப்பட ஒருஒளியிருப்பதாக ஒப்பவேண்டும். அங்ஙனம் ஒத்திடில், இருள் சித்தியாதது போல் தமோகுணமும் இல்லாததாகவே சித்திக்கிடும். தமோகுணமாகியது ஞானமுதல், ஜகம்வரையிலும் அந்த முக்காலத்தினுமில்லாவிடில், அந்தஞானம் அந்தக்கரணம் இந்திரியங்கள் இவற்றோடுங்கூடி, சீவன் ஜகத்தை விளங்குவித்தானென்றும், வந்தியாபுத்திரமஹாராஜனாக இராச்சியாதிகாரஞ் செய்தானென்பது போலாகும்.

இங்ஙனமாயின் ஜகமுதல் அந்தஞானம்வரை சீவனோடுங்கூட முக்காலத்திலும் இல்லாவிடினும், இவற்றின் அதிஷ்டானமாய்நின்ற சுத்தஅறிவை இல்லையென்று நிஷேதிக்கத்தகாது. பழுதையிற்றோன்றியும் விளங்கியும் மறைந்தும் விளங்கிய சற்பம்பழுதையைத்தவிர முக்காலத்திலும் இல்லாவிடினும் பழுதையை இல்லையென்று எப்படிநிஷேதிக்கத்தகாதோ, அப்படியே அதிஷ்டானஞானத்தையும் நிஷேதிக்கத்தகாது.

அதிஷ்டானஞானத்தைத்தவிர முக்காலத்திலும் வேறு இரண்டாம்வஸ்து இல்லாவிடில், இல்லாதஜகத்தை ஈசன் விளங்குவித்தானென்று எவ்விதமாக்க் கூறலாம்: என்னெனில் சித்தா, வேறு வேறெனில்; ஜ

கம்பேரில்லாதவனைகத்தெரிவான். சித்தெனில்; அதிஷ்டானமான சுத்தசித்தைத்தவிர வேறில்லாதவனாகவே சித்திப்பான். இங்ஙனங்கூறியபிரகாரம் ஜகமுதல் சிவேஸ்வரர்கள்வரை தோன்றித்தோன்றி விளங்கிமறைந்திடினும் சுத்தசித்தாகிய அதிஷ்டானமான தன்னைத்தவிர அனைத்தும் வேறில்லாமையினால் சுத்தசித்தான அதிஷ்டானமான நாமே அனைத்தும். நாமே அனைத்துமென்றால் சுத்தசித்தான நாமே நாமெனத்தாற்பரியம். இப்படி ஆலோசித்து அநுபவித்திட எப்படியோ அப்படியேயாகின்றார்கள்.

முற்றிற்று.

எட்டாவது

இந்திரியாதிகளின் சூக்ஷமாநுபவம்

உரைத்த பிரகரணம்

அதாவது இந்திரியம்மனம்புத்திசித்தம்அகங்காரமந்தக்கரணமந்தஞானம் இவற்றின் சூக்ஷமாநுபவமாம்

விஷயங்களை இந்திரியங்கள் விளக்கமாத்திரஞ் செய்யும். இந்திரியங்கள் எண்ணமுன்றி எப்படி விளங்குவிக்கின்றதோ, அப்படியே மனம்புத்திசித்தம்அகங்காரம் இவைகள் ஸ்தூலமாய் எண்ணத்துக்குப்

ப்ரத்தியபடாமல், வாசனைமாத்திரமாகக்கொண்டு அநுபவரூபமாய் விளங்குவித்து விளங்கிடத்தெரியும். அவ்விதவாசனாபீஜமுமடங்கி விருத்திமாத்திரமாய் நின்றது அந்தக்கரணாநுபவமாகும். அவ்வித அந்தக்கரணத்தின் மத்திமாம்சமான சம்சய நிச்சய ஆலோசனை அகங்காரமென்ற ஸ்தூலசங்கற்பத்தன்மையில்லாத இவைகளின் வாசனாபீஜரூபமான விருத்தியில், பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசனுக்கு விஷயமாகாததாகக்கொண்டு வாசனைமாத்திரமாய் மயக்கமநுபவிக்கப்பட, அவ்விதமயக்கமாகிய அநுபூதியால் சூந்நியலயவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்ததைதன்னியத்தோடுந் தாதான்மியப்பட்டுச், சங்கற்பத்தை எதிரிடாமல், தானேஒன்றுந் தெரியாமற்றூங்கினேனென்ற அஞ்ஞானாநுபூதி, சங்கற்பமில்லாதமனோபுத்திசித்த அகங்காரமென்ற இவற்றின் வாசனாரூபமான அநுபவவிசேஷத்தால், மத்திமாம்சமான அந்தக்கரணவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசனுக்கு அஞ்ஞானாநுபூதிவரத்தெரிய, அதனை ஸ்தூலமானசங்கற்பசத்தையால் விளங்கிய மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் இவற்றைஸ்தூலமாகவுடைய அந்தக்கரணவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசன், ஸ்தூலமாக நான் தூங்கினேனென்று விவகரிக்கின்றான்.

இவற்றை உள்ளபடிசோதித்து வாசனாபீஜங்க

ளை நீக்கிக் கூடஸ்தஞானமாத்திரமாயிருக்கவேண்டும். சிதாபாசனுக்கு விஷயங்களை அறிய விருத்தியினுதவிவேண்டுதல்போல் கூடஸ்தனுக்குமாத்திரம் விஷயஞானத்தின்பொருட்டு விருத்தியினுதவி ஏன்வேண்டுவதில்லை? விஷயங்கள் கூடஸ்தஞானத்தில் மனோவிருத்தியாற் கற்பிக்கப்பட்டிருப்பதால், கற்பனைவிசேஷங்களை அறியும்பொருட்டு கற்பகமானமனோவிருத்தியினுதவி சிதாபாசனுக்கு அகத்தியம்வேண்டும். கூடஸ்தனுக்குச் சகலவிஷயங்களும் தானேயிருப்பதால் விருத்தியினுதவிவேண்டியதில்லை.

முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது.

தர்மதர்மிமுதலியகுணமுணாத்த

பிரகரணம்.

அதாவது. தர்மம் தர்மி - கிரியை - கிரியி - சம்பந்தம் சம்பந்தி - குணம். குணி - இலக்ஷணம் - இலக்ஷியம் - பதம் - வாக்கியம் - வாசகம் - வாச்சியம் - அபிதை - இலக்ஷணை - விசேஷணம் - விசேஷியம் - விசேஷம் - வெதிகரணம் சமானாதிகரணம் - இவைகளின்வரலாறு

க - தர்மமாவது, கடத்தில் கம்புக்கிரீவாதிமத்தாயுள்ள விளங்குதல்போல, ஜீவேசபேதம்நீங்கிய அகண்டாகாரவிருத்தியிற் பிரதிபலித்த சைதன்னியமேயாம்.

உ - தர்மியாவது, அவ்விதசைதன்னியம் விருத்தியின் சம்பந்தத்தால் ஏகாகாரத்தன்மைக்குட்பட்டுத் தோனுவதால், அவ்விதஉபாதிநீங்கின இடம் சுத்தசைதன்னியமானதால், அவனதுசுபாவமே விருத்தியால் அகண்டமாய்விளங்குவதனால் இந்தவிருத்தியைஅபேக்ஷித்தும் பிம்பசைதன்னியத்துக்கு நிரூபணங் கூறப்படுகின்றதேயாம்.

ங - கிரியையாவது, ஒருகடத்தையிட்டுவந்த சலனமுந்தாழில்போல, கண்டம்போல்விளங்கிய ஆனந்தசுபாவத்தை, சுருதியுக்தி அநுபவங்களால் நான்அகண்டமென்ற அந்தக்கரணத்தின்மறைவான சலனவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்தசைதன்னியமேயாம்.

ச - கிரியாவானது, அவ்விதசலனமுடைதாற் சலனமுடையவன்போற் றோன்றப்பட்ட, சலனரூபக்கிரியாதாரமான: முந்தினவிருத்தியையபேக்ஷித்து, நிஷ்கிரியாசைதன்னியமேயாம்.

ரு - சம்பந்தமாவது, சமவாயமென்றும் - சம்யோகமென்றும் - தாதான்மியமென்றும் - மூன்றுவ

குப்புடையதாகும். இவற்றில், சமவாயசம்பந்தமாவது நித்தியசம்பந்தமுடையது. சம்யோகசம்பந்தமென்றது அநித்தியசம்பந்தமுடையது. தாதான்மியமென்றது அபேதசம்பந்தமுடையதாம்.

௩ — சம்பந்தியாவது, அவ்விதசம்பந்தமுடையவனெனப்படுவான். இதற்குதாரணம், காம்புக்கிரீவாதிமத்தாயுள்ள கடதர்மமானது கடத்தைவிட்டு ஒருக்காலும் நீங்காமல் நித்தியசம்பந்தமாகக் காணப்படுகிறதாலும், அப்படியே ஆன்மாவினிடத்திற் சச்சிதானந்தாதி நித்தியசம்பந்தமுடையதென்றும், இரண்டாம உதாரணம், தெண்டியென்றால் தெண்டமுடையவனென்றால் அவ்விததெண்டசம்பந்தம் அவனில்நின்றும் நீங்கினதாக அநுபவிக்கப்படுவதாலும், அப்படியே ஆன்மாவினிடத்திற் சச்சிதானந்தாதி விருத்திசம்பந்தத்தால் சச்சிதானந்தமென்றும் அவ்விருத்திகளின் வியோகத்தால் அசங்கியென்றும், மூன்றாம் உதாரணம், நீலோத்பலமென்றது நீலமென்றால் நீலமாய் நிலாபின்னமாயுள்ள உத்பலம் நீலோத்பலமென்பதுபோல், அகம்பிரமாஸ்மியென்ற அநுபூதியில் அகண்டாகார அசம்விருத்தியிற் பிரதிபலித்த சச்சிதானந்தாகாரமாக விளங்கிய அகங்காரியாயுள்ளதே பிரமமென்றும் மதவாதியர்களின் அபிப்பிராயமாம்.

இவ்விதசம்பந்தங்களில தாதான்மியம் இரண்டு
வகுப்புடையதாகும்: அவைசகஜதாதான்மியமென
வும் அசகஜதாதான்மியமெனவுமாம். சகஜதாதான்மி
யமாவது பந்தமுதல் மோக்ஷம்வரையிலும் அவிவே
க விவேகவிருத்திகளால், அகங்கிருதிக்கு ஆன்மசம்
பந்தம் சுபாவமாகக் காணப்படுவதால், அவ்வித அக
ங்காரசம்பந்தம் சகஜதாதான்மியமென்னப்படும். மற்
றஅகக்கரணம் புறக்கரணம் இவற்றின் தாதான்மியம்
அசகஜமெனப்படும்.

அவ்விதஅசகஜதாதான்மியம், உத்தமம், மத்தி
மம் அதமம் எனமூன்றுவகுப்பாகக் கூறப்படும். இ
க்கரணங்களில் தாதான்மியம் உத்தமாசகஜம். தேகத்
தைபற்றிவந்த ஸ்தூல கிருச வயோ அவஸ்தாதிக
ளைப்பற்றிய தாதான்மியம் மத்திமாசகஜம். சிகா எக்
கியோபவீதாதி உபநயனகர்ம விவாககர்ம தத்கியா
ககர்மாதிகளில் நேரிட்ட ஜாதிவருணாச்சிரமாதித ா
தான்மியம் அதமாசகஜம். இந்தத்தாதான்மிய சம்பந்
தமானது அவிவேகதிசையிற் பூர்வகாண்டத்திற் கர்
மசாதனமாயினும், "உத்தரகாண்டத்தில் மும்மூ
ட்சுத்துவதிசையில் விசாரணையால் நீங்கிடத்தெரியும்
சகஜதாதான்மியமென்ற அகங்காரசம்பந்தமானது வி
வேகதிசையில் அதிக்கப்பட்டபோதிலும்," "ஜீவந்தி
சையைப்பற்றிவந்த தாதான்மியமாத்திரம் பாதிக்கப்

படுமேயன்றி, உத்தரகாண்டத்தாற் போதிப்பிக்கப்பட்ட பிரமசுபாவமான ஆன்மாகங்காரதாதான்மியம் அபரோக்ஷசாக்ஷாத்காரபரியந்தம் வாதிக்கப்படமாட்டாது. அவ்விதசகஜதாதான்மியமும் உத்தரகாண்டத்தில் விவேகசிந்தையில் சம்பிரதாய பேதமாகவுப்பியதேயன்றி, மதவாதியர்களின் சம்பிரதாயமுறையாகவுப்பப்படவில்லை. அதெப்படியென்னில் நீலகடமென்றால் அபேதகடமில்லையெனக் காண்பதுபோல் நான்பிரமமென்றால் பிரமாகார அகங்காரவிருத்தியின் வியாவிருத்தயே அபிப்பிராயமாம்.

எ — குணமென்றால், சுக்கிலபடமென்பதில் வெண்மை குணமாயிருப்பதுபோல், நான்அகண்டமென்றவிருத்தியில் திரிபுடி தோற்றுவதால், திரிபுடியாய்விளங்கிய ஞாதுருஞானஞேயரூப தமோசத்வரஜோவிகாரங்களிற் பிரதிபலித்த சைதன்னியமேயாம்.

அ — அவ்விதகுணமான சோபாதிகசைதன்னியம் நிருபாதிகசைதன்னியத்தின் இடமாக விளங்குவதால், இந்தக்குணவிருத்தியை அபேக்ஷித்து நிர்க்குணசைதன்னியம் குணியெனக்கூறப்படும்.

சு — இலக்ஷணமென்பது தடஸ்தலக்ஷணமென்றும், சொரூபலக்ஷணமென்றும், இரண்டுபிரிவுடையதாகும். தடஸ்தலக்ஷணமாவது இப்பிரபஞ்சத்துக்

ரு சிருஷ்டிஸ்திதிசங்காரம் என்னுமின்றேவென்று வி
ருத்தியிற் பிரதிபலித்த சைதன்னியாநுபவமாம். சொ
ரூபலக்ஷணமாவது சச்சிதானந்தப்பிரமமென்னுஞ் சச்சி
தானந்தாகாரவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த பிரமாகார
சைதன்னியாநுபவமாம்.

ய - இலக்ஷியமென்பது அவ்விதஅநுபவம் திரி
புடியுடையதாயிருப்பதால், அவ்விததிரிபுடி விருத்தி
யைப்பற்றியதால், அவ்விதவிருத்தி ஜடமானதால்,
அதிற்பிரதிபிம்பித்தசைதன்னியமும் ஜடம்போலத்
தோற்றுவதால், அவ்விதஜடவிருத்தியின்தர்மமாகிய அநி
த்தஜடதுக்கத்தன்மையையும் முற்கூறியசைதன்னியம்
உடையதுபோலவே தோற்றுவதால், அவ்வித அநி
த்தஜடதுக்காதி பிரதீதியைசைதன்னியத்தினின்று நீ
ங்கும்பொருட்டு உபதேசத்தாற் பிரமத்தைச் சச்சிதா
னந்தமாகத்தோற்றுவித்து, அவ்விதசச்சிதானந்தாகா
ரமாயப் பரிணமித்த சித்தவிருத்தியில் சுயஞ்சச்சி
தானந்தமாயிருக்கின்ற பிரமசைதன்னியம் பிரதிபிம்
பிக்க, அச்சைதன்னியாநுபூதியில முன்னமே பிராந்
தியால் தன்னை அநித்தஜடதுக்கரூபனாகக் கொண்டிரு
ந்தபிராந்தி நீங்கிடத்தெரியும். அப்பிராந்திநீங்கிடல்,
சேஷித்தது வஸ்துவானதால் அவ்விதவஸ்துவே லக்ஷியமாம். அதைத்தவுடையும்பொருட்டு ஸ்ரீன்றிகளென்ற
அநுபூதியன்றிச் சித்தியாததினால், எவ்வநுபூதி

ணையே பெசநலக்ஷணமெனக்கூறியது.

௰௧- பதம். அதாவது யோக்கிதையுடையதாம். யோக்கிதையென்றால் உள்ளபடி ஒருபொருளைப் பிரதிபாதிக்கத்தக்க வல்லமையுள்ளது.

௰௨- வாக்கியமாவது, ஆகாங்க்ஷை சந்நிதி யோக்கிதை என்றமூன்றையும் லக்ஷணமாகவுடையதாம்.

௰௩- வாசகமாவது, பதரூபமாயாயினும் வாக்கியரூபமாயாயினும் பொருளைப் போதிப்பிக்குந் திறமையுடைய சப்தமாம்.

௰௪- வாச்சியமாவது, வாசகத்தின்பொருளாகும்.

௰௫- அபிதையாவது, வாச்சியத்தின் பரியாயநாமமாம்.

௰௬- லக்ஷணையாவது, வாசகத்துக்கு வாச்சியார்த்தத்தில் முக்கியமாய்ப்பிரவேசமில்லாவிடில்; அருத்தபோதகமா யுபகாரப்படுவதாம்; அது ஜகல்லக்ஷணை அஜகல்லக்ஷணை ஜகதஜகல்லக்ஷணை எனமூன்றுபிரிவுடையது. (கவது ஜகல்லக்ஷணையாவது கங்கையிற் கோஷமென்பதில் கங்கையில் இடைச்சேரியிருக்கக்கணக்கில்லையென அறிந்து, கங்கைக்கரையிலெனப்பொருள்கொள்வதுபோல், நானென்றுந்தெரியாமற் றூங்கினேனென்றதில், தூங்கியிருந்தால் தூக்கத்தையறியக்கூடாததினால், நான் தூங்கினேனென்றதின்பொருள் நான் சாக்ஷியெனக் கொள்கையாய் விளங்கியவிருத்தியிற்பிரதிபிம்

பித்த சாக்ஷிசைதன்னியாநுபூதியாகும். (உ-வது) அஜகலக்ஷணையாவது, சிவப்புஓடுகின்றதென்றதில் சிவப்புநிறமுடைய குதிரை ஓடுகின்றதெனப் பொருள்கொள்வதுபோல், நான்சாக்ஷியென்றதில், நானென்ற அகங்காரவிருத்தி ஜடமானதால், அவ்வித அகங்காரவிருத்தியை யுடையதுபோற்றோன்றிய, சித்தையே, சாக்ஷியெனக் கொள்கையாய் விளங்கிய சைதன்னியாநுபூதியாகும். (ங-வது) ஜகதஜகலக்ஷணையாவது, அந்தப்புருஷனே இவனென்றதில், அத்தேசகாலவர்த்தமானங்களென்ன இத்தேசகாலவர்த்தமானங்களென்ன, இவைகள் விரோதத்தன்மை யடைந்திருந்தபோதிலும், அவைகளைத்தள்ளிப் புருஷமாத்திரத்தை அபிப்பிராயமாக்குவது போல், அவஸ்தாத்திரயத்துக்குட்பட்டதால் வந்த சீவனது கிஞ்சிஞ்ஞத்துவமென்ன, சிருஷ்டி ஸ்திதி சம்ஹாரங்களையிட்டுவந்த ஈசனது சர்வஞ்ஞத்துவமென்ன, இந்தஇரண்டையும் நீக்க இரண்டுஉபாதிகளிலும் சேஷித்தஅறிவொன்றாக அநுபவத்துக்குவருவதால், அவ்விதசர்வஞ்ஞத்துவம் கிஞ்சிஞ்ஞத்துவ உபாதிநீங்கிய ஏகாகாரவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த அறிவின் அநுபூதியேயாகும்.

௰௭- விசேஷணமாவது, சத்புருஷன் என்றதில் சத்தாயிருக்கின்றபுருஷன் சத்புருஷன். சத்தாயிருக்கின்றதென்பது விசேஷணமாவதுபோல், சச்சிதானந்

தம் பிரமமேன்பதில், சச்சிதானந்தவிருத்தியிற் பிரதிபலித்த சைதன்னியானுபூதியே விசேஷணமாகும்.

௰அ- விசேஷியமாவது, நிருபாதிகபிரமசைதன்னியமே உபாதியிற் சச்சிதானந்தமாய் விளங்குவதால், அச்சைதன்னியானுபூதியேயாம்.

௰௯- விசேஷமாவது, அதீந்திரியங்களாயுள்ள பூதங்களின், பரமாணுக்கள் ஒன்றுக்கொன்று பேதமுடையனவாக நிரூபணங் காணப்படுவதால், அவற்றின் பேதத்தின்பொருட்டு விசேஷமெனச் சாஸ்திரசங்கேதத்தால் ஒப்பியதுபோல், பிரமசீவசைதன்னியங்களுக்கு ஸ்வரூபத்தால் தானே பேதமொப்புகிறதின்பொருட்டு அவற்றின்விசேஷமிருக்கின்றதாமொப்பியதாம். இது இதர்மதங்களினுபகாரம்.

௨௰- வியதிகரணமாவது, பின்னாதிகரணமெனப்படுவதாம்.

௨௧- சமானாதிகரணமாவது, இவன் அரசனென்பதில் இவனென்றஞானமும் அரசனென்றஞானமும் ஒருடலைப்பற்றியிருப்பதுபோல், அகம்பிரமாஸ்மியென்றவாக்கியானுபூதியில், பிரமாகாரமாய் விளங்கிய அகண்டாகாரவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த ஜகத்காரணசைதன்னியத்துக்கும் அவஸ்தாத்திரயசாக்ஷியாய் விளங்கிய சாக்ஷிவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த ஆத்மசைதன்னியத்துக்கும் நிர்விசேஷ கூடஸ்தசைதன்னிய

மே அதிகரணமாயிருப்பதால், அவ்விதநிர்விசேஷபிரமசைதன்னியத்தைத்தவிர அவ்விரண்டுசைதன்னியமும் வேறில்லாததினால், அவ்விதஏகாகாரபிரமாநுபூதியேயாம்.

இவ்விதசமானாதிகரணம் முக்கியமெனவும் பாதையெனவும் இரண்டுபிரிவுடையதாகும். அதில் முக்கியசமானாதிகரணமாவது முன்சொன்னதேயாம். பாதாசமானாதிகரணமாவது சீவபிரமோபாதிகள் தமப்பிரகாசங்கள்போல், விரோதிகளானதால் அவைகளுக்குச் சாமானாதிகரண்ணியமுக்கியமானத்தாற்கூறத்தகாது. சமாதிபலத்தாற் சீவோபாதி நசித்திடற்கூடுமென்பதாம்.

மேலும் முக்கியசமானாதிகரணமேற்படில்; எப்பொழுதும் சீவஜகத்காரணசைதன்னியங்களுக்கு நிர்விசேஷபிரமசைதன்னியத்தைத்தவிர அதிகரணம் வேறில்லாததினால், சித்தசாதனமென்றதோர் தோஷமும் வரத்தெரியும். அப்படியே பாரமார்த்திகத்தில் வஸ்து அசங்கியானதால், ஒருபதார்த்தத்துக்கு அதை அதிகரணமாக்கிநிரூபிக்கவுங்கூடாது. ஆகையால் கேவலபாரமார்த்திகவிசாரணைமாத்திரத்தால் சமானாதிகரணமுண்டாகாது. ஆகையால் வியாவகாரிகத்தில் வந்தசீவோபாதி வியாவகாரிகமாகவே நசித்திடவேண்டும். அங்ஙனம் சீவோபாதிநசித்திடில், பின்பு இரண்டுசை

துன்னையபூம ஒன்றாகிவிட்டதால், சாமானாதிகரண்
ணியங்கூடும். ஆகையால் வாதாசாமானாதிகரண்ணிய
மே பிரமாநுபூதியில் உபகாரமேயன்றி, முக்கியசமா
னாதிகரண்ணியமொப்பத்தகாதென்று சேசுரசாங்கியமத்த த்
திலும், அபிமானமுடைய அத்துவிதிகளில்ஏகதேசிக
ளும் கூறுகின்றார்கள். அந்தவிஷயத்தில், சிலவாதியர்
கள் ஜீவோபாதியால் வாதாசாமானாதிகரண்ணியத்தா
லகூட ஜீவபிரமசாமானாதிகரண்ணியமொப்புகின்றது
அசங்கதமென்கிறார்கள்.

எங்ஙனமென்னில்? ஒருராஜநியனை நீமஹாராஜா
வென்று துதித்தால், அவன் அப்படிமஹாராஜாவாக
த்தகாதே, அவ்விதப்பிரயோகம் அவனிடத்தில் எப்
படி உபசாரமாத்திரமாயாகுமோ அப்படிப்போல், சு
ருதியால் அகம்பிரமாஸ்மியென்று நிரூபிக்கப்பட்டிரு
ந்தபோதிலும், உபகாரமேயன்றிப் பாரமார்த்தமல்ல
வென்றும்,, சிலர்கள் மஹாராஜன்போலுள்ள கனம்
பொருந்திய ஒருபுருடனை இவன்மஹாராஜனென்றிடி
ல், மஹாராஜசமானனெனக் கொள்வதுபோல், பிரம
சமானனெனக் கொள்ளத்தக்கதேயன்றி ஒருக்காலும்
ஐக்கியங்கூடாதெனக் கூறுகின்றார்கள். இங்ஙனமவர்
த்திதீய முக்கியஅத்துவிதிகள் அதைக்கண்டிக்கின்
றார்கள். வேதத்திற்கு அந்நியதாகற்பனைசெய்கின்ற ம
தவாதிகளின்பொருட்டு விவாதஞ்செய்கின்றது

நமக்கு அகத்தியமல்ல, ஆனால் வாதாசமாநாதிகரணவாதியர்கள் அத்துவிதிகள்போற் றோற்றுவதால். அவர்கள்பொருட்டுமாத்திரம் உத்தரங்கூறப்படுகின்றது.

(கவது) சித்தசாதனதோஷம் வருமெனக்கூறியதுசரியே, ஆயினும் பாரமார்த்திகத்தில் அவித்தையாசம்பந்தமிருக்கின்றதுபோலத்தோற்றியதால், அவ்விதத் தோற்றுதலான அவித்தையாநிவிர்த்தி ஞானமன்றிக் கூடாததினால், அவ்விதஞானமும் சாங்கியவிசாரணையன்றிச் சித்திக்கமாட்டாததினால், விசாரணையாற் பிராந்தியாற்றோன்றிய சீவோபாதியாம் அஞ்ஞானம், அதிஷ்டானபிரமமாத்திரமாயில்லாமல் நீங்கிட அக்காலத்திற் சீவேசபேதமாய்த் தோற்றிவிளங்கிய சைதன்னியப்பிரதீதி அதிஷ்டானபிரமமாத்திரமாய் அதைத்தவிரவேறில்லாததாகக்கொண்டு அநுபவத்துக்குவருவதால், அவ்விதசீவேசவுபாதிநீங்கிய அகண்டாகாரசைதன்னியாநுபூதியிற் சைதன்னியபேதங்காணப்படாததினால், முன் பிரதீதிமாத்திரத்திற் றோன்றியசீவேசசைதன்னியங்களுக்குப் பேதம் நீங்கி அதிஷ்டானபிரமசைதன்னியாநுபூதியில் முக்கியசாமாநாதிகரண்ணியங்கூறப்படுகை.

(உவது) ஆன்மா அசங்கியானதால் அவனிடத்தில் சீவேசசோபாதிகசைதன்னியங்களுக்கு இருக்கை கூடாததினால், முக்கியசாமாநாதிகரண்ணியமே சித்

றிக்கத்தகாதென்றதில் யதார்த்தமாய்ச் சீவேசசோபா
திகளைதன்னியங்களுக்கு அதிஷ்டானத்திலிடமாய்ச்
சாமானாதிகரண்ணியம் ஒக்கிறில் அதுசார்,, "புந்தம்
வந்ததுபோற்றோன்றிய அதிகாரிகளுக்கு இவ்விதமு
க்கியசாமானாதிகரண்ணியமன்றிப் பிரமாபரோக்ஷசா
க்ஷாத்காரானுபூதிசித்திக்கக்காரணமில்லாததினால், அ
கத்தியும் முக்கியசாமானாதிகரண்ணியம் ஒத்தேதீர
வேண்டுமெனவும்,, வாதாசாமானாதிகரண்ணியமும் அ
வசியமென்றுங்கூறுகின்றார்கள்.

இவ்விருவர்களின் அபிப்பிராயம் முக்கியசாமா
னாதிகரண்ணியவாதியர்கள் ஞானத்தாற் பிரமசாக்ஷா
த்காரமுண்டாவதால், மனோநாசம் பிரயோசனமில்
லையெனக்கொள்கின்றார்கள். வாதாசாமானாதிகரண்
ணியவாதியர்கள் பிரமஞானமென்பது திரிபுடிசூனிய
ஞானமானதால் விசாரணையாற் கிடைத்தஞானம் வி
ருத்திஞானமானதால், விருத்திநாசமின்றி அதிஷ்டா
னஞானானுபூதி கிடையாதென்று கூறுகின்றார்கள்.

இதின்சமாசம் முக்கியசாமானாதிபக்ஷத்திற் பிர
மாபரோக்ஷ சாக்ஷாத்காரமுண்டாயினும், அவ்விதஅ
நுபூதியில் விருத்தியிருந்திடினும் நிர்விருத்திகளைசு த
ன்னியமே அநுபூதியாகத் திருப்திக்குவருவதால், அ
வர்களின் விருத்தியுஞ் சூனியம்போலவேதான். வா
தாசாமானாதிகரண்ணியர்கள் மதத்தில் மனோநாசத்

ஷ்டையே முக்கியமாயொத்திருக்கிடினும், திரிபுடியில்லாத அதிஷ்டானஞானத்தின் தெளிவு விருத்திஞானத்தை முன்னிட்டே சித்திக்கவேண்டியிருப்பதால், அவர்களுக்கும் மநோநாசானந்தரம் அதிஷ்டானஞானத்தின் தெளிவு விருத்திஞானத்தின் பூர்ணமாயுண்டாகின்றது. அவர்கள்மநோநாசம் பூர்ணமாயுமல்ல இவர்களின்விருத்திநிவிருத்தியுமல்ல இருவர்களுடைய அநுபவத்திலும், திரிபுடியில்லாத அதிஷ்டானஞானமே திருப்தியாகச் சித்தித்திருப்பதால், எவர்களுக்குச் சமாதிசாதனமன்றிச் சிரவணமாத்திரத்திற் பிரமாபரோக்ஷ சாக்ஷாத்காரம் அநுபவத்துக்கு வருகின்றதோ, அதே அவர்களுக்கு மநோநாசமும். எந்த அதிகாரிகளுக்குச்சிரவணமாத்திரத்தில்அபரோக்ஷசாக்ஷாத்காரங்கிடையாமற் சமாதிபலத்தால் மநோநாசத்தின்பேரில் அபரோக்ஷ சாக்ஷாத்காரங் கிடைக்கின்றதோ அவ்வித அபரோக்ஷ சாக்ஷாத்காரஞானமே அவர்களுக்கு ஞானம். இருவர்களுடைய பக்ஷத்திலுஞ் மநோலயமும் ஞானமும் இரண்டும் ஒப்பத்தக்கதுதான்: ஆனால் முக்கியசாமானாதிபக்ஷத்தில மநோநாசம் ஸூக்ஷமமாயும் பாதாசாமாநாதிபக்ஷத்தில் மநோநாசம் ஸ்தூலமாயும் ஒப்புப்படுகின்றதெனவும், முக்கியசாமாநாதிகரண்ணியபக்ஷத்தில் ஞானம் முக்கியமாயும் மநோநாசம் கௌணமாயும் ஒப்பியதாகக் கல்ப்பபடு

னும், வாதசாமானாதிகரண்ணியத்தில் முக்கியசாமானாதிகரண்ணியம் அகத்தியம் ஒப்பத்தக்கதாகவே இருக்கின்றது: முக்கியசாமானாதிகரண்ணியபக்ஷத்தில் வாதசாமானாதிகரண்ணியம் கணமாத்திரமாயினும் சித்தித்ததாகவே இருக்கின்றது. அதிகாரிபேதத்தால் இரண்டும் உபகாரமேபடுகின்றது. முக்கியசாமானாதிகரண்ணியம் முக்கியஅதிகாரியைப் பற்றியது, வாதசாமானாதிகரண்ணியம் மத்திம அதிகாரியைப்பற்றியது. இரண்டதிகாரியினாலும் அடைந்தஞானத்தில் அபரோக்ஷசாக்ஷாத்காரானந்தரம் பேதங்கிடையாது: சாதனைதனில் விவாதமேயன்றி அடைந்த சத்தியத்தில் விவாதங்கிடையாது.

முற்றிற்று

பத்தாவது

அகண்டவிருத்திசோதனையுரைத்த

பிரகரணம்.

ஞாதுரு ஞானம் ஞேயம் இவற்றுள் ஞேயத்தைமுன்னு[illegible]மாய் உபாசிக்குந்தன்மை.

சமாதியில் அதிஷ்டானமாத்திரமாகச் சேஷித்து பின்பு விழிக்குங்காலத்தில், நிராகாரமான விளங்குதல்மாத்திரமாய் விளங்கத்தெரிய, அக்காலத்தில் அதைத் திரிபுடாங்கமற பார்வையின்விருத்தி மூர்த்திய

விளங்குதலைக் கிரகிக்க வல்லமையற்று நிராகாரமா
ய் வியாபகசுப்பிரவுகலையுடைய, அவ்விருத்தியிற் பிர
திபிம்பித்த சைதன்னியத்தை இதுவென்றுசுட்டித்
தெரிய அவ்விதமாகச்சுட்டிய இதுவென்றவிருத்தியி
ற பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியத்தைப், பூர்வவாசனை
யால் அகண்டமென்று நமதுரூபமுடையதாகச் சங்க
ற்பிக்க அவ்விருத்தியால் அகண்டமாய்த்தோற்ற, அ
வ்விருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்தசைதன்னியத்தையும் அ
வ்விருத்தியையும முன் இதுவென்றவிருத்தியையும்
அதிற்பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியத்தையும் ஒன்றாக
விளங்குவித்திடக் காரணமாய்நின்ற கூடஸ்தவிளக்க
த்தை. அறியவல்லமையில்லாத நிராகாரரூபிய விரு
த்தியிற் பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியமே ஆவரணவிரு
த்தியையுடையதனதுசத்தியால். தன்னில் உள்ளடங்
கிய அகங்காரரூபரூசக்தியைப், பிந்தியவிருத்திக்
கு இதுவென்றுகிரியாவிருத்தியாகக் காண்பிக்க,
அவ்விதகிரியிரூபம்போல் விளங்குகின்ற இதுவென்ற
ஞானசக்தியே தன்னுளடங்கிய ஆவரண ஞானசக்
திகளில் மனதுக்கு உள்ளபடி தெரியவல்லமையின்
றி அகண்டமென்று சங்கற்பிக்க, அவ்வகண்டவிருத்
தியிற் பிரதிபிம்பித்தசைதன்னியமும் ஆவரண ஞா
ன சக்திகளால் ஆவரிக்கப்பட்டுக், கூடஸ்தவிளங்கு
தல் நிராகாரரூபியவிருத்தி அதிற்பிரதிபிம்பித்த ஞா

தாரு இதுவென்ற சாக்ஷியாயுள்ள ஞானவிருத்தி அதிற் பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியமாகிய ஞானம் அகண்டமென்று விஷயாகார சங்கற்பரூப அகண்டாகாரஞேயவிருத்தி அதிற்பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியம் இவ்வளவும், அகண்டாகாரஞேயவிருத்தியிற் சூக்ஷ்மமாயடங்கி, அகண்டஞேயவிருத்தியைப் பார்க்கவேறேதோற்றுதலைகளாகத் தோற்றி ஞேயமாத்திரமாய் விளங்குகின்றது. அவற்றை மேற்சொன்னபடி பிரித்துப்பார்த்திடத் தெரியவரும்.

முற்றிற்று

பதினொன்றாவது

சரியாதிநிந்தாநிவேதனப்

பிரகரணம்

சர்வஞ்ஞனும் சர்வவல்லமையுடையவனும் சர்வதயாபரனும் இடைவிடாத்தன்மையாலெங்குமுள்ளவனும் ஈக்கள் மதுவைப்போல எம்மதத்தோரும் என்கடவுள் என்கடவுளென்றுருகிவிந்து சார்ந்திடத்தக்க ரசக்கடலாயும் என்றுமொன்றுபோல் விளங்குகின்றதாயுமுள்ள சருவகாரணனாகிய கடவுளை; சரியை கிரியை யோகம் இம்மூன்றின் சமரசப்பெருமையால் அவனது அநுக்கிரகத்தைஸ்துதித்து ஞானத்தக்கடலில் மூழ்குதலின் விவரம்.

சரியை கிரியை இவ்விரண்டும் கர்மகாண்டத்தில் உபகாரமானதால் அக்கர்மகாண்டத்தில் யாகாதிகிருத்துக்களென்ன, ஆலயாதி ஈஸ்வரவிஷய கிருத்துக்களென்ன, இவ்விரண்டிலும் குண்டமண்டபவேதிமுதலாகிய நிருமாணம் சரியாரூபமானதால். அர்ச்சியாவிஷயத்திற் கிரியையென்ற உபாசனை சாத்தியமானதால், அவ்வித உபாசனை ஈசனை முன்னிட்டுவிளங்குவதால், அவ்விதஈசனைத்தெரியச் சீவர்களுக்கு வல்லமைஇல்லாதநின்றல், அதிமூடமாயுள்ள இந்தஜகத்திற்கு, அதிலகுவாக ஈசனை அறியும்பொருட்டு அக்கினி சிவலிங்காதிகளிற் சாஸ்திரங்களாற் சாவயவபகமானஈசனை மந்திராதிகளாற் பாவித்துஉபசரித்திட அவனநுபிரசாதத்தால் அவனநுசுபாவந்தெரியக்கூடுதல்.

இலிங்கம் அக்கினி முதலானவைகள் ஜடங்களாயிருந்தபோதிலும், அவைகளிற் பாவிக்கப்பட்ட ஈசன் சித்துரூபனாதலால், அவைகளிற் செய்யப்பட்டஉபசாரங்கள் நித்தியதிருப்தனாகியவனுக்கு, ஒரு உபசாரமுமில்லாமற்போனாலும், "ஜகத்தில் மஹாகனம்பொருந்திய மஹாராக்ஞியராணியவர்களுக்கு ஜகத்தால் ஒருபிரயோசனமுமில்லாமற்போனாலும் ஜடமாயுள்ள அவர்களதுமுத்திரைக்குச் சகல இந்து ஐரோப்பியர்களும் வெகுதிரவியச் செலவுடையஉப

சாரத்தை அநிவிணைக்கத்தாடன்செய்ய, அவ்விதஉப சாரத்தால் அவர்களை நாகநினைக்கு இவர்கள்பாத்திரப் படலாமாயின், சருவஞ்ஞனையும் சருவவியாபகனை யும் சருவாதாரனையுமிருக்கின்ற ஈசனாகநினை யின்பொருட்டு, மேற்சொன்ன சிவலிங்காதிகளிற் பாவனையாலுபசரிக்கப்பட்டஈசன், அவர்களின்பொ ருட்டு என்றிருநடைசெய்யப்பட்டான்.

ஈசனையேதெரியாத இந்தஜகத்துக்கு ஆலயம் யாகசாலை இவற்றைக்கண்டவுடன், ஈசனநியாதாகுஞ் ஸ்டாவதால், அநுபோதந்தின கைகண்டபிரயோச னம் அப்படி, ஈசனநியாநவராம்போது அவனைச் சரு வல்லமையுடையவனையும், தன்னை ஒன்றுந்தெரியா தவனையும் உணக்குள் நீண்டக்கமென்க்குவிக்கும்ப டிசெய்து அகங்காரத்தைநீக்கியது இரண்டாம்பிர யோசனம். மேலும், சாஸ்திராதிகளால் விவேக பூ டையவர்களுக்குமாத்திரம், சர்வவியாபகமாய் அரூ பமானபரம்பொருள் இருக்கின்றதாக அறியப்படும். அவ்விதஅறிவாலுமுள்ள உபகாரம் நாதமொருவனி ருக்கிறானென்ற எண்ணத்தை உண்டாக்குகின்ற தைக்காட்டிலும்வேறுபகாரத்தைக் காணவில்லை. அ வ்விதகலைகள் அவனை மறந்திடில் உபகாரப்படுவது போல், இவ்வாலயாதிகளும் ஈசனைத்தெரிந்தவன் தெரியாதவன் யாவர்களுக்கும் தங்களது அகங்கா

ரத்தைநீக்கி ஈசனதுபாதையுண்டென்னைக் குவிந்
துவணங்கிடச் செய்விக்கின்றது. ஆகையாற் கல்வி
கள் வித்வான்களுக்குமாத்திரம் உபகாரப்படும்: ஆ
லயாதிகள் யாவர்களுக்கும் ஈசனைத்தெரிவிப்பதற்கு
உபகாரப்படும் இதுமூன்றும்பிரயோசனம்.

அன்றியும் இவ்வித ஆலயாதிதோறும் ஈசனைவண
ங்கிய பெரியோர்களுக்கு வெகுவிதநன்மைகள் கி
டைத்திருப்பதால்; இப்போதுங் கிடைத்துவருவதா
ல்; அப்படியே சாஸ்திரங்களும் வெகுபெருமையாகச்
சொல்வதால், அவனைச் சரியை கிரியையாதிகளால் அ
கத்தியம் வணங்கவேண்டும்.

ஆனால ஜகத்தாலுண்டுபண்ணப்பட்ட ஆலயாதி
களில் விளங்கிய ஈசனை, நாம்வணங்கவேண்டுமென்ன
ன, வணங்காவிடில் என்னதாழ்வுவருமென்றில்? ஒ
ருஅரணியிற் கடைந்தஅக்கினி நம்மாலுண்டுபண்
ணப்பட்டிருந்தபோதிலும் நாமுண்டுபண்ணினதுதா
னேயென்று அவமானிக்கவுபகாரப்படாது. எவ்வா
றெனில் உடலைக்கொடுத்தால் எரித்துவிடும், சீதகால
த்தில்அநுசரித்தாற் குளிரைநீக்கும். அப்படிப்போல்
நிந்தித்திடில் அவனதுகோபத்திற்குரித்தாவான்.வண
ங்கிடிற் கருணைக்குரித்தாவான்

சாஸ்திரங்களிலே நாதனைவன் யோகியர்களு
க்குஉள்ளத்திலிருக்கிறனென்றும், ஞானிகளுக்கு

எங்குமிருக்கிறானென்றும், பிராமணர்களுக்கு அக்கினியில் இருக்கிறானென்றும், அற்பபுத்தியாளர்களுக்கு விக்கிரகமுதலானதுகளிலிருக்கிறானென்றும் சொல்லியிருப்பதில், விக்கிரகாதிகளை உபாசிக்கின்றவர்களை அற்பப் புத்தியாளர்களென்றுசொல்லியிருக்க, நீர் இப்படிக்கூறியதென்னவெனில்? அக்கினியில் ஈசனுநு உபாசனை வேதமந்திரங்களின் அப்பியாசத்தாற் சித்திக்கவேண்டுமென்று சாஸ்திரங்களிற் காணப்படுவதால், அவ்விதவேதம் பிராமணர்களுக்கே உரித்தென்று காணப்படுவதால், அக்கினியிற் பிராமணர்களுக்கு நாதனிருக்கிறானெனக்கூறியது. அவ்விதவேதங்களிற் சொல்லியநாதனை உள்ளத்திலும் அறியவேண்டுமெனக்கூறிய சாஸ்திரப்படி கரணகலவிகளை யோகத்தாலடக்கி யுள்ளத்தில் ஈசனைத்தரிசிக்க வல்லமையுடையவர்களான யோகியர்களுக்கு அவ்விதவல்லமையிருப்பதால், அவர்களுக்கு உள்ளத்தில் நாதனிருக்கிறானெனக்கூறியது. ஈசன் எங்குமிருக்கிறானெனக்கூறிய ஞானசாஸ்திரப்பிரகாரம், ஈசன் எங்குமிருக்கின்றதாகஅறிய கடவுளது கருணையை அடைந்த ஞானியர்களால், எங்கும் ஈசனை அறிய உபகாரப்படுமானதால், அவர்களுக்கு எங்குமிருக்கிறானெனக்கூறியது. வேதமந்திரங்களை அப்பியாசிக்க வல்லமையில்லாதவர்களாயும், அதில் அதிகாரமில்

லாதவர்களாயும், உள்ளத்தில் ஈசனைத்தரிசிக்க வல்லமையில்லாதவர்களாயும், எங்கும் ஈசனிருக்கின்றதை அறியவல்லமையில்லாதவர்களாயும், இருக்கின்றவர்களுக்கு விக்கிரகமுதலியதில் ஈசனிருக்கின்றதாகக்கூறியதில், அவர்களை அற்பபுத்தியுடையவர்களென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றதாகக்காணப்படுகின்றது. அதில், தாற்பரியம் அக்கினியிலும் உள்ளத்திலும் எங்கும் இருக்கின்ற நாதனை, பிம்பாதிகளில்லாத்திரம் இருக்கின்றதாக ஒப்பியபுத்தியை அபேக்ஷித்தேயன்றி, அவ்விக்கிரகாதிகளில் ஈசனிருக்கின்றனென ஒப்பியபுத்தியை அபேக்ஷித்துக்கூறினதல்ல.

பிராமணர்களுக்கும் யோகியர்களுக்கும் அக்கினியிலும் உள்ளத்திலும் நாதனிருக்கின்றனெனக் கூறியதில், பிராமணர்களைத்தவிர மற்றப்பேர்களுக்குவேதத்தில் அதிகாரமில்லையெனமாத்திரந் தாற்பரியமேயன்றி, பிராமணர்க்குக்கு விக்கிரகாதிகளிலும் உள்ளத்திலும் எங்கும் நாதனை உபாசிக்கக்கூடாதென்ற நிஷேதங்கிடையாது.

யோகியர்களுக்கு உள்ளத்தில் நாதனைத்தரிசிக்க வல்லமையிருப்பதால், அக்கினிவிக்கிரகாதிகளை முன்னிட்டு நாதனது உபாசனைவேண்டாவிடினும், அக்கினி விக்கிரகாதிகளில் ஈசனை உபாசிக்கக்டாதென்றாவது அவைகளில் நாதன் இல்லையென்று

வது, அவர்களால் நிஷேதிக்க வுபகாரப்படாது. அவ்வி தயோகியர்களுக்கும் உள்ளத்திற் கண்ட நாதனே எங்கு மிருக்கின்றதாகச் சொல்லிய ஞானசாஸ்திரத்தில் அதி காரமுண்டு.

எங்குமவனேயறிந்த ஞானிகளும் அக்கினி விக்கிரகம உள்ளும் இவற்றில் சிவனில்லை யென்றுவது, இவற்றால் நாதனே உபாசிக்கக் கூடாதென்றுவது, நிஷேதிக்கத் தக்கவராகார்கள்: எவர்களாவது நிஷேதித்திடில் நிஷேதித்தவர்களே அற்பபுத்தியாளரென நிஷேதிக்கப்படுவர்கள். எதனையெனில்? எங்கு மிருக்கின்றவன் அங்கேதானிருக்கத்தகான். மேலும் எல்லாசசாஸ்திரங்களிலும் அப்பியாசித்த போதிலும், நாதனது கருணையின்றி அவனது சுபாவம் வெளியாகத்தகாது; அவனது கருணை கிடைக்க வேண்டுமானால், உறுதியாக அவனை நம்பிவணங்கச் சித்தித்திடும். அதனையே அவனைக்குறித்து வணக்கஞ்செய்யும் விஷயத்தில், சரியை கிரியை யோகம் ஞானங்களில் எந்தமார்க்கமாக உறுதிப்பட்ட நம்பிவணங்கிடிற்றான் கிருபைசெய்யத்தகான்.

ஆகையால் சரியை கிரியை யோகம் ஞானமென்னும் நான்கிலும் விசுவாசமுடையவர்களான கர்மடன் பக்தன் யோகி ஞானி இவர்களுக்கு [illegible]களிற் சொல்

விய உடக்கைக்குத் தக்கபடி பலன் கிடைக்கவேண்டுமானால், ஈசனது கருணையன்றிக் கிடையாது: ஈசனது கருணைகிடைக்கில சமமாக்கத்தாரிலும் எவர் பெரியர் எவர்சிறியர். ஆகையால மேற்சொல்லியசமயங்களில் ஒருசமயத்தையும் நியதென்று நோக்கத்தகாது

மேலும சமயங்கள் பலனைக்கொடுக்குமா? ஒருஜமானுக்குப் பாத்தியப்படாத ஒருகாட்டில் ஒருவன் வேலைசெய்யில், அவ்வேலையே அவனுக்குச சம்பளங் கொடுக்கத் தகாததுபோல, சமயங்களாதாலே பலனைக் கொடுக்கத் தகாது. ஆகையால எச்சமயத்தோருக் கும்நாதனே பலநாதாவாககாணப்படுவதால எச்சமயத்தோர்களும் அந்நாதனைத் தியித்து உண்மையுடன் ஸ்துதிசெய்யவேண்டுமேயன்றி நாதனடியவராகிய எச்சமயத்தோரையாவது எச்சமயத்தோராயினும் நிந்திப்பார்களாகில் அவர்கள் நாதனையேநிந்தித்தவர்களாவார்கள

ஆலயங்களில் விக்கிரகாதிகள் மூலமாக ஈசனைப் பூசித்து நம்பி வணங்கிவருவதில், விக்கிரகாதிகள் பின்னப்படும்போது ஈசனும் அழிவுடையனேயென்று

* பலதாதா-பிரயோசனந்தருபவன.

சங்கிக்கத்தகு காரணமில்லை: விக்கிரகாதிகளைமேய ராதனைக நம்பியிருந்திடில் அநுசரி; ஒரு அரசனது தேகத்தை முன்னிட்டுச் சகலஜனங்களுக்கும் அரசனென்ற அதிகாரத்துக்குத் தகுந்த உபசாரஞ்செய்ய நம்பிக்கை வந்திருந்திடினும், அவ்வரசனது தேகம் நீங்கினகாலத்தும் அவ்வரசனது அதிகாரம் மற்றொருதேகத்தை முன்னிட்டுங் காணப்படுவதுபோல, ஈசனது உபாசனையும் மற்றொரு விக்கிரகாதிகளை முன்னிட்டுச் சித்திக்கத் தகலாம்.

வேதங்களுக்கு, “எங்குமீசன் இருக்கின்றனெனத் தெரியப்படுத்த வேண்டுவதே” தாற்பரியமானால் அக்கினி விக்கிரகாதிகளில் மாத்திரம் உபாசனைசெய்தலை விதிக்க வேண்டுவதேனெனில்? ஈசனையே அறியாதவர்களுக்கு ஈசனைப்பற்றிய யாதுவொருவகைப் பொருட்டு, அக்கினி விக்கிரகாதிகளிற் கூறினபோதிலும், நதி சமுத்திரம் சிலவிருக்ஷம் சிலபக்ஷி சிலமிருகம் சிலமனுஷர் என்னும் இவைகளில், ஈசனைப் பாவித்துத் தொழும்படிக்கும், சாஸ்திரத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருந்ததானிருக்கின்றது.

எங்கும் வியாபகத்துவமும் அரூபத்துவமும் இருக்கின்ற ஈசனை ஒரு பிம்பாதியில் அடக்க [illegible]

யவனையும் உபாசிக்க வேண்டுமானால், நிராகாரனுக்கு ஆகாரம் ஒப்பிப்பட்டிடில் அதுசரி, நிராகாரனுக்கு ரூபங்கூடாதென்னிலோ? நிராகாரனாயிருக்கிற நாதனுக்கு, இவ்வித நாமரூபங்களுடைய இவ்விதசகத்தை உண்டுபண்ண வல்லமை இருக்கிறதாக ஒப்பிடில், இவ்வித ஜகத்தின் பொருட்டு நிக்ரகமாக அதுக்காக வல்லமையுடைய, ஒருடலைத் தன... உரியதாகக் கற்பிக்கவல்லமையுடையவனாக வேண் ஆகத்தகான்.

மேலும் சீவர்கள்கூடத் தங்கள் ஸ்தூலதேகவ்யாபாரத்தைநீங்கி, சொப்பனாவஸ்தைக்குப் போகுங்காலத்தில், நானாவிசித்திரமுடைய ஜகத்தைக் கற்பித்து, அதுகளுக்கு உரியதாக ஓருடலையுங் கற்பிக்க வல்லமையுடையவர்களாகக் காணப்படுகின்றார்கள்; பின்பு சுழுத்தியில் இவ்வித இரண்டுடலையும்விட்டு நிராகாரமாயுங் காணப்படுகின்றார்கள்; அவ்வித சீவர்களே நிராகாரமாயிருந்து சாகாரம்போலத் தோற்றலாமாகில், நிராகாரனாயிருக்கும் ஈசன் தன்னாற் கற்பிக்கப்பட்ட ஜகத்துக்கு அருள்செய்யும்பொருட்டு, ஏன் ரூபமுடையவனாகமாட்டான்? அன்றியும் எங்குமுள்ள ஆகாயம் ஒரு ஊசித்துவாரத்திலுமிருக்குமானால், எங்குநிறைந்திருக்கும் நாதன் ஏன் பிம்பத்திலில் உபாசனையின் பொருட்டு ஜனங்கட்க.

காண்; சுருக்கமுடையது விஸ்தாரமாயிருக்கத்தக்கதே யன்றி விஸ்தாரமுடையது சுருக்கமாய்க் காணப்படலாம். நல்லது, வேதமென்றால் அதின்பொருள் யாதெனில் * வேதயதீதி வேதமெனப்படும். அதற்கு அவ்வளவுவல்லமையேதெனில் நாதனிடத்தினின்றுமுண்டாயிருப்பதினாற்றான். அவ்விதவேதம் பிராமணர்கள் முகமாக இருக்கு எசுர் சாமம் அதாவணம் என்னும் நான்கு வகுப்பாயிருக்கின்ற, இந்தவேதமானது மாத்திரந்தான் ஆகுமேயன்றி மற்றமதத்திற் சொல்லிய யாதொருசாஸ்திரங்களும் வேதமாகத்தகாது; ஏதெனில் மற்றெந்த மதத்திலுஞ் சொல்லிய சாஸ்திரங்கள் அந்தந்தமதங்களின் கோட்பாடென்ன, அந்தந்த பிரவாதிகளின் தேசங்களிலுள்ள ஜனங்களின் நடக்கையென்ன, அத்தேசத்திலுள்ள பருவதம் நதி விருக்ஷம் மற்றவஸ்துக்களென்ன, இவைகளைச்சொல்லுங்கால் அந்தத்தேசத்திற்றானே சிலவஸ்துக்களையும், மற்றொருதேசத்திலுள்ள மதங்களின் கோட்பாடுகளையும், அவற்றிலுள்ளவஸ்துக்களையும், வெவ்வேறு நாமமுடையவையாக்கிச் சொல்லாததினாலும், உண்மையைத் தெரிவிக்க அச்சாஸ்திரத்தில் வல்லமையில்லாததினாலும், இந்தவேதத்தில் சக

* வேதயதீதி - நாதனையுள்ளபடி தெரிவிப்பது.

ஸஜகங்களையும் அவற்றிலுள்ள சகல வஸ்துக்களையும் சகலமதங்களையும், அந்தந்தக்கோட்பாடுகளோடும் தகுந்த யுக்தி யநுபவங்களைக்கொண்டுங்கூட நிரூபித்து, அந்தந்த சாஸ்திரங்களில் அகப்படாத உண்மையையும் இனி வரப்போகிறதும் இப்போது நடக்கின்றதும் முந்தியிருந்ததுமாகிய பூதங்களையும் விவரமாகவிளக்கி, அவைகளில் உண்மையில்லாததற்குக் காரணமும் இன்ன இன்ன மதவாதியர்கள் இன்ன இன்ன காரணத்தினால் உண்மையற்றவர்களானார்களென்றும், இவ்வேதத்திற்சொல்லிய பொருளை அவரவர்களுடைய பாஷைகளிலுள்ள வேதசாஸ்திரங்களிலுங்கூட விசாரித்திடில், எவர்களாலும் இவ்வேதத்திற்சொல்லிய உண்மையானது யுக்தியநுபவங்களால் தள்ளவுபகாரப்படாமல் ஒப்பத்தகுமென்றும், சுருதியுக்தியநுபவங்களாற்காணப்படுவதால், அப்படிச்சொல்லும் வல்லமை நாதனநுவாகளுக்கன்றி மற்றொரு சாஸ்திரத்துக்கும் கூடாததினால், நாதனநுவர்க்கே வேதமானதால், அவ்வர்க்குஞ் சர்வஞ்ஞானகர்த்[illegible]வ்வித லக்ஷணம் இவ்வேதத்துக்கே யிருப்பதால், இதையே வேதமெனக்கூறத்தக்கது.

இவ்விதவேதத்தி னுண்மையுள்ளபடி யறியவே [illegible]யுள்ளவன், "உதாத்தம், அநுதாத்தம், ஸ்வரிதம், பிரசயம் முதலாகிய ஸ்வரஞானமென்ன, அங்

தஸ்வதத்வத்தை யிட்டுவந்த மாத்திரை விசர்க்கம் ஸ்தாயி கலா இவை முதலாகிய ஞானமென்ன, மந்திரம் வியாகரணம் நிகண்டு சந்தோபிசிதம் நிருத்தம் சோதிடம். இந்த ஆறு அங்கஞானமென்ன, பதம் கிரமம் கனம் ஜடை இவற்றின் ஞானமென்ன, * புராணம் பதினெட்டு அதின் ⊕ உபபுராணம் பதினெட்டு மறுக்கூறல் விஸ்திரிக்கப்பட்ட ※ ஸ்மிருதி பதினெட்டு சிவாகசியம் பார

---

* புராணம் பதினெட்டாவன- பிரமம், பதுமம்; வைணவம், சைவம், பாகவதம், பௌஷ்யம், நாரதீயம், மார்க்கண்டேயம், ஆக்நேயம், பிரமகைவர்த்தம், இலிங்கம், வாராகம் ஸ்காந்தம். வாமனம், கூர்மம், மச்சியம், காருடம், பிரமாண்டம் என்பனவாம்,

⊕ உபபுராணம் பதினெட்டாவன- உசனம் கபிலம் காளிகம் சனற்குமாரம் சாம்பவம் சிவ [illegible] சௌரம் தூர்வாசம் நந்திசம் நாரசிங்கம் நாரதீயம் பராசரம் பார்க்கவம் ஆங்கிரம் மாரீசம் மானவம் வாசிட்டலைங்கம் வாருணம் என்பனவாம்.

※ ஸ்மிருதி பதினெட்டாவன- மநு அத்திரி ஔ[illegible] விஷ்ணு யாஞ்ஞவற்கியம் உசனம் ஆங்கிரசம் யமம் ஆபஸ்தம்பம் சம்வர்த்தம் காத்தியாயனம் பிரகஸ்பதி பராசரம் வியாசம் சங்கலிகிதம் தக்கம் கௌதமம் சாதாதபம் வசிட்டம். இவற்றுள் சங்கலிதம் யுகம் [illegible]:

முதலாகிய இதிகாசங்கள் சகலமும் மொழிந்தருளப் பட்ட சைவாகமம் ✠ இருபத்தெட்டு வைகானசம் பாஞ்சராத்திரம் முதலிய வைணவாகமங்கள் இரணிய கர்ப்பமென்ற ஆகமம் வார்கஸ்பத்தி. யாமளம் இவற்றி ன்ஞானமென்ன, சாம்பர முதலிய அறுபத்து நாலுகலை ஞானமென்ன, இவைகளெல்லாம், ஞானமுடையவ னையும் குருசம்பிரதாயமாகக் கிரகித்தவனையும் சகன கருணைக்கு உசிதனானவனையும், இருக்க வேண்டும். இவையே முன்சொல்லிய வேதப்பொருளில் அதிகா ரியின் இலக்ஷணமாம்.

இப்படிப்பட்ட வேதப்பொருளின் விவரம், பதத்தை யிட்டுவந்த பொருளொன்று வாக்கியத்தை யிட்டுவந்த பொருளொன்று அக்ஷரத்தை யிட்டுவந்த பொருளொ ன்று வேதம் மந்திர ரூபமானதால் மந்திரத்தை யிட்டு வந்த பொருளொன்று வேதம் யாகசாதகமாயிருப்பதா ல் பிரயோகத்தை யிட்டுவந்த பொருளொன்று வேதம்

✠ சிவாகமம் இருபத்தெட்டாவன - காமிகம் யோகஜம் சிந்தியம் காரணம் அசிதம் தீப்தம் சூக்குமம் சகத்திரம் அஞ்சுமான் சுப்பிரபேதகம் விசயம் நிசுவாசம் சுவாயம்புவம் அனலம் வீரம் இரௌரவம் மகுடம் விமலம் சந்திரஞானம் விம்பம் புரோற்கீதம் லளிதம் சித்தம் சந்தானம் சருவோத்தம் பாரமேச்சுரம் கிரணம் மேதம் வாதுளம் என்பவையாம்.

சுரரூபப்--ஜால சுரத்தைவிட்டுவந்த பொருளென்று இவ்வளவு பொருள கரும் அதிகாரியின் பேதத்தால் சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் இந்த நான்கு அதிகாரிகளுக்கும் உபகாரப் படும். இவ்வண்ணமாகப் பொருளகளை அறியவல்லமையுடையவனுக்குத்தான் வேதங்களின்சுபாவம்வெளியாகும்.

முற்றிற்று.

பன்னிரெண்டாவது.

நாமார்த்தவைப்வமுறைத்து

பிரகரணம்.

க- சிவ என்பதின்பொருள்- அழிவில்லாத தன்மையாயிருந்து- விளங்கிய ஆனந்தமாம் மங்கள மென்ற பொருளுடையச் சச்சிதானந் [illegible]ப்படும்.

உ மகாதேவ-ன- ள்- பூரணதனுக்கும் பூரணமெனவும், இரண்டாம்வஸ்துவை முக்காலத்திலும் உடைத்தாகாத தானென ஞானசுவரிய மகிமையால் மகத்துய்விளங்கிய தெனவும்படும.

ங- ஈசுவர-ன்- ன்-முத்தொழிலுக்கும்முதலாயின்று முத்தொழிலுக்கும் பாதிக்கப்படாத தென படும்.

சு- சங்கர- என்- ஜகமனைத்தையும் ஆனந்த தானவிசேஷத்தால் சுகத்தைக்கொடுத்துச்சுகிப்பித்தும், மற்றொருதவியின்றித் தானுஞ்சுகரூபமாயிருக்கின்றதெனப்படும்.

ரு- நீலகண்ட - என்- உடலாய்விளங்கிய நானாவவஸ்தைகளில் மூன்றுமவஸ்தையாங்கண்டத்தில் அஞ்ஞானமாங் காளகூடவிஷத்தைத் தரித்தும், துரியசுபாவமாந்தானே அவிஷயமாய்க்கொண்டு மற்றமூன்றவஸ்தையாகு சீவசுபாவத்தைத் தன்வல்லமையால் இரக்ஷித்திருந்ததெனப்படும்.

சா- திரிநேத்திர- என்- மூன்றவஸ்தையிலும் மூன்றுகண்ணாகவிளங்கிய விஸ்வதைஜஸபிராஞ்ஞர்களை மூன்றவஸ்தையிலும் மூன்றுகண்ணாக உடையதெனப்படும்

எ- சந்திரசூட - என்- சமத்காரத்தால சருவஜகத்தையுஞ் சித்துப்போல விளங்குவித்து, சித்தைத்தவிர வேறில்லையென்று ஜகத்தைநிஷேதித்து, விளங்கியுள்ள அன்னியத்தை முடிவில் தானாகவிழுங்கி விளங்குகின்றதே அலங்காரமாக உடையதெனப்படும்.

அ- கங்காதர- என்- சூக்ஷ்மசுபாவமாய் ஒன்மையை உள்ளடங்கிருந்திடினும், அடையப்படாத போற்றோன்றிய பிராந்தியைநீக்கி, அவஸ்தைமூன்று

க்குஞ் சாக்ஷியாய விளங்கியபிரஞ்ஞனை முடிவில தனக்கு வேறில்லாதனாயத் தரிதாருக்கின்ற தெனப்படும்.

௯- கபர்த்தி- எ- ள்- தாிபுடியாம மூன்றுமுடிச்சு டைய மூலாவஸ்தையென்ற ஜடையை, முடிவில் தன்னைத்தவிர வேறில்லையென் றதாருய்ச் சேஷித்த ஞான மெனப்படும்.

௰- பகவான்- ரு- ள்- முத்தொழிலையும் மூன்றவ ஸ்தையிலும் பேதமாய்விளங்கிய ஜகத்ரம், மூன்றவஸ் தையுடைய முத்தொழிலும் தன்னைத்தவிர வேறில்லா தனாக அறியச்செய்து, தானுகத் தன்னையறிந்து விள ங்கியதெனப்படும்.

௰௧- திரியம்பக- எ- ள்- விராட்டு இரணியகர்ப்ப அந்தரியாமி மூவரும் தன்னிற்றோன்றியவர்களெனவு ம், தன்னைத்தவிர அவர்கள் வேறில்லையெனவும், தெரி வித்துத் தானய் விளங்குகின்றதெனப்படும்.

௰௨. திரிபுராரி- எ- ள்- அதிஷ்டான ஞானமான த னது விளங்குதலாம் மந்தகாசத்தால், அவஸ்தை[illegible] த்திரிபுரமெரிக்கப்பட அவைகளுந் தன்னைத்தவிர வே றில்லாதவைகளாகக் கொண்டு, தானய்விளங்கியதென ப்படும்.

௰௩. காலாரி- எ- ள்- அஞ்ஞானம் மாயை காலத்

துவம் இவ்வளவும் அதிஷ்டானமாந் தன்னைத்தவிர மூக்காலத்திலும் வேறில்லையென நிச்சயித்துத், தானாய விளங்கியதென்னப்படும்.

௰௪. கிரீச-எ-ள-பரா பசியந்தி மத்திமை வைகரி இவைகளாய விளங்கிய நாதங்களைத், தன் சத்தியால விளங்குவித்து, அவைகளையுந் தன்னைத்தவிர வேறிலலாததாகக்கொண்டு, தானாக விளங்கிநின்றதென்று அனுபவிப்படும்.

௰௫. மிருகதர-எ-ள-பசுத்தத்துவமாய் விளங்கிய சீவர்களைத் தன்சத்தையால விளங்குவித்து, அவைகளைத் தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாயத்தரிப்பித்துத் தானே விளங்கியதென்னப்படும்.

௰௬. பசுபதி-எ-ள-முன்கூறியபடியே.

௰௭. ஸாம்ப-எ-ள-தானே தன்சக்தியாற்சகலமாய் விளங்கி அசேதனப்பிரபஞ்சங்களையும் தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாகக்கொண்டு, தானே தனிக்குச சத்தியாய விளங்கியதென்னப்படும்.

௰௮. கிரிசன-எ-ள-முன் கிரீசநாமத்திற்கூறியபரை. ருதயம் நான்குபேதமுடைய நாத தத்துவமாம் உபநிடதத்தின் உட்பொருளாய் விளங்கியதென்னப்படும்.

௰௯. கண்டேச-எ-ள-ஐந்தொழிலுக்குட்பட்ட ஜகத்தைத் தன்சந்நிதானமாம் கடனத்தால் நடிப்பித்து

௯, சகலந்தனமுந் தன்னடனத்தைத் தவிர வேறில்லா
ததாகக்கொண்டு, தானே தன்னடனமாய் விளங்கியதெ
னப்படும்.

௨௰- [illegible]ஈச-எ-ள்-இச்சா ஞானக் கிரியை யெ
ன்ற தாமங்களின் சக்தியால், சகலங்களாய்ப் பவித்து, அ
வைகளைத் தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாகக் கொண்டு,
தானே விளங்கியதெனப்படும்.

௨௧. காலவயிரவ-எ-ள் தானே தன்சொரூப சக்தி
யால் ஐந்துவித கலைபேதமுடைய ஜகத்தாயப் பவித்து
அவ்விதஜகத்தையுங் கலைசகிதையையுந் தன்னைத் தவி
ர வேறில்லாததாகக்கொண்டு, தானே விளங்கியதென
ப்படும்.

௨௨- உன்மத்தசேகர-எ-ள்- நான் எனதென்ற
அகங்காரமமகாரமதையை நீங்கினவர்களாய் விளங்கு
பிரமவித்தியாகுருக்களுக்கு [illegible]யுநின்றிலங்கிய
சைதன்னியமெனப்படும்.

௨௩- சரப-எ-ள்- சகல ஜீவவர்க்கங்களையுந் தன
து விளங்குதலால் விளங்குவித்து, அவைகளைச் சுயம்
பிரகாசமான தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாகக் கொண்
டு, சுயம்பிரகாசமான தான்மாத்திரமாய் விளங்கினன்
தெனப்படும்.

[illegible]-எ-ள்-சகல நாமரூபமுடையவைக்கு[illegible]

தனைசத்தையால் வியாபித்து, அச்சகத்தையும் அச்சக்தியையும் தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாகக்கொண்டு, தானாய்நிறைந்த சைதன்னியமெனப்படும்.

௨- அச்சுத-எ-ன்-தானேதன்சக்தியாலே, ஜகத்தாய்த்தோற்றி, அந்தஜகமிருந்திடினும் நசித்திடினும் ஏற்றக்குறைச்சல்களின்றி ஏகசுபாவமாய் விளங்கிய சைதன்னியமெனப்படும்.

௩- கோவிந்த-எ-ன்-சீவர்களுக்கு நானாவாய்த்தோன்றிய ஜகத்ரூப சம்சாரத்தைத், தனது ஆத்மசுபாவத்தால் இல்லாமற்செய்து, அவர்களையுந் தானாகவிளங்குவித்து, மோக்ஷரூபமாய் விளங்கிய சைதன்னியமெனப்படும்.

௪- பத்மநாப எ-ன்-தனது சக்தியாற் சகலஜகத்தையும் சங்கோச விகாசமுடையதாயளவிட்டு, அவ்விதஜகத்தையுஞ் சக்தியையுந் தனக்கு வேறில்லாததாய்த் தன்னுளடக்கி, தானாய்நின்றதெனப்படும்.

௫- மாதவ-எ-ன்-சகல ஜகத்துக்கும் வித்தாகிய மாயைக்கு மேலானவனாயும், தனக்குமேலாக ஒன்றையுங் கொள்ளாதவனாயும், அந்தஜகத்தையும் மாயையையும் தன்னைத்தவிர வேறில்லாதவனாகக்கொண்டு தானாக விளங்கியதெனப்படும்.

௬- ஹ்ருஷீக:-எ-ன்-சகலஜகத்தையும் சுகமேவிக்

தால் தூண்டிலின் மாமசத்தால் மசசங்களைப்போல சகலஜகத்தையும் பிரேதம்போலச் செய்யாநின்ற ஆனந்தமயகோசாபிமானியாம் சீவனென்ற அசுரனையும் சகலஜகத்தையும் தானான தன்னருளாம அதிஷ்டான வலைமையினால் வென்று இரக்ஷித்து தானாய்க்கொண்டு விளங்கிய தெனப்படும்,

எ- கேசவன் என்பது ஆனந்தசுபாவமாய் தன்னிடத்தில் சகலஜகத்தையும் பிரானையுடையதாய் ஆவுரித்து, ஆனந்தசுபாவமானகுணங்களைத் தவிரவேறில்லாததாக்க கொண்டு தானாய்நின்றதெனப்படும்.

அ- அனந்தன் என்பது காலதேசவஸ்துபரிச்சேதமில்லாத தெனப்படும்.

கூ- வாமனன் என்பது மூன்றவஸ்தைகளிலும் முதல்தொழிலிலும் வியாபகமாயிருந்து சகலஜகத்தாலும் அறியப்படாததாய்ச் சகலத்தையும் தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாய்க்கொண்டு சூக்குமமாய் நின்றதெனப்படும்.

ய- இருஷிகேசன் என்பது சகலஜகத்தின் ஏகாதச இந்திரியங்களைத் தன்சந்நிதானத்தால் விளங்குவிக்கும், தன்னைத்தவிர அவைகளை வேறில்லாததாய்க்கொண்டு தானாய்விளங்கியதெனப்படும்.

யக- ஸ்ரீராமன் என்பது புண்ணிய பாவமுடைய சகலஜனங்களையுஞ் சிக்ஷாரக்ஷணைகளால் சரியென்மேவ

செய்து, தனதருளால் விஷயசுழுத்தி சமாதி இவை களில் ஆனந்தமாய்விளங்கிய தானே தன்சக்தியால சகலங்களையும் ரமிப்பித்து, சகலத்தையும் தன்னைத்த விர வேறில்லாததாய்க்கொண்டு தானாய்நின்ற தென ப்படும்.

௰௨- திரிவிக்கிரம ஈ-ள-மூன்றவஸ்தைகளையும் முத்தொழிலையும் கிரியையையும் தனதுசுபாவத்தால் அதிக்கிரமித்து அவைகளையுந் தனைத்தவிர வேறில லாததாய்க்கொண்டு தானாய்விளங்கியதெனப்படும்.

௰௩- கிருஷ்ண- எ- ள- ஆனந்த சுபாவமாந் தனது சக்தியால் சகலங்களையும் புஷ்டிப்பித்து, சகலங்களையு ம் அதிமோகித்துடன் தனனிடத்தில் பிரேமையுடைய தாகச் செய்து அவைகளைத் தன்னைத்தவிர வேறிலலா ததாக விழுங்கித் தானாய் விளங்கியதெனப்படும்.

௰௪- ஜனார்த்தன- எ- ள்- சகல ஜகத்தும் தன்னால் சிருஷ்டிக்கப்படவும் பரிபாலிக்கப் படவும் சங்கரிக்கப் படவும், அதைத்தையுந்தன்னைத் தவிர வேறில்லாததா கக் கொண்டு தானாய்நின்றிலங்கிய தெனப்படும்.

௰௫- தாமோதர- எ- ள- சகல ஜகமும் உண்டாகியு ம் விளங்கியும் அழிந்தும், தன்வியாபகத்துக்கு வேறி ல்லாததாகத் தன்னிடத்திலவைநிற்கத் தானாயிருக்கின் றதென்றதாம்.

௰௬- பங்கஜாக்ஷ-எ-ள் சகலசீவர்களையும் சேற்றிலகப்பட்ட பிராணியைப்போல அசைவுக்கிடமின்றிச்செய்யும்படி, அஞ்ஞானமாம் பங்கத்தில் மூழ்கி அறிவில்லாததாய்ப் புசித்தும், விவேகமாந் தனதருளால் ஞானக்கண்ணைந் சருவவல்லமையாக அவர்களுக்குத் தன்னை விளங்குவித்து, அவர்களையும் தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாகக் கொண்டு தானாய்த் தரித்தனெனப் படும்.

௰௭- நாரசிம்ஹ எ-ள்-அநேக நாமரூபங்களாய்த் தோன்றிய ஜகத்தை இரண்டாமவஸ்தையிற் சிதாபாச சீவஞானத்தால் விளங்குவித்து, மூன்றாமவஸ்தையில் ஜகத்தையுந் தன்னையும் அறியவல்லமையில்லாததனைப் புசித்த பிராஞ்ஞனுக்குச் சிவபோதத்தைத், தனதருளால் விளங்குவித்து, சாக்ஷியாய்நின்ற தானே தன் ஞானக்கண்ணால் அனைத்தையும் வேறில்லாததாகக் கொண்டு, தானாய் விளங்கிய கொள்கைப்படும்.

௰௮- வாராக-எ-ள்- சகலஜகத்துக்கும் மோகத்தால் முதலாயிளங்கிய காரணமென்ற ஆனந்தமயகோசத்தை அஞ்ஞானமப்பொருளாக நீக்கி, மேலான ஆன்மப் பொருளாய் விளங்கித் தன்னைத்தவிர அனைத்தும் வேறில்லையெனக்கொண்டு தானாய்விளங்கியதெனப்படும்.

௰௯ ஸ்மஸ்ரிய-எ-ள்- ஜடமான சகலஜகத்தையுந்

தனது திருவருளாம் பார்வையாற் பார்க்க, அனைத்தும் ஞானவல்லமையுடையதாய் விளங்கிடச்செய்து, அவ்விதஞானவல்லமையுடைய அனைத்தும், தனது ஞானப்பார்வையாற் தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாகக்கொண்டு, தானமாத்திரமாயச் சேஷித்த தெனப்படும்.

உய- கூடம-ன-ள்- அக்கிரியமான தானே கிரியமாக. அதி வீரியவுடைய சகலஜகங்களாய விரிந்து, அவைகளை அக்கிரியமான தனதுசக்தியால அக்கிரியமாயதன் தன்னைத்தவிர வேறிலலாததாயடக்கிக்கொண்டு, சூக்குமமான தானைய விளங்கியதெனபபடும். இந்நாமங்கள் யோகம அலலது காரணமெனபபடும்.

உக- நர்கதி-ன-ள்- சகல இந்திரிய அந்தக்கரணங்களின்வேகமுடைய அடைவுககுமுன்னமே சலனமின்றி, அவ்விடஙகளில் தனது அடைவு இருக்கின்றதாகவே விளங்குவித்து, அவ்வித தனது வேகவல்லமையைத்தவிர அதேகதிரா கமனசாமர்த்தியமும் வேறிலலையெனச்செய்து, அனைத்துந் தானைக்கொண்டிவிளங்கியதெனப்படும்.

கஜமுக-ன- ள்- தோற்றி மறையாநின்ற சகலஜகங்களின் தோற்றமும் மறைதலும் தன்முகமாகச்சித்தித்து அனைத்துந் தானைத் தன்முகத்தைத்தவிர வேறில்லாததாகக்கொண்டு, முதன்மையான தன்மை

த்திருமாய்ச் சேஷித்ததெனப்படும்.

௨- கணேச- எ- ள்- சகலஜகங்களின் பகிரிந்திரியம் அந்தரேந்திரியமாகிய சமஷ்டி வியஷ்டியான தேவகணங்களைத், தனது சன்னிதானத்தால் நியமித்து, அவைகளைத் தன்னைத்தவிர வேறிலலாதனவாகக்கொண்டு, தானாய்விளங்கியதெனப்படும்.

௩- குமார- எ- ள்- சகலஜகங்களின் குச்சிதமாகிய அஞ்ஞானமமூலைய இவற்றைத் தன்னதருளால் இல்லாததாகச்செய்து, அனைத்தையுந்தானாக விளங்குவித்துத், தான்மாத்திரமாயத் தனித்ததெனப்படும்.

௪- சுப்பிரமணிய- எ- ள்- ஜீவேசப்பேதத்தோடுங் கூடியஅனைத்தையு முக்காலத்திலும் வேறில்லாமற் கொண்டு, தானாகப் பிரகாசித்ததெனப்படும்.

இவ்வித நாமங்களின் இலக்கணையாய் விளங்கிய நிர்க்குணப்பொருளை, ஜகமறிந்து உய்யும்பொருட்டு இவ்வித சூக்குமார்த்தங்களை ஸ்தூலமாய அவதாரங்களிற் காண்பித்து, அதைஉபாசிக்கின்றவர்களுக்குச் சூக்குமமான தன்சுபாவத்தை அருளிச்செய்கின்றதென்பது தாற்பரியம்.

சொரூபமே ரூபமாயவிளங்குகின்றது; ரூபமேநாமமாய் விளங்குகின்றது; நாமமே ரூபத்தைத்தெரியப்படுத்தி அத்ரூபமாத்திரமாய் விளங்கிடும். அவ்விதரூப

ம் தன்னைத் தியானஞ்செய்யாநின்றசாதகர்களின்மனம் தன்னிடத்திலயிக்க, தானும் சாதகர்களின்மனதோடும் லயித்து, தன்னுதாரமான ஞானசுபாவமாகத் திரிபுடியற்றுவிளங்கிடும். அப்பொழுதுசாதகர்களின் தியான சாதனமான மனதிற பிரதிபிம்பித்த சிற்பிரசனு ஈ வரைதன்னியம், அதிஷ்டானத்தைத்தவிர வேறில்லாததாகக்கொண்டு அதிஷ்டானமாத்திரமாய் விளங்கி அதிஷ்டானத்தினருளால் விழித்தபின், அதிஷ்டானமான நாமே ரூபமாயும் நாமமாயும் நம்மைத் தியானிக்கும் மனம் சீவன்களாயும் தோற்றிவிளங்கிறோம் ஆகையால் நம்மைத் தவிர முக்காலத்திலும் வேறில்லையென அருளிச்செய்திடும்.

மேலும் சொரூபத்துக்கு எவ்வளவுமகிமையிருக்கிறதோ? அவ்வளவு மகிமைரூபத்துக்கும் நாமத்துக்கும். இருக்கவேயிருக்கிறது. அதெப்படியெனில்? ஏகச்சக்கிராதிபதியான ஒரு மஹாராஜா தான் அரண்மனையில் தூங்கும் காலத்தில, சொரூபமாத்திரமாயிருக்கின்றபடி அந்தசொரூபத்தை மஹாராஜாவென்பதற்குத் தடையில்லை; நான் தூங்கினேனென்று மஹாராஜாவாற்சொல்லப்படுவதால். அவனே விழித்தபின் சிங்காசனத்தில் உடலான ரூபமுடையவனுய் மஹாராஜாவென்று உபசரிக்கப்படுபவனையுங் காணப்படுவதால்.

அவனது சொரூபத்துக்கும் சொரூபமுடையவனது உடலுக்கும் பேதம் நினைக்கத்தக்கதில்லை: அப்படியே அவனது நாமாங்கிதமாயுள்ள முகர் அல்லது முத்திரைக்கும் பேதம் நினைக்கத்தக்கதில்லை; மூன்றுக்கும் ஒன்றுபோலவே உபசாரஞ்செய்யத்தக்கதுதான்.

மேலும் நாமாங்கிதம் முகருக்கு மகிமையதிகமாகவுங் கூறப்படலாம். எப்படியெனில்? அரசனது சொரூபமும் அவனது ரூபமும் ஜகத்துக்குத் தெரியாதிருந்தபோதிலும், அவனது முகரால அவனது ஸ்திதி அறியப்பட்டு அந்த முகரை அவனைப்போலவே மானிப்பதாகக் காணப்படுவதால, முகருக்கு மகிமை அதிகமெனக் கூறலெப்படியோ? அப்படியே தேவர்களுக்குந் தேவராகிய மஹாதேவரது சொரூபமும் ரூபமும் அவரது நாமத்தால் தெரியவேண்டியதிருப்பதால், நாமத்துக்கும் அவரது ரூபத்துக்கும். அவரது சொரூபத்துக்கும் பேதமில்லையெனவும். [illegible] னாத்தெரியவுபசாரஞ்செய்வதில் நாமத்திற்கு ஆதிக்கமெனவும் கூறத்தக்கது. ஆகையால் பரமசிவத்தினது அனுபவத்தை அடையவேண்டுங் கருத்துடையவர்கள், அவரது திருநாமத்திலும் அவரது ரூபத்திலும் அதிகபக்தியுடையவர்களாயாகவேண்டும்.

முற்றிற்று

பதின்மூன்றாவது

பஞ்சவக்திரவிளக்கமுறைத்த

பிரகரணம்

பிரமா விஷ்ணு ருத்திர ஈசுர சதாசிவம் என்னும் ஐந்துதத்துவங்களையும் "ஈசான தற்புருஷ அகோர வாமதேவ சத்தியோஜாதமென்னும்" ஐந்துமுகங்களாகத் தரித்துவிளங்கிய பரமசிவத்தைத், தனது இருதயகமலத்தில் அநுசந்தானித்து, அவ்வித பரமசிவத்துக்கும் ஜகத்திற்குமுள்ள ஐக்கியவிசேஷத்தால் சுவாநுபவத்தையடைந்து, சாதுக்கள்விளங்குந்தன்மையாவது.

பஞ்சதத்துவங்களாய் விளங்கிய பஞ்சமுகமுடைய பரமசிவத்தை இருதயத்திற்றியானித்து, அதில் தற்புருஷமுகம் நிவிர்த்திகலையுடைய பிரமாவானதால், அவ்வித உபாதியையுடைய அம்முகத்தைச் சகலமான கந்தம்பொருந்திய பிருதுவிதத்துவத்திற்கு அதிஷ்டானதேவதையாக விசாரித்து, ஒருகண்ணாடியில் பட்டணம் பிரதிபலிக்கின்றதுபோல, அம்முகத்தில் யாவத்பூமியும் அடங்கிவிளங்குவதாய் அநுசந்தானித்து, அவ்விதபூமிக்கும் அம்முகத்திற்கும் அபேதத்தையாலோசித்து, அப்படியே ஜலதத்துவத்தை வாமதேவமுகத்திலும் அக்கினிதத்துவத்தை அகோரமுகத்திலும் வாயுதத்து

வத்தைத் தற்புருஷமுகத்திலும் ஆகாசதத்துவத்தை
ஈசானமுகத்திலுமாக ஐக்கியஞ்செய்து, அவ்விதபஞ்
சமுகமுடைய பரமசிவத்தை அபேதமாய்த் தன்னைத்
தவிர வேறில்லையெனப் பஞ்சகோசாதீதனாகத் தியா
னித்து, தன்னுபிரகாசத்தினாலேயே தனது பஞ்சேந்தி
ரியங்களும் விளங்குவதாக அறிந்து, தனது பஞ்சமுகத்
தின் வல்லமையே ஒவ்வொரு இந்திரியங்களின் வல்ல
மையாய் விளங்குகின்றதென அறிந்து, அவ்விதவல்ல
மைகளால் பிரமாண்டத்தை வியாபிக்குங்காலத்தில் ஈ
சானதத்துவமாகிய சுரோத்திரேந்திரியவிருத்தியிற் பிர
திபலித்த தனது சைதன்னியத்தால், வியாபகமுடைய
பிரமாண்டத்தில இடைவிடாததன்மையாய் விளங்குகி
ன்ற ஆகாயம் சத்தகுணமுடையதாகையால் ஆகாயமிரு
க்குமிடமெல்லாம் சத்தமிருக்கவேண்டுமாகையாற் சத்
தத்தைத்தவிர ஆகாயம் வேறில்லையென நிருணயித்து, அ
வ்விதபிரமாண்டத்தில் உள்ளும்வெளியும் வியாபித்திரு
க்கின்றபடி சத்தத்தை அநுசந்தானித்து, அவ்விதபூர்ண
நாதத்தைச் சுரோத்திரேந்திரியவிருத்தியால் வியாபித்
து, அவ்விதசத்தத்தை ஆகாயநிஷ்டகாரியசாங்கியக
லையாகவும் அவ்விதசுரோத்திரேந்திரியவிருத்தியை ஈசா
னதத்துவநிஷ்டகாரணசாங்கியாதீதகலையாகவும், அவ்
வாறு இரண்டுவிதமாகத் தோற்றிக் காரியகாரணமாய்

விளங்கிய சாந்திய நீதசக்தியைத் தவிர சத்தரூபம் சத்தத்தை விளங்குவிக்கின்றவிருத்தியும் வேறில்லையெனத் தெளிந்து, அவ்விதசக்தியும் சக்தனான நம்மைத்தவிர வேறில்லையென அநுபவிக்க, ஈசானதத்துவரூபம ஆதின்சக்தியான சாந்திய நீதகலையும நம்மைத்தவிர வேறில்லையென அநுபவத்திற்குவருநம.

அப்படியே தற்புருஷ தத்துவமாகிய தொக்கிந்திரியரூபம் சாந்திகலையும சகலபிரமாணடங்களிலும் உள்ளும் வெளியும் வியாபித்த ஆகாயத்தில உள்ளடங்கிவிளங்கிய ஸ்பரிச குண முடைய வாயுதத்துவத்தை ஸ்பரிசகுணமாத்திரமாக அறிந்து அவ்வித வியாபகஸ்பரிசத்தை உள்ளிட்டு, அநுசந்தான விசேஷத்தால் அநுசந்தானித்து, தன் தேகத்தில ஸ்பரிச குணத்தைத் தொக்கிந்திரியம் வியாபித்தறிவதுபோல, தியானித்த வியாபகமுடைய ஸ்பரிச குணத்தைத், தனது தொக்கிந்திரியத்தால் விஷயீகரித்தறிய, வாயுவில் ஸ்பரிசகுணமாய் விளங்கிய காரியரூபசாந்திகலையும் தொக்கிந்திரியவிருத்திரூபமாய் விளங்கித் தற்புருடத்தின் காரணரூபசாந்தி கலையும் வியாபகமாய் அநுபவிக்க, அவ்வித சக்தியும் சக்தனான நம்மைத்தவிர வேறில்லையென அநுபவத்திற்குவருநம.

அப்படியே அகோரதத்துவமான சோத்திரேந்திரியத்

தால் பிரமாண்டத்தில் வியாபகத்தன்மையுடையவாயு தத்துவத்திலுள்ளடங்கிய அக்கினி தத்துவத்தை ரூப குணமாக ஆலோசித்து, அவ்விதரூபத்தைத்தவிர அக்கினிவேறில்லையென அறிந்து, அவ்விதரூபத்தைத்தகுந்தபடி வியாபகமாய் அநுசந்தானித்து, வியாபித்திய அவ்வித இந்திரிய விருத்தியில விளங்கிய அகண்டரூபத்தைக் காரியரூப வித்தியாகலையெனவும், அதை விளங்குவிக்கின்ற இந்திரியவிருத்தியை அகோரதத்துவத்தின் காரணவித்தியாகலையெனவும அறிந்து, அவ்வித இரண்டுசக்தியும் சக்தனாகிய நம்மைத்தவிர வேறில்லையென அநுபவத்திற் குவரும்.

அப்படியே வாமதேவதத்துவமான ரசனேந்திரியத்தால்பிரமாண்டத்தை, உள்ளும் வெளியும் வியாபித்த அக்கினித்தத்துவத்திலுள்ளடங்கிவிளங்கிய அப்புதத்துவத்தை, ரசகுணமாக நிருபணித்து அவ்விதரசத்தை எங்கும் நிறைவுடையதாய் அநுசந்தானித்து, அவ்விதபூரணமாய்விளங்கிய ரசத்தை வியாபித்திருந்த அவ்வித இந்திரியவிருத்தியில் விளங்கிய இடைவிடாநிறைவுடைய ரசகுணத்தைக் காரியரூப பிரதிஷ்டாகலையெனவும், அதைவிளங்குவிக்கின்ற இந்திரிய விருத்தியை வாமதேவத்தின் காரணரூப பிரதிஷ்டாகலையெனவும் அறிந்து, அவ்வித இரண்டு சக்தியும் சக்த

ஞ்ன தனனேத்தவிர வேறில்லேயென அநுப்வத்திற்கு வரும்.

அப்படியே சத்யோஜாதமான ஆக்கிராணேந்திரியத்தால் ஜக்த்தை வியாபித்து விளங்கிய ஜலதத்துவத்தில், உள்ளடங்கி விளங்குகின்றதானபிருதுவி தத்துவத்தைக், கந்தத்தைத்தவிர வேறிலலேயென நிருணயித்து, அவ்விகந்தத்தை அநுசந்தான விசேஷத்தால் வியாபகமாய் அநுசந்தானித்து, அவ்வித வியாபகந்தத்தை வியாபித்திருப்ப அவ்வித இந்திரிய விருத்தியில விளங்கிய கந்தகுணத்தைக் காரியரூபநிவிர்த்திகலே யெனவும், அதை விளங்குவிக்கின்ற இந்திரிய விருத்தியைசத்யோஜாதத்தின் காரணரூப நிவிர்த்திகலேயெனவும், அறிந்து அவ்விதஇருகலேயாய் விளங்கிய சுக்தியும் சக்தனுன் தன்னேத்தவிர வேறிலலேயென அநுபவத்திற்குவரும்.

இனித் தன்கூ ஆலசரீரமுதல சகல தூலசரீரத்தோடுங்கூடிப் பாஞ்சபௌதிகபஞ்சபூதங்களாய் விளங்கிய சகல ஜகமும் பஞ்சேந்திரியங்களாய் விளங்கிய சத்துவங்களைத்தவிர வேறில்லேயென்று,, "அவ்விதபஞ்சதத்துவங்களாய்,, விளங்கிய பஞ்சேந்திரிய விருத்திகளுமைபஞ்சகலேகளென்ன, அவ்விதகலேகளில் தத்துவவிளங்கிய ஐந்து பேதமுடையசக்திகளென்ன,

இவற்றின ஐக்கிய விவரமாவது.

கந்தகுணமான து பிருதுவிரூபமானதால், அப்பிருதுவி ஜலத்தினிடமாய் விளங்குவதால், அவ்விக ஜலம் ரசரூபமானதால், அவ்விதரசத்தைத்தவிர கந்தமும் வியாப்தியுபமானதால, இலலாததாய்க்கொண்டு ரசத்திலடங்கிவிளங்கும, அவ்விதகந்தத்தை வியாபித்த காரணநிவிர்த்திகலையும், அதின் சக்தினை சம்யோஜகமென்று ஆக்கிராணேந்திரிய சைதன்னியமும்ரசத்தோடுங்கூட வாமதேவதத்துவமான ரசனேந்திரியத்தின்விருத்தியான காரணபிரதிஷ்டா கலையையுடைய சக்தனும் இந்திரிய சைதன்னியத்தில் அடங்கி நிறகும்.

அப்படியேகாரண சம்யோஜிதகலைவரையும் அடங்கிட விளங்கும், இந்திரிய விருத்திகளான கலாபேதங்களில்லாததாய்க்கொண்டு ஜகபுமமுககாலத்திலும் இலலாததாகவே ஆகிவிடும. இவ்வித இந்திரியரூபமுஞசகாரணகலைகளும், சங்காரரூபவருசகாரியகலைகளும், ஜகத்தோடுங்கூட இல்லாவிடில் அந்தக்கரணமுமமனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் இந்நான்குங்கூட, "இந்திரியங்களின் இடமாக விளங்கிய பஞ்சகலைகளைத்தவிர தங்களுக்கு,,வேறு வல்லமைகள் இல்லாததினால் சக்தியற்று அவைகளும் இல்லாததுகளாகவே

மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரமாகிய நான்கும் இல்லாவிடில், அந்தக்கரணம் வியாபாரசூனியமாய்க்கொண்டு இல்லாததாய் நசித்திடும்; நசிக்கவே அபார கருணாசாகரமாகிய தியானத்தில அநுபவிக்கப்பட்ட பஞ்சமுகமுடைய பரமசிவமே, கருணையால் அகண்ட சச்சிதானந்த ரூபமாகி கூடஸ்தஞான மாத்திரமாய் விளங்கி, திரிபுடாதி வசகவிர வேறில்லாததாகவே அநுபவிக்கப்படும்.

பின்பு அதிஷ்டான சச்சிதானந்தஞானமாத்திரமாய் விளங்கிய பரமசிவமாகியதான் விழித்தகாலத்தில், முன் உபாசநாகாலத்திற்கண்ட ஜகம், காரியரூபப்பிரபஞ்சகலை, காரணரூபப்பிரபஞ்சகலை, அவைகளின் ஐக்கியம், ஐக்கியத்தால் மனோபுத்தி சித்தாகங்காரம் அந்தக்கரணம இவற்றின் இல்லாமை, சகுணதியானகாலத்திலும் இப்பொழுதுய அவைகளின் விளங்குதல், தியானத்தில் சகுணமாய் விளங்கிய பஞ்சமுகப்பரமசிவம், அனைத்தும் அதிஷ்டானஞானரூபகூடஸ்தவியாபகப்பரமசிவமும் தன்னைத்தவிர வேறாகக் காணப்படாததினால், தன்னைத்தவிர வேறில்லையென அநுபவித்து, பெருங்கருணைக்கடலாகிய பரமசிவத்தின் காருண்ணியத்தைப்பிரமாச்சரியத்தோடும் ஸ்துதிக்க அப்படியே நித்தியானந்

தத்திருப்தர்களாய் ஆகின்றார்கள்.

முற்றிற்று.

பதினான்காவது

தியானநுபவமுறைத்த

பிரகரணம்.

தன்னுடலில் இரத்தமாங்கிசாதி இல்லாத சருவாவயவங்களோடுங்கூடிய தேகாகார விருத்தி மாத்திரமாகச் சுத்திசெய்துகொண்டு, அவ்வித விருத்தி மாத்திரமாயுள்ள தேகத்தின் இருதயத்தில் எட்டிதழுடைய இரத்தினமயகமலத்தைத் தியானித்து, அதின்மத்தியில் அநேககோடி சூரியப்பிரகாசமாயுள்ள அபாரகருணாகரனும் நீலகண்டனும் சந்திரசூடனும் உமையொருபாகனும் கங்காதரனும் விளங்குகின்ற நடராசமூர்த்தியை, சத்தியசங்கற்பத்தால் தியானித்து, சோடசோபசாரஞ்செய்து, அவரைச் சருவஞ்ஞனாகவும் சருவேசனாகவும் சருவகாரணனாகவும் சச்சிதானந்தனாகவும் துதிசெய்து, அக்காலத்தில் ஆனந்தபாஷ்பாதியாவிர்ப்பமுண்டாகி, சுவாநுபவவிசேஷத்தால் விருத்தியாகாரத்தனுடலைத்தவிர மற்றுள்ள சகலபிரமாண்டத்தையும் அதனுள்ளடங்கிய வஸ்துக்களனைத்தையும் பஞ்சபூதாம்சங்

களையும் பார்த்து இல்லாததுகளாகச் செய்து, சுத்தஸ்படிக சங்காசமாய் விளங்கிய விருத்திரூபமான வஸ்துக்களைத் தோடுங்கூடிய பிரமாண்டத்திற் பிரதிபிம்பித்து விளங்கிய நடராசமூர்த்தியை எல்லாவிடத்திலும் தன்னிடத்திற் போல எங்குமுள்ளவனாக அறிந்து, அவனது பிரகாசத்தினாலே சகலங்களும் பிரகாசிக்கின்றதாகவும், தான்முதலிய சகலங்களுக்கும் நானென்றுநின்பொருள் அவனெனவும், அவனைத்தவிர வேறில்லையெனவும், அறிந்து அவனது திருநடனத்தில் அதிர்ந்திலகுகும் ஒளியால் தனதுதேகமுதற்சகலஜகமும் மறைபட்டு அப்பிரகாசத்தைத்தவிர வேறில்லாததாகவும் அநுபவிக்கப்பட, மின்னொளியிற் கண்ணொளியழிபட்டுவிளங்காதது போல மனமும் அவ்விதபூரணப்பிரகாசத்தை எதிரிட்டுப்பார்க்கும் திறமையில்லாததாகக்கொண்டு அவ்விதபூரணப்பிரகாசத்தில் இல்லாததாக லயித்திடும்; மனம் லயித்திடில் திரிபுடியில்லாத நிலைமுன் உபாசனைகாலத்தில் பூரணப்பிரகாசத்தோடும் விளங்கிய அபாரதயாசாகரனாயுள்ள நடராசமூர்த்தியும் தன்னுருவை மறைத்து அவ்வித பக்தனைத்தவிர வேறில்லாதவனாய்க்கொண்டு அதிஷ்டானஞானமாத்திரமாக வேவிளங்கிடத்தெரிவான்.

பின்பு அவ்விதபக்தனாகிய தான் சமாதிசுகத்தினின்

றும் விழிக்குங்காலத்தில், சகலஜகங்களென்ன, அது களில் தன்றுடலிற் போலவிளங்கிய நடராசமூர்த்தியை யென்ன, அதுகளின்பிரகாசத்தில் ஜகம் இல்லாததாக மறைபட்டுப் பிரகாசமாத்திரமாய் விளங்கிய பூரணப்பிரகாசமென்ன, அதில இல்லாததாகி யொழிந்தமனோலயமென்ன, பின்பு இருக்கின்றதுபோலுதித்த மனமென்ன, அனைத்தும் சச்சிதானந்தகனமாய்ச் சமாதியிலநுபூதியில் விளங்கிய அதிஷ்டானஞானரூப நிர்க்குணநடராசன்றானாகவே காணப்படுவதால், தன்னைத்தவிர அனைத்தும் முக்காலத்திலும் வேறில்லவேயில்லையெனத் தான்மாத்திரமாயச் சேஷித்தது இவ்விதபுத்தியை அருளிச்செய்த நடராசனது கருணையை என்னசொல்லுவோமெனமகிழ்ந்திட சமரசசங்கரவென மொழிதருதற்றைத்திட அப்படியே அதிஷ்டானமாத்திரமாய் ஆனந்தக்கடலாடுதலு சித்தித்திடும்.

முற்றிற்று

பதினைந்தாவது

விபூதிமகிமையுரைத்த

பிரகரணம்.

விட்டிபோன்றுமகத்தெனவும்மத்திமமெனவுஞ்சொல்லு

வெனவும் மூவ்கைப்படும்: அவற்றில் மகத்தாவது அ
நேககோடி பிரமாண்டமாய் விளங்கிய சிவேசுபேதமு
டைய இப்பிரபஞ்சைசுவரியம்,, “ எந்தசச்சிதானந்த
சுபாவமான வஸ்துவின் தானென ஐசுவரியம்சிமாவிசே
ஷத்தால்,, முக்காலத்திலும் நிஷேதியாமல் நிஷேதித்
ததாகச் சுயம்விளங்குகின்றதோ? அதுவேயாம்.

மத்திமமானது முகதியமெனவும் சாமானியமென
வும் இருவகைப்படும். அவற்றில் முக்கியமாவது நா
னாபேதமுடைய ஜடமான இப்பிரபஞ்சத்தை * உள்
ணநாபிபோல தானே அபின்னநிமித்தோபாதானனாய்
க்கொண்டு சிருஷ்டித்து, அதில் சீவரூபனையும் அந்தரி
யாமிரூபனையும் அநுபிரவேசித்து அவ்விதசிவசுபாவ
னான் ஜகத்தை அஸ்வதந்திரஐசுவரிய முடையதாய்,, “
அந்தரியாமிஸ்வரூபமான ஸ்வதந்திரஐசுவரியமுடை
ய தனதுஐசுவரியத்தால்,, மேவிச், சருவசாக்ஷியாய்ச்
சருவசம்பூரணமாய் விளங்கிய சவிசேஷப்பிரமசைத
ன்னியமேயாம். சாமானியமாவது பரதந்திரமான ஜா
க்கிர சொப்பன சுழுத்தி இவ்வவஸ்தைகளில், பிமா
னமுடைய சீவசைதன்னியத்தின் ஐசுவரியமேயாம்.

அல்குவாவது அதிஷ்டானமான பரமேஸ்வரனை அ
டைந்துய்யும்பொருட்டு சாதனமாகவேதங்களிற்கூறி
ய விபூதியேயாம்.

---

* ஊர்ணநாபி - சிலந்திப்பூச்சி.

விபூதியென்றதின்பொருள் (விசேஷ) (பூதி) விபூதி. எவனது ஐசுவரியத்தை அபேக்ஷித்து மற்ற ஐசுவரியங்கள் ஐசுவரியங்களேயல்லவோ? அதுவெனப்படும். (விசேஷேண) (பூதி) விபூதி. எவனது ஐசுவரியம் எல்லாஐசுவரியங்களுக்கு மேலானதோ! அதுவெனப்படும்.

இப்பொருளுடைய விபூதியில் சாதனவிபூதியென்பது சுருதிகள் சொல்லிய மந்திராதிசாதனங்களால் பசுவின் மலத்தை நீற்றி, அதில் நாசமில்லாத சுத்ததெளிவான நீற்றைப் பிரமபாவனையாற்பாவித்துத் தரித்திடுஞ்சீவன் மோக்ஷமுடையவனாகின்றானெனக்கூறியது. இவ்விபூதி ஸ்தூலம் சூக்ஷமம் காரணம் என்றுமூன்று பேதமுடையதாகும்; அவற்றில் ஸ்தூலமாவது பாசுபதவிரதம் சீரணவிரதம் சிவவிரதம் விரதம் தவுசு, என்றுஇவ்விதமான அநேகபேதங்களாகப் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

சாதனதிரவியத்தின் விரலாறு வேதத்திற்சொல்லிய தெவ்வாறெனில்; கிரியையிற்சொன்னபடிக்கண்டெண்டபாதிநிருணயம்பண்ணி, அதில் அக்கினியிப்பிரதிஷ்

விபூதியெனினும், ஐசுவரியமெனினும், திரவியமெனினும், அமையும்.

டாபனஞ்செய்து, அதில்எங்கும் இடைவிடாக்தன்மையுடைய பரமசிவத்தை மந்திராதிகளினூற் பாவித்து,அதில் தத்துவஓமங்கள் செய்து, அதிற் கோமயபிண்டங்களைச் சிவபிண்டங்களாக மந்திராதிகளாற்பாவித்துஓமஞ்செய்ய, அவ்விதசிவபிண்டத்துக்கும்முன் அக்கினியிற்பாவித்தபரமசிவத்துக்கும் மந்திரவிசேஷங்களால் ஐக்கியத்தைப்பரமகுருக்கள் மூலமாகவிசாரித்து, அவ்விபூதியைச் சச்சிதானந்தகனமாம்பரமசிவத்துக்குவேறில்லாததாகவெண்ணி உத்தூளன திரிபுண்டரங்களாகத் தரித்திட, சகலபாவங்களுமநீங்கி மேலான விபூதியின்பொருளையடையத்தகுஞ் சித்தசுத்தியுடையவனாய்ப்பவிப்பான் என்பதுதான்.

கோமயமென்பதுபசுவின்மலமானதால், பசுவென்றுல் உலகத்தில் கோவினிடத்திற்பிரசித்திபோல சீவனுங் குறிக்கப்படுவதால், சீவனதுமலம் அஞ்ஞானமாகையால், அவ்வித அஞ்ஞானத்தைச்சுட்டிட ஞானேசுவரியந் தானகப்பிரகாசிப்பதால், அவ்விதப்பொருளைத் தெரிவிக்கும்பொருட்டு ஸ்தூலமாகக்கூறியது; அவ்வித ஓமத்தின் மந்திரார்த்தம் சருவசம்பூரணனாக விளங்கிய சவிசேஷப்பிரமசைதன்னியமே முக்கியமெனப்படும்.

இதில்லிவரம் பிருதுவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயம், இசம்மாங் உதிரம் மேதஸ், மச்சை அஸ்தி சுக்கில

திரம் துவக்கு சடசு சங்கங்களை ஆக்கிராணம், வாக்கு பாதம் பாணி பாயுரு உபஸ்தம், ஜாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி, விஸ்வன் தைஜஸன் பிராஞ்ஞன்; ஆணவம் மாயிகம் கார்மிகம், இவ்வித உபாதிகளையுடைய பசுவா னஎன்மலத்தை நீற்றுவித்து ஸ்வப்பிரகாசபரியாம்பர மசிவவிளங்குதலேத்தவிர வேறிலாததாகக்கொண்டு விளங்கும்படி அருள்செய்ய வேண்டுமென்று, ஈசனை வேண்டிவிதிப்படி ஓமவிசேஷத்தால வணங்கிட வணங்குவோன் பக்திக்குத்தக்கதாக ஈசன்தனதுகருணையால அப்படியே அருள்செய்கின்றான்.

இவ்விதவிபூதி தாரணவிதி யெவ்வாறெனில்? சச்சிதானந்தசுபாவமாய் ஏகரூபமாய் இடைவிடாது நிறைவுடைய சருவதயாபரனை பரமசிவமே விபூதியிற் பாவிக்கப்பட்டிருப்பதால், அதிற் பரமசிவத்தை அபேதபுத்தி செய்து இவ்விதவிபூதியே பஞ்சபூதங்களும்பஞ்சவிஷயங்களும் தசேந்திரியங்களும் சருவசீவர்களும் சருவமுமெனவும், பரமசிவமாம் விபூதியைத்தவிர்ச் சருவமும் வேறில்லையெனவும் பாவித்து, அப்பரமசிவம் அகண்டமானதால் நகமுதற்சிரசுவரையில் வியாபித்திருப்பதாகப்பாவித்து, பாவிக்கப்பட்ட விபூதியை உத்தூளனஞ்செய்து, அகண்டபரமசிவத்தில் முக்குணம் மும்மூர்த்தி முச்சீவன் மும்மலம் மூன்றுசத்திசமான

நக்கினி மூன்றெனி மூவுலகம் முத்தொழில் எல்லாந் திரிபுடியுடையதாய் மூன்றுபேதத்தன்மையாய்த் தோன்றி விளங்குவதால், அவ்விதமான அனைத்தும் ஆதேயமெனவும், முற்கூறிய அகண்ட பரமசிவமே ஆதாரமெனவும், முடிவில் எல்லாம் பரமசிவமென்னும் ஞானாக்கினியால் நீற்றப்பட்டுப்போவதாலும் அவ்வித நீற்றினால் உத்தூளனத்தின் பேரில் திரிபுண்டரத்தை மேற்சொன்ன பாவனைப்பிரகாரம் பாவித்து பக்தியோடு [illegible] இடவேண்டும். இதுபதினைந்து பேதமுடையதாகலாம் அவைகள் ஜாதி சமயங்களில் உபகாரம்.

மத்திமத்தில் சாமானிய திரவியோற்பத்தியானது சாமானியசாமானியமெனவும் சாமானியமுக்கியமெனவும் இரண்டுபிரிவுடையதாகும். அவற்றில் சாமானியசாமானியமாவது தொண்ணூற்றாறு அங்குலமுடைய சரீரத்தில் மத்தியபாகமாகிய மூலாதாரமுதற் சகஸ்திராரம்வரை ஆறாதாரங்களும் குதத்துக்குமேல் சிரசுவரை விளங்குவதால், அவ்வித ஆதாரங்கள் இடபிங்கலை இவ்விரண்டிற்கும் மத்தியான சுழிமுனைநாடியைப் பற்றிவிளங்குவதால், அவ்வாதாரங்களில் பிரமவிஷ்ணுருத்திரமகேஸ்வர சதாசிவ விந்து நாதம் பரை சிவம்வரை ஒன்பது தத்துவம், "சூக்ஷ்மாதாரம்மூன்றோடுங்கூடிய சடாதாரங்களுக்கு, அதிஷ்டானதேவதைகளாய்

விளங்குவதால் இவ்வித தேவதைகளைக் க்ருமமாக மேற்சொன்ன ஆதாரங்களில் அஷ்டயோகசகிததியானமார்க்கமாயாவது, கேவலதியானமார்க்கமாயாவது, உள்ளபடி அறிந்தநுபவித்து, அத்தேவதைகளையுடைய ஒவ்வொருதத்துவத்தையும் மேலான ஒவ்வொருதத்துவத்தில் ஒடுங்குவித்து, மூலாதாரத்தினின்றும் மூலாக்கினியை உத்தீபனஞ்செய்து, அவ்வித அக்கினியினால் பஞ்சபூதங்களையுந்தகிப்பித்தும், பின்புகௌரூபமான பரமசிவமாம் அமுதத்தால் சகஸ்திராரத்தினின்றுஞ் சிரவிப்பித்து, பஞ்சகோசபஸ்மங்களை ஆப்பிலாவனஞ்செய்து, அதினின்று ஸ்தூலசரீரோற்பத்திசெய்து, அதிற்சடாகாரம்பொருந்திய சூக்ஷ்மசரீரத்தோடும் அநுப்பிரவேசித்து, அச்சிவத்தினின்றுஞ் சீவகலையைப்பிரித்து, ஸ்தூலசரீரத்தில் வியாபகஞ்செய்வித்து, அவ்விதசீவனை தனது ஆணவம் மாயிகம் கார்மிகம் என்ற பிரமக்கிரந்திவிஷ்ணுக்கிரந்தி ருத்திரக்கிரந்தி இவை முதலான சீவதிரோதாயகசக்திகளை அதிசூக்குமமாய் அநேககோடிசூரியப்பிரகாசமாய் விளங்கிய குண்டலிசக்தியானசித்கலையாற் பேதித்து, அத்திரோதானம் நீங்கியசீவனைச் சகஸ்திராரத்திற் பரமசிவத்தில் ஐக்கியப்படுத்தி, அச்சக்தியும் அதில் ஐக்கியப்படத் தேகவாசனைநீங்கித் தி

ரிபூர்த்தியுற்றுச் சமரசானந்தகனமாய அநுபவத்துக்குவ ரும்; அவ்வித சிவானந்தவிபூதியால் சீவஞான தான் சீவோபாதிநீங்கிச் சிவோபாதியாக விளங்கத்தெரிவதே யாம். இது வேதத்திற்சொல்லியபடி யோகசம்பிரதாய த்தாற்கூறியது.

சாமான்யமுக்கியதிரவியோற்பத்தியாவது இருபத் துநான்குதத்துவமுடைய ஸ்தூலதேகத்தைப் பதி னேழுதத்துவமுடைய சூக்ஷ்மதேகத்தில் அடக்கஞ் செய்து, அவ்வித சூக்ஷ்மதேகத்தை அவித்தையாஞ் சூன்யாகாரகாரணசரீரத்தில் அடக்கஞ்செய்து, அக் காரணசரீரத்தை விட இரண்டுசரீரமும் வேறில்லவே யில்லையென நிஷேதித்து, அக்காரணசரீரமான அவி த்தையே சீவஞான பசுவின் மலமானதால், அக்கோமய த்தைச் சுழுத்திசாக்ஷியாந் துரியசிவசைதன்னியாக்கி னியில் தகிப்பித்து, அவ்வித தக்தமாம் அவித்தையின் சாரமே சாக்ஷிபோதமாய் விளங்குவதால், அவ்விதசா க்ஷிபோதமாம் விபூதியால் தன்னை விரசனாகவும் விமி ருத்தியுவாகவும் விசோகனாகவும் விபாவனாகவும் அறி ந்து, பின்பு சரீரத்திரயங்களையுஞ் சாக்ஷிபோதசக்தி யால்வியாபித்து, சாக்ஷிபோதமானதன்னிடத்தில் பழு தையிற்சர்ப்பம்போலக்கற்பிதமாயறிந்து, பழுதையை த்தவிர சர்ப்பம்வேறில்லையென்றறிந்து தெளிவதுபோ

ல் சாட்சியான சித்தாந்தன்னைத்தவிர சர்வத்திட[illegible] வே
றில்லையென்ற அநுபவோற்பத்தியேயாம்.

இனிமுக்கியதிரவியோற்பத்தியானது முக்கியசாமா
ன்யமெனவும்முக்கிய முக்கிய மெனவும்இரண்டுபிரிவு
டையதாகும். அவற்றில் முக்கிய சாமான்யமாவது மு
ற்கூறிய சாக்ஷியாந்துரியசைதன்னியத்தைச் சுருதிகள்
சொல்லியபடி பரமசிவமாக அறிந்து, அப்பரமசிவத்
தில், சகல ஜகங்களும் அம்புதியில் அலை நுரைகள்போ
லத் தோற்றிவிளங்குவதால், அவ்விசித்சருவபிரவஞ்சங்
களையும் அந்தந்த நாமரூபங்களோடுங்கூட குருபதே
சத்தாற் கிடைத்த அநுசந்தானவிசேஷத்தால் விஷயீ
கரித்து. அவ்விதசகலத்திலும் பஞ்சபூதாம்சங்களை இ
ல்லாதவைகளாகப்பிரித்திடில் தக்தபடம்போல சகலங்
களும் தத்தம்நாமரூபமுடைய விருத்திகள்மாத்திரமா
ய்விளங்கத்தெரியும்: அவ்வித பின்ன பின்னமாகிய நாம
ரூபமுடைய விருத்திமாத்திரமாய் விளங்கிய பிரவஞ்
சத்தில் அந்தந்தவிருத்திகளில் பஞ்சபூதோபாதிநீங்கி
டினும், அவற்றிற் பிரதிபிம்பித்தசைதன்னியம் நானா
பேதங்கள்போலவே விளங்கத்தெரியும்: அவ்விதபிரவ
ஞ்சசோபாதிகசமஷ்டி பிரமாண்ட விருத்தியிலுள்ள
டங்கிய நானாவுபாதியையுடைய சீவசைதன்னியங்க
ளை வியாபித்து உள்ளும்வெளியும் ஏகாகாரமாய்ப் பூ

ரணமாய் விளங்கிய சருவசாக்ஷியானசோபாதிக பிரமசைதன்னியமாகின்ற நம்மிடத்திற்றோற்றிவிளங்கிய, இப்பிரவஞ்சம் நம்மைத்தவிரவேறில்லையெனத்தெரிந்து, நாமேசகலரூபமாய்விளங்குகின்றோம் பின்னபின்னதிரிபுடியுடைய இச்சீவசைதன்னியங்களாகின்ற ஆதேயவஸ்துக்களுக்கு, நாமே ஆதாரமென்று எல்லாவற்றிலும் அகண்டாகாரவிருத்திசைதன்னியமாக விளங்கிய அநுபூதியில் உற்பத்தியேயாம்.

முக்கியமுக்கியமாவது முற்கூறிய அகண்டாகார சோபாதிக பிரமசைதன்னியத்தில் நானாகாரஜகத்பேதம் வரக்காரணமில்லாததினால், ஆதார ஆதேயவிவகாரமும் விருத்தியைப்பற்றியதேயன்றி, அறிவைப் பற்றியதல்ல, அவ்விதஞானசுபாவமுமான பூரணதிருக்கில் திரிசியமான பிரவஞ்சவிருத்தி உற்பவிக்கவல்லமை யுடையதாகாது; ஆகையால் அப்பூரணசைதன்னியமாம் பிரமத்தைத்தவிரப் பிரவஞ்சம் முக்காலத்திலும் இல்லவேயில்லையெனப் பிரவஞ்ச சூனியாகாரமாயுள்ள அகண்டாகாரஞானானுபவசம்பத்தியேயாம்.

மஹாவிபூதியாவது சீவேசபேதங்களுடைய பிரவஞ்சத்தின் ஆரோபாபவாதங்களை யெதிரிடாமல் போதவிருத்தியின் உதவியின்றிச் சுயஞ்சொரூபமாகியாவும் அநுபவியாமலநுபவிக்கின்றதெனப்படும். இவ்வித

மஹாபஸ்மாநுபூதியின்பொருட்டு மேற்கூறியசாதனங்கள் அதிகாரியின்பேதத்தால் அகத்திடம் அங்கீகரிக்கப்படும்.

இவ்விதநிற்குணமஹாவிபூதியின்பொருட்டு கேவலம்நிர்குண பாகியவிபூதியால் என்னபிரயோசனம் ஏழையாகிய சிலர்கிரகங்கள் ஜெண்டாக்களே இல்லாதவைகளாயும், வர்த்தகரின்கிரகங்கள் வெவ்வேறுவிதமான ஜெண்டாக்கள் கட்டப்பட்டவைகளாயுமிருக்க, மஹாராஜாவின் அரண்மனை அவன்பெருமைக்குத்தக்கபடி எப்படி மேலானஜெண்டாவால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ, அப்படியே சிலசமயங்கள் புண்டரமேயில்லாதவைகளாயும், சிலசமயங்கள் வெவ்வேறுவிதமான புண்டரமுள்ளவைகளாயும், காணப்பட்டிருக்க, இச்சமயம் அதின்மகத்துவத்துக்குத் தக்கபடி விபூதிதாரணத்தாற் சிறந்து விளங்குகின்றது.

ஆனால் ஜெண்டாவில் அரண்மனையைக் காண்பிக்குந் தன்மையிருப்பதுபோல இவ்விபூதியில் என்ன இருக்கின்றதெனில்? வீடடையும்படி பிரபஞ்சாபிமானத்தை நீக்கும்வல்லமையிருக்கின்றது, எவ்வாறெனில்; வீடெனபது பிரபஞ்சாதீதப்பொருள், அதுபிரபஞ்சாபிமானிகளுக்குக் கிட்டாது, பிரபஞ்சாபிமானம் நாதனது பிரசாதமின்றிநீங்காது, நாதனது பிரசாதம்

வெகுசமயங்களில் அதிகாரிக்குத் தகுந்தபடி வெகு பேதமாகக்காணப்படுகின்றன, வீடடைய வேண்டிய அதிகாரியின்பொருட்டுப் பிரசர்தம் எச்சமயத்திலிருக்கின்றதென்றாலோசிக்கில், இச்சமயத்திலேயேயிருக்கிறதென்று யாவருந் தெரிந்து, வீடடைவதற்கு இந்தவிபூதி உன்னதமான ஜெண்டாவாயிருக்கின்றதென்று வேதங்களில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

இதின்றாற்பரியம் சகலபிரபஞ்சங்களும் முடிவினீறத்தங்கவையாயும், எல்லாம் நீறியும், தான் நீறாததாயும், சுத்தமாயும், எல்லாவற்றின் முடிவான வீரியமெனவும், அவ்வீரியமாய்நின்ற பரமசிவம் ஸ்வப்பிரகாசஜகத்காரணமாய்க்கொண்டெவற்றினுஞ் சுபாவமாய் விளங்குவதால், அப்பரமசிவத்தைத் தவிர ஜகம் வேறில்லாததாகச் சுருதியுக்தியநுபவங்களாற் காணப்படுவதால், அவ்வித அநுட்டானமாம் வீடு புகுவாருஞ் சீவனது அஞ்ஞானமும் மலமும் நீறியே அடையத்தக்கதாயிருப்பதால் அவ்விதஜகத்துக்கு அழியுந் தன்மையென்ன, வஸ்துவுக்கு அழியாத்தன்மையென்ன, சுத்தத்தன்மையென்ன பசுவின்மலந் தகிக்கப்பட்டுச் சித்தித்திடுதலென்ன, இவ்வளவும் விபூதியைக் கையிலெடுத்தமாத்திரத்தில், விவேகிகளுக்குத் தெரியவரலாம்; ஆகையால் அதற்கவ்வளவு மகிமைகூடியது.

முற்றிற்று.

பதினொருவது

ருத்திராக்ஷமஹிமையுரைத்த

பிரகரணம்.

ருத்திராக்ஷமென்றதின் பொருள். (ருக்கை) சம்சார துக்கத்தை (திராவியபாபயதால்) நீக்குவிப்பதால், (ருத்திரம்) அதுவாயுள்ள (அக்ஷம்) கண் எனப்படும். இவ்வித ருத்திராக்ஷம் சித்தமென்றும் சாத்தியமென்றும் சாதனமென்றும் மூன்றுவகுப்புடையதாம.

அவற்றுள் சித்தமாவது முக்காலத்திலும் சீவேச பேதமுதலிய இரண்டாம்வஸ்துவை எதிரிடாமல், ஸ்வயமானந்தவடிவாய் விளங்கிய அறிவெனப்படும்.

சாத்தியமாவது பிரதீதியில் ஜனனமரணாதியையுடைய துக்கசாகரத்தில் முழுகுகின்றவனையச் சீவன் தோற்றப்பட, அவ்விதசீவனை சுருதி யுக்தி அநுபவங்களாற் சோதிக்க, ஜாக்கிரம் சொப்பனத்திலும் மசாபப்னம், சுழுத்தியிலுமாயடங்கிகின்றவிடத்திலே சீவ[illegible]மாய வண்ணமிருந்தானெனத் தூங்கிவிழித்தபின் ஆலோசிக்க, நான் ஒன்றுந்தெரியாமற் சுகமாய்த் தூங்கினேனென்று காணப்படுவதால், ஒன்றுந்தெரியாமை மௌடியமானதால், மௌட்டிகமே சகலருக்குந் துக்கத்தை உண்டுபண்ணுவதால், அவ்வித அஞ்ஞானத்தால்

"சேரிட்ட" ஆன்மஸ்ரோதானசுபாவமுண்டைய தெரியாமையென்னும் அஞ்ஞானகாரியமான சம்சாரதுக்கசாகரத்தில் மூழ்குகின்ற சீவனுக்கு * ஒன்றுந்தெரியாமல் தூங்கினேனென்ற பிரதீதியோடு சுகமாயென்றொரு பிரதீதியுந் தோற்றுவதால் அவ்வித ஞானந்தரூபவம் ஜடமாயின் விளங்கத்தகாததினால் "அவ்வநுபவத்தைச் சித்தெனக்கூறலாம்; இருந்ததேவிளங்கவேண்டுமாகையால் "அவ்வநுபவத்தைச் சத்தென்றுங் கூறலாம்: இவ்வஸ்து சச்சிதானந்தமாயிடினும் சுழுத்தியில் விருத்தியில்லாததினால் விழித்தபின், விருத்தியிடமாய் ஆனந்தசொரூபம் அநுபவத்துக்கு வருவதால், ஒருபொருளையுமுள்ளிலே கொள்ளாமல் விளங்கிய அறிவுசீவனுக் குவாசனையிலில்லாததினால், சுட்டிய அறிவையே அறிவெனக் கொண்டிருப்பதினால், விழிக்குங்காலத்தில் ஜகசூனியாகாரவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த ஸாக்ஷிசைதன்னியம்," "அவ்விருத்தியின் வாசனா ரூபமான ஏகதேசாம்சத்திற் பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசனுக்கு ஒன்றுந்தெரியாமையாகிய அஞ்ஞானமாக "அபிப்பிராயப்பட," "அவ்வித அபிப்பிராயமே," "ஒருவிருத்

* ஒன்றுந்தெரியாமலென்றது — சுகாநுபூதிதவிர மற்றையாதொரு பிரதீதியுமில்லையென்று ருசுவாதல்.

தியிற் பிரதிபிம்பித்த கூடஸ்த சைதன்னியத்தை, விருத்தியில் உள்ளடங்கிய வாசனையால்? * இருவகையாகக் காண்பிக்கக் காரணமாய்நின்ற,, அஞ்ஞானமாக விளங்க, இவ்வித சிதாபாசனுக்கு அஞ்ஞானத்தால் நேரிட்ட சம்சார துக்கநிவிர்த்தி கிடைக்கும்பொருட்டு ஒன்றுந்தெரியாமற் றூங்கினேனென்று பிரதிதி பிராதியாற் றோற்றியது தானென நிஷேதிக்க வல்லமையுடைய சுகமாயென்ற ஆனந்தாநுபூதி அபாதிதமாய்க் கூடவேகாணப்படுவதால், அவ்வானந்தாநுபூதியால் அஞ்ஞானம் வரக்காரணமில்லையென நிஷேதித்திடின் அம்மறைவுநீங்கிடும்; அம்மறைவு நீங்கிடில் சுகமாத்திரஞ் சேஷிக்கும்; ஜடமெல்லாம் அழிவுடையதாகையால், அவையெல்லாம் துக்கசுபாவமுடையதெனப்படும்; அழிவில்லாமல் என்றுமொன்றுபோலுள்ள இயல்பான சித்தே ஆனந்தமெனப்படும்; அவ்விதசச்சித

* இருவகையென்பது — வாசனையையுள்ளடக்கியவிருத்தியில் விருத்திமாத்திரத்திற் பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியத்தை அந்தரியாமியெனவும்; அவ்விருத்தியில் அவ்விருத்திக்கு வேறில்லாததாகக்கொண்டு அதிலுள்ளடங்கிய சருவாகார பீஜாகாரமாகிய வாசனாமாத்திரத்திற் பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியத்தைப் பற்றிச்சிதாபாசனெனவும்படுவன.

னந்த சுபாவமாந் திருக்கருபசத்தைத் தவிர, வேறொன்றுக்கும் சம்சார துக்கத்தைநிவிர்த்திக்கும் வல்லமை காணப்படாததினால், அத்திருக்கையே சாத்திய ருத்திராக்ஷமெனக்கூறியதாம்.

சாதனமாவது அவ்விதருத்திராக்ஷமாஞ் தன்சுபாவத்தை அடையவேண்டிக், திரிபுரசங்காரகாலத்தில் ருத்திரனது ஞானக்கினிசுபாவமான நேத்திரத்தினின்றும், ஆனந்தாமிர்தவிந்து பூமியில்வீழ, அதினின்றும் உண்டானதாகசசாஸ்திரங்களிற் காணப்படுவதால் அவ்விதருத்திராக்ஷமேயாம.

இதின்தாற்பரியம் சகலமான சருவஜந்துகளின் அவஸ்தாத்திரயங்களான முப்புரங்களையும், தானே சகுணரூபமாயாவது, மானுடச்சட்டைசாத்தியாதுபோற வேன்றிப்பருருவடிவமாயாவது, தன்சுபாவமான அருளாலாவது சூருவுசாக்ஷியான அகண்டாகாரதிருக்கருபவத்தாலே சம்சாரதுக்கநிவிர்த்திசெய்விப்பதாய்க்காணப்படுவதால், அவ்விதப்பூதியின்பொருட்டு ஒப்பிய சசன்குருதேவர்களின் திருவருளாந்திருஷ்டியே சாதனமாய்க் காணப்படுவதால், அவ்விதசித்த சாத்திய சாதனமென்ற ருத்திராக்ஷத்தை முமுக்ஷுக்களுக்கு அடிக்கடி ஞாபகம்பண்ணும்வல்லமை இந்தருத்திராக்ஷத்துக்கிருப்பதால், இவ்விதருத்திராக்ஷம் திரிபுரசங்கார

த்தின்பொருட்டே ருத்திரனது அக்ஷத்தினின்றும் உண்டானதாய்ப் பிரயோகிக்கப்பட்டிருப்பதாலும், சுருதிகளில் மிகுந்தபெருமை கூறப்பட்டிருப்பதாலும் இவ்ருத்திராக்ஷம் ஜடமாயினும், கெடிகாரம் எந்த அவசரத்திலும் நாழிகையை ஞாபகப்படுத்துவதுபோல இவ்ருத்திராக்ஷமும் தரிக்கப்பட்டதாய்க் கொண்டு உள்ளபடி விவேகமுடைய பக்தர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்துவதால், அந்தச்சாதனருத்திராக்ஷமெனக்கூறியதாம்.

இன்னும். சாதனருத்திராக்ஷம், ஆக்கினேயம் செளரம் சாந்திரமென்று மூன்றுபிரிவுடையதாகும். அவற்றில், ஆக்கினேயம் பத்துப்பேதமுடையது; செளரம்பன்னிருபேதமுடையது; சாந்திரம் பதினாறுபேதமுடையது. இவற்றின்ஜாதி, பிரம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரமென்று நான்குஜாதியுடையனவாம். இவற்றின் வண்ணம், சுக்கிலம் பிராமணவண்ணம், இரத்தம்க்ஷத்திரியவண்ணம், பீதம் வைசியவண்ணம், கிருஷ்ணம் சூத்திரவண்ணமாம். இவற்றின்முகம் ஒன்றுமுதல் பதினான்குவரையினுமுடையனவாம்: இவைகளுக்கு மந்திரங்களும் அதிஷ்டானதேவதைகளும் வெவ்வேறாகும். சருவத்திர அதிஷ்டானதேவதை பரமசிவமாம்: இவ்விதமாய் ருத்திராக்ஷத்தை மந்திராதிஷ்டான தே

வதாபாவனையுடன பாவித்து, நித்தியமாய்த் தரித்திடில் எதார்த்த நிலைமையையுள்ளபடியடைய ச்சித்தசுத்தியோடுங்கூடிச் சிவப்பிரசாதத் துக்குரித்தாகிவிடுவார்கள்: இப்படிஇருக்கவும் சிலமந்தப் புத்தியாளர் இதெல்லாம் இந்துக்களது சாஸ்திரக்கட்டுப்பாட்டாற்கூறப்பட்டன, இதனால் என்னபிரயோசனம் என்று ஆலோசிக்கின்றார்கள்; அவ்வித ஆலோசனை செய்கின்றவர்கள் நாஸ்திகர்களாகில் உத்தரஞ்சொல்லவேண்டிய அகத்தியமில்லை; எம்மதத்திலாவது நம்பிக்கையுடையவர்களாகில் அவர்கள்பொருட்டு

உத்தரம்.

சகல சமயங்களையும் தூஷிக்கின்ற சிலஅதிமேதாவிகள்கூட மதாந்திரங்களிற் சொல்லிய ஞாயிற்றுக்கிழமைமுதலிய கட்டுப்பாடுகளை ஒப்பலாமாயின், இதுமாத்திரம் ஏன் ஒப்பத்தகாது? மேலும் இந்தருத்திராக்ஷம் வஸ்துவின் ஞாபகத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற நாமமுடையதாய்க் கூறப்படுவதாலும் யாவும் வஸ்துவைத்தவிர் வேறில்லாததினாலும் அப்படிக் கூறியதேயன்றி வேறுவிதமாகக் கூறியதல்ல. மற்றச்சமயங்களின் கோட்பாடுகள் முடிவில் இருபொருளைத்தெரிவிக்க உண்மையாய் உபகாரப்படவில்லை; ஆகையால் அச்சமயத்தோர்களும் தத்தஞ்சமயங்களிற் சொல்லிய

உபகாரமான சாதனநடத்தைகளைத் தள்ளவல்லமையுடையவர்களல்ல: தள்ளிவிடில் ஒருசமயத்திலும் அவர்களுக்கு விசுவாசத்தன்மையில்லாமல் கெடுதலுடையவர்களாகவேபவிப்பார்கள்.

மேலும் சர்வாவயவ சௌந்தரிய வதியான ஒருசுமங்கிலி சர்வாபரணமுடையவளாயிருந்திடினும், திருமங்கிலியமென்னும் ஒருஆபரணமல்லாவிடில் அவளெப்படி அமங்கிலியெனப்படுவாளோ! அப்படியே இவ்விதமகிமைபொருந்திய ருத்திராக்ஷதாரணமில்லாதவர்கள், சிவப்பிரசாதத்துக்கு உரியராகார்கள். அரசன் சேனையிருந்திடினும் அதிகாரமுகர் தரிக்கப்படாமல் இராச்சியவல்லமைசெலுத்த எப்படிஉபகாரப்படாதோ? அப்படியே ருத்திராக்ஷதாரணசிரத்தையாவரமற் சிவப்பிரசாதமடைய யாரும்உரியராகார்.

ஆனால் ருத்திராக்ஷத்துக்கு அவ்வளவுமகிமைசொல்லுவதற்கு பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணம் ஏதாயினுமுண்டா? உண்டு இப்போதும் அநுபவத்திற் காணப்பட்டேயிருக்கின்றது; உள்ளபடி ஸ்வயம் உற்பத்தியுடையதும் வேதத்திற்சொல்லிய இலக்ஷணத்தோடுங்கூடிப் பெருமைபொருந்தியதுமான ஏகமுக ருத்திராக்ஷத்தை அடியில்வைத்து அதற்குமேல் எவ்வளவுருத்திராக்ஷங்களை வைத்திடினும் அது அவ்வளவுக்கும் மே

லாகவர்க் காணப்படுவதால், அதனதுமகிமையை எவ ர்களாற்கூறக்கூடும

அரசன் காணப்படாவிடினும் அவனதுமுகர் அவன து ஸ்திதியை வெளிப்படுத்துவதுபோல, ருத்திராக்ஷம் சிரத்தையுடன் தரிக்கப்பட்டவிவேகிகளுக்குப் பரமசிவத்தின் ஞாபகத்தை உண்டுபணணி உய்யும்படிக் கேசெய்யும்: ஆகையால் மேற்சொன்ன சித்ர முதல் சாதனமவனையால ருத்திராக்ஷதாரணம் அதிகாரிபேதத்தால் சகலர்களுக்கும் அகத்தியம் ஒப்பவேண்டும். ருத்திராக்ஷமில்லாதசிவபத்தி கண்ணில்லாத மன்னன் போலிருக்கும்.

முற்றிற்று

பதினேழாவது

பஞ்சாக்ஷரமகிமையுரைத்த

பிரகரணம்

பஞ்சாக்ஷரமானது சூக்ஷமம் மத்திமம் ஸ்தூலமென்று மூன்றுவகுப்புள்ளதாம். கவது (பஞ்ச) விஸ்தாரமாகிய (அக்ஷரம்) நாசரகிதப்பொருள். உவது (பஞ்ச) நாடுரும் பிரத்தியக்ஷமிருத்துவாய்விளங்கிய சகலஜகத்ரூபை சூழ்த்திமிற்கூட (அக்ஷரம்) அபாதீதசுபாவமுடைய நாசரகித ஆன்மப்பொருள். கூவது (பஞ்ச) பஞ்சகர்த்தாக்களென்ன பஞ்சகிர்த்தி

யங்களென்ன பஞ்சபூதங்களென்ன இருவகைப்பட்ட பஞ்சேந்திரியங்களென்ன பஞ்சாவஸ்தைகளென்ன இவைகளில் (அக்ஷரம்) ஐந்துபேதமுடையவைபோல பிரதிபிம்பித்துவிளங்கிய விருத்தி சைதன்னியம் என்னப்படும். இவற்றை உள்ளபடிபோதிப்பிக்குந்திறமை ஐந்தெழுத்துக்கிருப்பதால், வாச்சியவாசகங்களுக்கு அபேதத்தன்மையானதால் இதையும் பஞ்சாக்ஷரமெனக்கூறியது.

ஆனால் ஜெபகாலத்தில இப்பஞ்சாக்ஷரத்தில அப்பொருளுடைய பரமசிவம் அநுப்பிரவேசித்து விளங்குகின்ற தன்மை அறியப்படுமாயின், அந்த அதிகாரியின்பொருட்டு அதுவே பரமசிவமென்று திருப்தியை ஏன்கொடுக்கபடாது? திருப்தனைகவே செய்விக்கும். ஜெபகாலத்தில் பரமசிவம் அப்பஞ்சாக்ஷரத்தில் அநுப்பிரவேசித்து சாதுக்களின்மூலமாய் விளங்குந்தன்மை எப்படியெனில்? ஈசன் இச்சா ஞானக்கிரியாசக்தியுடன் கூடிவிளங்குவதால், அம்மூன்றுசக்தியுடைய பரமசிவம் சருவ வல்லமையுடைய பரிபூரண அறிவாகையால், அவ்விதஅறிவாய்விளங்கிய பரமசிவம் சாதகர்களால் பஞ்சாக்ஷர உச்சாடனகாலத்தில் உச்சாரிதமான ஐந்தெழுத்துடைய பஞ்சாக்ஷரமாம்சிங்காசனத்தில் எழுந்தருளி வாக்கினலுச்சரிக்கப்படுகிற பஞ்

சாக்ஷரம தன்னுடையதும் பிறருடையதுமான செவிகளாற் கேட்கப்பட அவ்விதமகிமைபொருந்திய பரமசிவத்தின்வல்லமைஇச்சிக்கத்தக்கதாக அந்தக்கரணத்திற்காணப்படுவதால், அவ்விச்சைப்படி அவ்வருணங்களின் பொருள்களுடைய பரமசிவமாகவே தியானித்திடச்செய்து மனத்தெளிவதால், ஒருதிரி அக்கினியின் சம்பந்தமின்றி எப்படிமற்றொருதிரியைப் பிரகாசமுடையதாக்கி வஸ்துக்களைப் பிரகாசிப்பிக்கும் வல்லமையுடையதாகாதோ? அப்படியே இந்தப்பஞ்சாக்ஷர சிரவணமாத்திரத்தால் அப்பரமசிவமகிமையை இச்சையோடுகூடவே மனசுக்குச் சிவஞானம் உண்டாக வேண்டுமானால் சிரவணாதாரமான பஞ்சாக்ஷரத்தில் பரமசிவவிளக்கமின்றிக் கூடாது: ஆகையால் பஞ்சாக்ஷரத்துக்கும் அதை ஆலயமாக்கொண்டுவிளங்கிய பரமசிவத்துக்கும் பேதமில்லையெனத்தெளிந்து பிரேமபத்தியுடன் பூஜித்திடுவோர் சிவப்பிரசாதத்துக்குரியராகின்றார்.

ஆனால் எந்த சப்தங்களிலும் இச்சா ஞானகிரியாசக்திமூன்றுங்காணப்படுவதால், இப்பஞ்சாக்ஷரத்தில் மாத்திரம் அவ்வளவு மகிமையுள்ளதாகக் கூறியதென்னவெனில்? உலகத்தில் ஆதித்தனுக்குச்சமானம்வேறொருபிரகாசம் எப்படியில்லையோ, கீர்வாணத்துக்குச்சமா

ணம் வேறொருபாஷை எப்படியில்லையோ, வீடடையு
ம்பொருட்டு வைதீகசைவ சமயத்துக்குச்சமானம் வே
றொருசமயம் எப்படியில்லையோ, மகாராஜனது உக்கு
மத்துக்குச்சமானம் வேறொருஉக்குமம் எப்படியில்லை
யோ? அப்படியே இப்பஞ்சாக்ஷரம் பரமசிவத்தினது
உக்குமரூபமாயும் பரமசிவத்தினது சர்வத்வல்லமைக
ளையுங்கூற வல்லமையுடையதாயும், எந்தலாக்களும்
அரசனதுபெயருடையசயனை ஆசிரித்திருப்பதுபோ
ல, எம்மதங்களின் நூல்களும் எம்மதங்களின் அபிப்பி
ராயங்களும் இந்துக்களது நான்குவேதங்களும் அத
ன்மகிமையை ஆசிரித்திருந்தே அரசன்திபொக்கிஷ
த்தைக் காவற்சேவகர்போல சாக்கிரதையாய்க்காத்து
விளங்கப்படுவதாயுமிருப்பதால, அதற்குஅவ்வளவும்
கிமைகூறியதெனக்கொள்க.

பஞ்சாக்ஷரமென்பது (சிவயநம) என்கிற ஐந்தெ
ழுத்துக்களேயாம். இவற்றின்பொருளேக்கமாவது ச
கள நிஷ்கள ரூபமாய்விளங்கிய சருவஞ்ஞபரமசிவத்
தின்பொருட்டுச் சீவனது வணக்கமெனவாம். எவ்வா
றெனில்? தேகாபேக்ஷையால் சாகனென்னும், சீவாபே
க்ஷையால் கடலின்நுருதிவலைபோல் அம்சமெனவும்
கூடஸ்தவுத்தியால அப்பரமசிவத்தைத்தவிர நானென்
பது வேறில்லவேயில்லையெனவும் ஆகின்றன.

தாற்பாயம வலக்கமென்பது ஒன்றில் மற்றொன்று அடங்குவது அதாவது மாயையாற்றோன்றிய பேதசம்பேதத்தை சுருதி யுக்தி அநுபவங்களால் நீக்கி சேஷித்த ஏகசுபாவமாம் சிவஞானமாத்திரமாய் விளங்குதல்தான்.

இனி அவ்வக்ஷரத்தின் பொருள்விவரம் (சிவ) சச்சிதானந்தம் அவ்விதச் சச்சிதானந்த சுபாவமாகிய (ம) எனக்கு (ந) இல்லை கூட்டவும் தள்ளவும் தக்கதான இரண்டாம்பொருள் (ய) பிரயோசனமில்லை. இன்னும் (நம) என்பதில் (ந) இல்லை என்ன இல்லை (ம) அஞ்ஞானமாம் சூக்ஷுமரூப ஆவரணமென்னும் அதின் அபிமானியாம் பிராஞ்ஞனென்ன இவைகள். யார்பொருட்டு? சிவாய அகண்டசச்சிதானந்தமாகிய பரமசிவசொரூபத்தைக் கலந்துவேறு துவிதத்துக்கு இடமில்லாததினால் நியமான ஞானமாகிய பொருட்டென்பதாம்.

சிவமென்றும் உபநிடதங்களில் அத்துவிதமென்றும் சாந்தமென்றும் துரியமென்றும் ஆன்மாவென்றும் காணப்படுவதால், ஆன்மாவென்றதின்பொருள் நானென்று சகலர்களாலுங் கூறப்படுவதால், நானொன்றுந்தெரியாமல் சுகமாய்த் தூங்கினேனென்ற அநுபவத்தில் தூங்கினேனென்ற அநுபூதி சுழுத்திகாலத்தை யுற்றறிவந்த அகம்பொருளானதால், அவ்விடத்தில்

அகங்காரம் காணப்படாததினால், நானென்றதின் அகங்
காரமில்லாத ஆன்மத்தன்மையெனவும், தூங்கினேன்
என்றதின்பொருள் வாசனையிற்கண்ட அகங்காரம் அவ்
விடத்தில் பிரயோசனமற்று நீங்கியிருந்ததெனவும், ஒ
ன்றுந்தெரியாமல் என்றதின்பொருள் துவிதாத்துவித
விருத்திஞானம் சூனியமாயிருந்ததெனவும், சுகமாய்
என்றதின்பொருள் துவிதாத்துவித பிரதீதிநீங்கிய சு
த்த அதிஷ்டானமாகையால், அவ்வதிஷ்டானசுபாவ
ம் ஸ்வயமானந்தமானதால் அவ்வித அபாதீத ஸ்வப்பி
ரகாசமான அதிஷ்டானஆனந்தமே விழித்தபின் விரு
த்திவிடமாய் அநுபவத்துக்குவருவதால், அநுபவம்
ஞானரூபமானதால் அவ்விதவிருத்தி பிரதிபிம்பித ஞா
னானந்தாநுபவத்தை எவர்களாயினும் பூசித்திடில் ஜட
துக்கமென்க்கூறத்தகாததினாலும், அவ்விதவிருத்திப்
பிரதிபிம்பிதஞானானந்தாநுபவம் பிரதிபிம்பிக்குமுன்
னமே இருந்ததே பிரதிபிம்பிக்கவேண்டியிருப்பதால்,
இருக்கும்வஸ்து சத்தாகையால் அவ்விதசத்தும்நா
மாகவே சித்தித்துக்காணப்படுவதால், சத்தானதன்னை
எவர்களும் அசத்தெனநிஷேதிக்க உபகாரமில்லாததி
னால், விழித்தபின் தோற்றியவிருத்தியை அபேக்ஷித்து
விருத்தியிற்பிரதிபிம்பித்த ஆனந்தாநுபவத்தால் ஆன
ந்தமெனவும், அவ்வானந்தாநுபவம் ஞானரூபமாயிரு

ப்பதால சித்தெனவும், விருத்திஉதயமதுகருமுன் விருத்தி விஷயமாயில்லாததினுல் சத்தெனவும், முற்கூறிய சிதானந்தாநுபவம் சித்தே ஆனந்தமாயும் ஆனந்தமே சித்தாயும் ஒருபொருளாய்க் காணப்படுவதால், அவ்விதசித்தான ஆனந்தம் சத்தைத்தவிர வேறில்லாததினுல், இவ்விதச்சச்சிதானந்தமென்ற விவகாரப்பிரதீதி விருத்தியைமுன்னிட்டுக்கூறினபோதிலும், அவ்விருத்தியநுபவகாலத்திற்றனே விளங்கியபிரதீதி விருத்தியில்லாத இடத்தைப்பற்றி வந்திருப்பதால், ஞாதுரு ஞான ஞேயரகித ஸ்வயஞ் சச்சிதானந்த தாற்பரிய பூமியான அதிஷ்டானமெனக்கூறியதாம்.

அவ்வித ஸ்வயஞ்சச்சிதானந்த அதிஷ்டானமான தன்னேயேபொருளென உபநிடதங்கள் ஆகமங்கள் புராணங்கள் மற்றுஞ்சகலசமயங்களும் அபிப்பிராயப்படுகின்றன; சிதாபாஸன் தன்னிடத்தில் சுபாவமாயாவது விருத்திப்பிரதிபிம்பித சிதானந்தாநுபவமாயாவது அநித்தஜடதுக்கத்தன்மை நேரிடக்காரணமில்லாததினுல், அச்சிவமாந்தனக்கு மகாந்த்தின் பொருளான சுழுத்திரூப அஞ்ஞானமாம் ஆவரணமுக்காலத்திலுமில்லையெனநிஷேதித்திட, பிராஞ்ஞன் இல்லாதவனுவான்: அவனில்லாதவனுகவே பிராஞ்ஞனும்பசுவிவகாரத்தைப்பற்றிவந்தபாசவிவகாரமென்ன பதிபசு பாசங்களையிட்

டுவெங்க புதிவிவகாரமென்ன இவையனைத்தும, பழுதையில்மயக்கத்தாற்றோன்றியும விளங்கியும் விவேகத்தால் இல்லாமல்நீங்கியும் அப்பழுதையைத்தவிர அனைத்துக்குஞ் சத்தையெப்படியில்லையோ, பழுதையின் சத்தைமாத்திரமாயே எப்படிக்காணப்படுகின்றதோ? அப்படியே தோற்றமறைதலில்லாதஸ்வயஞ்சச்சிதானந்தசுபாவமாய் விளங்கிய சர்வாதிஷ்டானமான பரமசிவமாம் ஆன்மாவனாதனிடத்தில், அநிர்தஜடதுக்கத்தன்மை பொருந்தியதுபோற்றோற்றிய இப்பிரபஞ்சம் தோற்றிடிலும் விளங்கிடினும நீக்கிடினும் விவேகஞானத்தால் இல்லாததாய்த்தெளிந்திடினுந் திரிபுடீரஹித ஒப்பில்லாத ஸ்வயஞ்சச்சிதானந்தஸ்வரூபமாம் பரமசிவமாகிய தன்விளங்குதலைத்தவிரயாவும் வேறில்லையில்லையெனத்தெளிந்து அதிஷ்டானமாத்திரமாய்விளங்குவதே பஞ்சாக்ஷரத்தின் முக்கியதாற்பரியமாம்.

இப்பொருள் பஞ்சாக்ஷரமூலமாகவே விளங்குவதால் பஞ்சாக்ஷர ஜெபமில்லாத சிவபத்திஉயிரில்லாதவுடலெனக்கூறப்படும்.

இனி (சிவ) என்ற இரண்டக்ஷரத்துக்குமாத்திரம் பொருள் சகாரம் பரமசிவம் இகாரம் பராசக்தி வகாரம் மஹாவிஷ்ணு ஆகையால் சிவ என்றால் சிவசக்தி.

விஷ்ணுவாதம்மெனக் கூறபபடும். இவற்றில் சக்தி மஹாவிஷ்ணு இரண்டு தத்துவமும் வேதஆகமபுராணங்களில் சக்திகளாகவேகூறப்பட்டிருப்பதால், சக்திகள்சக்தனைத்தவிர வேறுகாணப்படாததினால், ஸ்நாலவிவகாரத்தினால் சக்திசக்தபேதமேயன்றி கண்ணும் பார்வையும்போல ஏகமே யெனக்கொள்க.

முற்றிற்று

பதினெட்டாவது

சிவலிங்கமகிமையுரைத்த

பிரகரணம்.

சிவலிங்கமானது சிவனதுலிங்கம் சிவலிங்கமா சிவனேலிங்கம் சிவலிங்கமா? முற்கூறியபடி சிவமென்பது சச்சிதானந்தம லிங்கமென்பது விளங்குவிக்கும் வல்லமை ஆகையால் சச்சிதானந்தமாகியசிவம் வேறொருகுறிப்பால் விளங்கப்படுமாகில் ஜடமாகுந்தெரியவரும்: மேலும் இதுகடம இதுபடம் என்று பரம்சிவமே விளங்குவிக்கிறதாகக் காணப்படுவதால், சிவனது லிங்கம் சிவலிங்கமெனக்கூறாது: சிவனேலிங்கம், சிவலிங்கமெனக்கூறவேண்டும். இவ்விலிங்கம் அதிகாரி பேதத்தால் மூவகையாம். அவைமேல்விவகரிக்கப்படும்

மற்றொருகொள்கையில் லிங்கமென்றது லீனமாகியபொருளைப் பிரகாசிப்பிக்கின்றதெனப்படும். லீனமென்றது லயிக்கப்படுவது; எவ்வாறெனில்? ஜாக்கிரத்திற் காணப்படுகின்ற சருவஜகமும் அதின் அபிமானியான விஸ்வ விராட்டு என்னும் சருவேந்திரிய பிரதிபலன சைதன்னியத்தோடுங்கூட சொப்பனதிசையிலே லயிக்கின்றது: அச்சொப்பனமும் அதில அநுபவிக்கப்படாநின்ற சூக்ஷுமையமானஜகமும் அதின்அபிமானியான தைஜஸ இரணியகர்ப்பனென்ற அந்தரேந்திரியஉபாதியையுடைய சைதன்னியத்தோடுங்கூட சுழுத்தியிலே லயமாகின்றது; அச்சுழுத்தியுள்பட மூன்றவஸ்தைகளில் அநுபவிக்கப்பட்ட சருவவிஷயங்களும் லீனங்களானதால் அவற்றின் பொருள்யாதோ அதுலீங்கார்த்தமாகும்.

லீனமென்றதில் அபிப்பிராயம் யாதெனில்? ஸ்வயம் பிரகாசித்தலுக்கு வல்லமையில்லாததெதுவோ அதுவெனப்படும். லீனமென்பதே சூனியமாகும்; எப்படியெனில்? ஏதற்குஸ்வயம்விளங்குதலில்லையோ அதற்கு ஸ்வயமிருப்புமில்லை: எதற்குஸ்வயமிருப்பில்லையோ அதற்கு வஸ்துத்தன்மையுமில்லை· எதற்குவஸ்துத்தன்மையில்லையோ அதற்கு ஸ்வப்பிரகாசமாயிருக்கின்ற வஸ்துவோடுங்கூடச் சம்பந்தங்கூடாது. இவ்வி

தமாகில் முக்காலத்திலும் இரச்சுசர்ப்பம்போல பிரா
ந்தியாற்றோன்றுகின்ற மூன்றவஸ்தை முத்தொழில் இ
வற்றால் சாத்தியமான இந்தஜகம் காலத்திரயத்திலும்
இல்லாததாய்விடும்; விவகாரசத்தையால் விளங்குகின்
றதுபோலிருந்தாலும் விவகாரசத்தையினாலும் யுக்தி
அநுபவங்களினாலும் பார்க்கில் இல்லாததாகவே நிஷே
திக்கப்படுகின்றது. எப்படியெனில்? விழித்தெழுந்திரு
ந்தவன் நான் சுகமாய்* (@) தூங்கினேன் ✠ ஒன்றுமறி
யேன் என்பதில் அகங்காரவிருத்தியில் பிரதிபலித்
த முந்திய விவகாரசத்தாய்த் தோன்றிய ஆவரணமா
னது அநுபவிக்கப்பட அதற்கண்ட விவகார அநுபவ
ப்பிரகாரம் காணப்படுகின்ற சகலஜகமும் சுழுத்தியில்
இல்லாமையாக நிரூபிக்கப்படுகின்றது. சுழுத்தியில்
அகம்விருத்தி இல்லாததினால் ஆன்மாவின் இல்லாமை
யும் வாராதோவெனில்? சருவஜகத்தின் இல்லாமையை

---

* சுகமாயென்றது-ஆனந்தமாத்திரமான சொரூபத்தன்மை
யையடைந்து தான்மாத்திரமாயிருந்தேனென்பதாம்.

(@) தூங்கினேனென்றது - சருவஜகத் விஷயமான பேத
ஞானமின்றி யிருந்தேனென்பதாம்.

✠ ஒன்றுமறியேனென்றது - சுழுத்தியில் ஜகமில்லாததா
ல் திருசியத்தைப்பிரகாசிப்பிக்கின்ற விருத்திஞானமில்லாத
வனாயிருந்தேனென்பதாம்.

அறிந்து அவைகளையும்பிரகாசிப்பிக்கின்ற அதிஷ்டாதாவான ஆன்மா எப்படி இல்லாததாகும்.

அப்படியாகில் சுழுத்தியில்நின்றுவிழித்தபின் சுகமாய்த்தூங்கினேன். ஒன்றுமறியேன் என்பதில் அஞ்ஞானம் அகங்காரம் இவ்விரண்டும் அத்திசையிலிருக்கின்றதுபோற்றோன்றுகின்றதே அவ்வஞ்ஞானம் ஆன்மாவுக்கா அல்லது அகங்கார விருத்திக்கா? ஆன்மாவுக்கெனில்? அதை அறிவதற்கு ஆன்மாவைத்தவிர வேறில்லாதநிலைகூடாது. அகங்காரவிருத்திக்கெனில்? அவ்விருத்திக்கு எப்பொழுதும் ஜடத்தன்மை சுபாவமானதால் கூடாது. நல்லது ஆன்மாவுக்கும்வேண்டாம் அகங்காரவிருத்திக்கும்வேண்டாம் அவ்விருத்தியில் அவிவியக்தனை சிதாபாசனுக்கென்னிலோ? அகங்காரவிருத்தியே இல்லாவிடில் அதில் அவிவியக்திக்குந்தன்மை எப்படிக்கூடும். அகங்கார அவிவியக்தத்துக்கு அகங்கார பீஜமான அஞ்ஞான அவிவியக்தனை சிதாபாசனுக்கென்னிலோ? ஞானமில்லாதது அஞ்ஞானம் அதுஞானபாவமெனப்படும் ஞானமேயில்லாததால் பதார்த்தத்தை விஷயீகரிக்கின்றசாமர்த்தியமில்லாததாய்விடும்; அல்லாமலும் ஞானபாவசுபாவமுடைய வஸ்துவுக்குத்தன்விஷயத்திலாவது பிறவிஷயத்திலாவது அநுபவம் கூடாததினாலும் அது

வும் சூனியத்தன்மையையுடையதாதலாலும் இல்லை யெனப்படும்; அவ்வித இல்லாதவஸ்துவில் ஞானமானது அவிவியக்தமானால், அப்படி அவ்வியக்தமான ஆன்மாவும் அத்தன்மையான சக்திமானாகவேபவித்து, அகங்காரத்தை விளங்குவிக்குஞ்சாமர்த்தியமுமற்று, அந்தகனல் அந்தகன்போலமுன்னமே அகங்காரமும் அந்தகமாய்க்கொண்டு அவ்வியக்தஞானத்தாலும் சக்தியில்லாததாய்விடும்; ஆனபடியால் அதற்குங்கூடாது. அப்படியானால் ஒன்றுமறியேனென்ற விவகாரம் வருகிறதற்கு காரணமென்ன. அவ்விவகாரம் அகம்விருத்தியிற் கற்பனைப்படுவதால் அகம்விருத்தி ஆரூடமான ஸ்வயம்சித்தமாயுள்ள அஞ்ஞானமானது அகங்காரதர்ப்பணத்திற் பிரதிபிம்பித்த கூடஸ்த சித்சாயாரூபமான சிதாபாஸனிடத்தில் அகங்காரத்தினுடையதென்றறியாமல், ஏகார்த்தமென்றறிந்து தனதுபிம்பமானகூடஸ்த பாமான்மாவில் ஆரோபிக்கப்பட்டதுதான். இப்படித் தோன்றுகின்றவிவகாரமும் அகம்விருத்தியிலிருக்கின்றதென்பாச அநுபவத்திற்கண்டவிவகாரபலத்தினாலெயேயன்றி யிற்றப்படியல்ல. இவ்விவகாரபலத்தாற்றோன்றுகின்ற சருவஜகம் அதைப்பற்றிவந்த சிருஷ்டி ஸ்திதி சங்காரம் அதினுள்ளடங்கிய அவஸ்தாத்திரயங்களும் இவைகளோடுங்கூடச். சுழுத்திதிசையில் இல்லை

யெனறேன்றுணயமாம் அந்நிசையில்இல்லை யெடீ கால் அஞ்ஞானரூபசுழுத்தியென்றுசொல்லப்படவில்லை வேறேப்படிசொல்லப்படுகின்றதென்னில் விஷயம் இந்திரியம் அந்தக்கரணம் அவற்றின். அபிமானியான சிதாபாஸனுகிய சகலஜகத்துக்கும் சுகசொரூபமான உண்மையென்று சொல்லப்படுகின்றது. உபநிடதம் ஆனந்தம்பிரமமெனக் கூறுவதால் சொரூபானந்தமாத்திரமான அதையெனக்கொள்க. இதின் தாற்பரியம் விருத்தி இல்லாத அகிர்த்துருத்துவமான சுகஸ்வரூபமாகிய தனக்குவேறில்லாததாகக் கொண்டு இருந்ததலெனவாம். இருத்தலென்றதின்பயன் மூக்காலத்திலும் வேறொருதன்மையை எகிரிந்தசுபாவமூாகும். இப்படியாகில் மூன்றுகாலத்தியத்திலும் கூடஸ்தசுபாவமான ஸஜாதிய விஜாதிய ஸ்வகதபேதமில்லாத அத்துவித பரமான்மசுபாவமான அருத்தத்தைப்பிரகாசிப்பிக்கின்றதால், சிவமேலிங்கம் சிவலிங்கமெனப்படும்.

ற்றொருபொருள் ஜகமனைத்தும் அழிந்தும் எது அழியாமலிருக்கிறதோ அது லிங்கமெனக்காணப்படுவதால், அவ்ஸ்தைகள்மூன்றும் தொழில்கள்மூன்றும் அதற்குட்பட்ட ஜகமனைத்தும் அவித்தை மாயையோடுங்கூடப் பரமசிவஸ்சுதன்னியத்தில் இல்லாததாகி லயமாகக்காணப்படுவதால் சிவமேலிங்கம் சிவலிங்கமெனப்படும்.

மற்றொருபொருள் லிங்கமெனில் காரணமாகை யால், பரமசிவமொன்றுதவிர மற்றனைத்தும் காரியமாகையால், காரியப்பொருள் காரணப்பொருளைத்தவிர வேறில்லாதநிலை. காரணமாம்பரமசிவமேலிங்கம் சிவலிங்கமெனப்படும். இது உத்தமாதிகாரிவிஷயலிங்கங்களாம்.

மத்திமலிங்கமாவது ஆருதாரங்களிலவிளங்கிய அனேககோடி சூரியப்பிரகாச லக்ஷியரூபங்களெனப்படும்.

ஸ்தூலலிங்கமாவது இருவகையான லிங்கங்களை, அறியவல்லமையற்ற கேவலம் பண்டிதபாமர சாதாரணமாயுள்ள உபாசனையின்பொருட்டு, சாஸ்திரங்களால் அநுக்கிரகிக்கப்பட்டுப் பாவனைகளால் பரமசிவப் பிரசாதத்துக்கு உரித்தாகச்செய்யக் காரணமாய்விளங்கிய ஆலயங்களிலுள்ள சிவலிங்காதிகளெனப்படும். உண்மையில் அவ்விலிங்கம் பரமசிவத்தைத் தவிர வேறில்லாதநிலையும், அவ்விதப்பொருளுடையலிங் கார்த்தமான பரமசிவத்தை உள்ளபடிவிளங்குவிக்கத் தக்க பொருளுடையதாயும் இருப்பதால், சிவலிங்கமெனக்கூறப்பட்டது. அதிகாரிபேதங்களால் மூன்று லிங்கங்களும் அத்தியம் உபாசிக்கப்பட்டவைதான்

முற்றிற்று.

பத்தொன்பதாவது

சாதுசங்கமகிமையுரைத்த

பிரகரணம்

சாதுவெனப்படுகின்றவர்கள் சர்வபொருள்கட்கும் அப்பொருள்களாய் விளங்கிய கலங்களைக்கடலாம் பரமசிவனைத்தன்மயம்போல, சகலஜீவர்கட்கும் அபயமாய்விளங்கிய சுபாவமுடையவர்களாயும் ‡ ஆப்தகாமமாயுள்ள உத்தமாதிகாரிகளுக்குத் தரிசனமாத்திரத்தில் அகண்டபரமசிவானந்தாநுபூதியை விளங்குவிப்பிக்கின்றவர்களாயும், தங்களை அநுசரித்த எவ்வதி

‡ ஆப்தகாமமாதுபூர்ட்டாவது முதலில் அதிஷ்டானமாத்திரமாய்விளங்கி, அப்பால் பரிபூரணசைதன்னியமயமாயிருந்துகொண்டு, அப்பரிபூரணத்தில் அநேகவியங்களான சப்தஸ்பரிசரூபரசகெந்தாதிவிஷயங்களை அபின்னமாயககற்பித்து, ஞானேந்திரியபஞ்சகங்களை அபின்னமாக அநுசந்தானித்து, அந்த அநுசந்தானபலத்தினால் அகண்டமான சைதன்னியரூபமாயுள்ளதனைக்குப் பின்னமில்லாமலிருக்கின்றபூரணங்களான பஞ்சேந்திரியங்களால் பஞ்சவிஷயங்களையும் உள்ளபடி அபேதமாய் அநுபவித்து, அவ்வித அநுபூதியுடை

காரணர்களாயும் அவர்களது சித்தபரிபாகத்துக்குத் தகு
ந்தபடி சாதனங்களை அநுஷ்டிக்கச்செய்து பரமசிவானந்த
சமுத்திரத்தில் குளிக்கச்செய்விக்கிற வல்லமையுடை
யவர்களாயும், எப்போதும் எவர்களுக்கும் சல்லாப
மாத்திரத்தில் பரமசிவப்பிரேமாவர்த்தர்களாயும், மொ
ழியுமொழிகளெல்லாம் துவிதவாசனைநாசமான அ
கங்காரக்கிரந்தியிருளைச் சிதையச்செய்யும்பொரு
ட்டுச் சிவஞானசூரியப்பிரகாசத்தன்மையைப் பிரகாசி
ப்பிக்கிறவர்களாயும், பிராணிகளிடத்தில் யாதொரு
அபேக்ஷையுமில்லாமல் அவர்கள் வீட்டைந்துய்வி

யு பரிபூரணஞானரூபனுனதன்னிடத்தில் அநேககோடிப்பி
ரமாண்டங்களைப் பின்னபின்ன அநேகவிஷயங்களொடு
ம்விளங்குவிப்பித்து, அவ்விதவிஷயங்களையும் விஷயபோக
ங்களையும், விஷயபோக்தாக்களானபிரமாண்டங்களையும் வி
ஷயரூபமாயும் போகரூபமாயும் போக்தாரூபமாயும் அநு
பவித்து, அவ்விதஅநுபோககாலத்திலும் மேற்சொல்லிய மூ
விதபேதமுடையஜகத்தில்சருவவிஷய இந்திரிய சொரூப
மானஅகண்டபரிபூரணஞானமாகியதன்னை இடைவிடாத்த
ன்மையாயநுபவித்து, விஷயம்போக்யம் போக்தா சகலமும்

னிமித்தம் கிருபைகூர்பவர்களாயும், கருணை மைத்திரி முதிதை உபேக்ஷையாதிய சீலம்பொருந்தினவர்களாயும், துவந்துவ விநிர்முக்தர்களாயும், எப்போதும் சுவாநுபூதியில் இரண்டாம்பொருளை எதிரிடாதவர்களாயுமுள்ளபெரியோர்களாம்; அவர்களனுசங்கம் சாதுசங்கமெனப்படும்: இவர்களனுசங்கத்தைத்தவிர பிராணிகளுக்கு வீடடையவேண்டியமார்க்கம்வேறில்லையென்பதேவேதாகமங்களின் முடிவான நிருணயமாம்.

முற்றிற்று.

விஷயரூபமாயாவது போகரூபமாயாவது போக்தாரூபமாயாவது கேவலம்ஞானரூபமாயாவது தன்னைத்தவிரவேறில்லையென்று அதிஷ்டானமாத்திரமாய்ச் சேஷித்து அநுபவியாமலநுபவிக்க, துவிதபதார்த்தப்பிராந்தி அதையிட்டுவந்த ஐசுவரியவான்களாகிய தாரதம்மியமுடைய ஸ்தம்பமுதல் சதாசிவஆனந்தமுள்ள போகவிசேஷப்பிராந்தியும் அதிஷ்டானமாத்திரமாய் நீங்காமலடங்கிவிடும். இவ்வநுபூதிமானையே சுருதிகள் ஆப்தகாமனெனக்கூறுகின்றன.

இருபதாவது

குருபதேசமகிமையுரைத்த

பிரகரணம்

குருவென்பதின்பொருள் (கு) அஞ்ஞானமாகிய அந்தகாரம் (ரு) அதைத்தகையாநின்ற சைதன்னியப் பிரகாசம் என்பதாம். இப்பொருள் பொருந்திய குரு தத்துவம் காரணகுருவெனவும் காரியகுருவெனவும் இரண்டுபிரிவுடையதாகும்.

காரணகுருவாவது காரியகுருவால் அநுக்கிரகிக்கப்பட்ட வேதாகமங்களின் அணிவான நிலைமையாய் விளங்கிய, பிரத்தியகபின்ன பரமசிவாநுபூதியேயாம். காரியகுருவாவது அவ்விதஉபதேசத்தால் அநுபூதியாய்விளங்கிய பரமசிவமே அவ்வதிகாரிக்கு அநுக்கிரகிக்கும்பொருட்டு மானுடவேஷம்பொருந்திய குருமூர்த்தியாய்விளங்கிய அவ்வுபதேஷ்டாவாகும்.

இக்காரியகுரு பிரம க்ஷத்திரிய வைசியரென்மூவகையர்களாம். இவர்களில் வித்தியாதிக்கத்தால் பரஸ்பரம் குருத்துவமுண்டு; உத்தமகுருபிராமணர்களாம் இக்குருக்கள் சன்னியாசி வானப்பிரஸ்தன் கிரகஸ்

தன் பிரமசாரியெனநால்வர்களாம்: இவர்களும பரம பரம் வித்தியாபக்கத்தால் உத்தமகுருவின் லப்தமகிடையாவிடில் பூர்ஸ்பரம் குருக்களாவார்கள்.

இருவகையான இக்காரியகுருக்களிலும் அதிவருணாசென்று ஒருஉத்தமோத்தம குருஉண்டு.

சூத்திரர்களுக்கும் ஸ்திரிகளுக்கும் குருத்துவங்கிடையாதென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இவர்களுக்குக் கிடையாதுஎன்றிருப்பொருள். வேதவித்தியாசம்பிரதாயமார்க்கத்தால் கிடையாதென்பதேயன்றி திருவருட்பாங்கால் அவர்களுக்குக் குருத்துவம் கிடையாதென்பதல்ல. இக்குருத்துவம் முக்தியுக்குபாயமாதலில் உபகாரப்படும். அதனால் ஸ்திரி சூத்திரர்களுக்கு குருத்துவம். கிடைக்கவே கிடையாதெனநிஷேதித்திருக்க இப்படிக்கூறியதேதெனில்? ஸ்ரீ பரமகுருமூர்த்தியாகிய சங்கராசாரியர்களது வாசகத்திலேயோ உத்தமஜாதியில் குரு அகப்படாவிட்டால் மத்தஜாதியிலாகிலும் பந்தந்திரவுபகாரப்படுமாகில் குருத்துவம் ஆசரிக்கப்படலாம், என்று மொழிந்திருப்பதுங் த்விர,, "எவனது அருளால் ஜடமானதேகமுதலனைத்தும் சித்துப்போல் விளங்குகின்றதோ, எவனதுசுபாவமாகக் கூடாதிபிரமப்பிரியந்தம் சாக்ஷித்தன்மையாய்விளங்கியதோ, யாதொருபொருள் எல்லாரும் நானென்.

ணுந்தன்மைக்கு ஒரோவியல்பாக உரித்தாயுள்ளதோ, அப்பொருள்யான் எனத்தெட்டாநுபூதியுடையவர்களாயின் அவர்கள் ஜகதிருஷ்டியில் சண்டாளராய்க் காணப்பட்டிடினும் அவர்களைக் குருவெனவேகொள்ளுதல் என்னுடையகருத்து, என்று அவர்களாற்கூறப்பட்டிருத்தலாயுங்காணப்படுவதால், அவர்களது அபிப்பிராயப்பிரகாரம் கூறியதாம்.

முற்கூறிய உத்தமகுருக்களாவர் நான்காச்சிரமிகளில் சன்னியாசியென்றகுருத்துவம் உத்தமமெனப்படும்; அது குடிசக பகூதக ஹம்ஸ பரமஹம்ஸமென நான்குபேதமாம்; இப்பேதத்தவர்கள் உத்தரோத்தரம் ஆதிக்கமுடையவர்கள், இவர்களில் வித்யாப்பியாசத்தன்மையும் ஆச்சிரமத்தன்மையும் காணப்பட்டிருந்திடினும், ஆன்மாநுபூதியொன்றுமாத்திரம் இல்லாவிடில், அவர்களைக்காட்டிலும் எச்சாதியிலேனும் எவ்வருணத்திலேனும் எவ்வாச்சிரமத்திலேனும் எத்தருமத்திலேனும் எத்தொழிலிலேனும் இருந்திடினும், ஆன்மாநுபூதிமானாகில் அவனேசிரேஷ்டனென வேதாகமபுராணங்களில் கூறப்படுகின்றது.

உத்தமகுருக்களுக்குங் குருவெனப்பட்ட மேற்கூறியஅதிவருணனது லக்ஷணமேதெனில்; எக்காலத்திலும் எவ்வவஸ்தையிலும் எத்தொழிலிலும் எப்பொரு

ரும் ஞாதுரு ஞானஞேயரகித கண்டாகண்ட விநிர்முக்த கேவலம்பரமசிவமாகிய தானாகவிளங்கிட, தூங்குகிறவன் கையினின்றும் புஸ்தகம் நழுவிடுதல்போல், ஜாதி வருணாச்சிரம தர்ம குலகோத்திர நீதி முதலியபேதமனைத்தும வாசனையால் புத்தியிருந்திலுநியாமல், சகசமாய் எதுவும் தானாகவே விளங்குவதாகன். அவ்வாறுவிளங்குமவனே உத்தமோத்தமகுருவாம்.

இனி உபதேசமென்பது † தீக்ஷையாம்; அதுசொரூபதீக்ஷை மானததீக்ஷை சாக்ஷிதீக்ஷை ஸ்பரிசதீக்ஷை கிரியாதீக்ஷை எனஐந்துபேதமுடையதாம். இவற்றில் சொரூபதீக்ஷையாவது குருசும்மாவிருந்தவிருக்க, உத்தமாதிகாரியான பரிபாகவிசேஷத்தால் சீடனும் அப்படியே விளங்கிடுதலாம். மானததீக்ஷையாவது அகண்டசச்சிதானந்தமாம் பரமசிவமாகவிளங்கிய குருவானவர், தாமே சீடனது மனதில் அநுப்பிரவேசித்து, அவனது உள்ளத்தில் திருவருட்பார்வையைப்பிரசாதித்து, தனக்கு அபேதமாக அவன்றன்னைத் தன் [illegible]த்தை அடைவிப்பித்துக், தானாகவிளங்க அநுக்ரஹஞ்செய்ய அச்

† தீக்ஷையென்றதுதக்ஷணத்தில் குருவினது கிருபையால உள்ளபடி ஆன்மாநுபூதியைக்கொடுக்கின்றதும் அவித்தை மாயைகளை இல்லாமல் நசிப்பிக்கின்றதுமாகிய வல்லமையுடையதென்பதேயாம்.

சீடனும் அப்படியேவிளங்கிடுதலாம். சாக்ஷுதீக்ஷையா வது அவ்விதஅநுபவமே பொருந்திய திருஷ்டியோடும் சீடனைப்பார்த்தருள, அச்சீடனும் அவ்வாசிரியரது அநுபூதியை அடைந்திடுதலாம். ஸ்பரிசதீக்ஷையாவது திருவைபொருந்திய அநுபவத்தோடும் அஸ்தம் திருவடி இவைகளை முடியிற்சூட்டியருள, சீடனும் உள்ளபடி அநுபூதியை அடைந்திடுதலாம். கிரியாதீக்ஷையாவது சிரவண மனன நிதித்தியாசன தியான தாரணை. சமாதி இவ்விசேஷமுடைய தொடர்ச்சியால், சீடன்குருபதேசத்துடன் சுவாநுபூதியை அடைந்திடுதலாம்: இக்கிரியாதீக்ஷை பத்துவகைப்படும்: அவை ஆசாரியாபிஷேகாதிகளை முன்னிட்டு ஆகமங்களிற்சொல்லியதுகளாம், இவ்விததீக்ஷை கேவலம் தாந்திரிகமெனப்படும். மற்றதீக்ஷைகளனைத்தும் கேவலம் வைதிகமெனவும்; சேத்ராநுக்கிரக தாந்திரிகமெனவும்படும்.

சோஹருபதீக்ஷைமுதலிய நான்கு தீக்ஷாருபமானகுருக்களைக் காரணகுருவெனவும்; கிரியாதீக்ஷாருபமான சிரவணமனன நிதித்தியாசன தியான தாரணை சமாதிவிசேஷமுடையசீடனது தொடர்ச்சியை முன்னிட்டு சுவாத்மாநுபவத்தை விளங்குவிப்பிக்கும் வல்லமை மாத்திரமுடையகுருவைக், காரியகுருவென்வும் கூறுவார்கள். இது குருபதேசரகசியம்.

முற்றிற்று.

இருபத்தொன்றாவது

பரமசிவப்பிரசாதமகிமையுரைத்த

பிரகரணம்.

பிரசாதமென்பது அப்பிரார்த்திக்கப்பட்டாதிருந்தும் வித்தைசையையில் அதிசயமான வாக்குசித்தியுமட்டு சாதிக்கத்தகாததாகுமோப் பிரயத்தனமின்றிச் சாதிக்குந்திறமை, அணிமாதியஷ்டசித்திகளான நித்தியவிலாசம், ஆகாயாதிகமனம், பரகாயப்பிரவேசம், நிராகாரமெனச் சங்கங்கார்த்தத்துள அகார்த்தத்துவ அன்னியதாகார்த்தத்துவ சக்திகள், கேவலம் தயாமாத்திரத்தில் மஹாறாஜனை மரணப்பிரவாகம்பொருந்திய சீவர்களை எப்பொழுதும் அகண்டசச்சிதானந்தபரமசிவமென அநுபவிக்கச் செய்வித்தல், என்னும் இவ்விஷயங்களால் அபாரமேபருமைபொருந்தியதெனப்படும்: இப்பிரசாதமடையப்பெற்ற மஹான்களுக்கு சிலது சித்திவிசேஷங்களாயிருந்தபோதிலும், எல்லாம் பரமசிவமாகவிளங்குதலே பெருமைபொருந்திய முக்கியபரமசிவப்பிரசாதமெனப்படும்.

அவ்விதபிரசாதம் அவர்களிடமாய் விளங்குந்தன்மை எப்படியென்னில்? இப்பிரபஞ்சங்களிலுள்ள நதி

சமுத்திரம் மலை ஆரணியம் விருக்ஷம் பக்ஷி மிருகம் இன்னுமற்றுமுள்ள அனைத்துடன் எழுமைநூதல் அசச ன்வமாயுள்ள பிராணிகளென்ன, அவற்றின் போகபோக்கியமென்ன, இந்திராதிகள் தேவ யக்ஷ கந்தர்வ கின்னராதிகளென்ன, அவர்களின் லோகங்களென்ன, அவர்களின் போகபோக்கியமென்ன, சகலஜகசிருஷ்டிகர்த்தாவாகிய பிரமாவென்ன, அவரதுலோகமென்ன, அவரதுபோகபோக்கியமென்ன, சகலஜகத்பரிபாலன கர்த்தாவாகிய விஷ்ணுவென்ன, அவரதுலோகமென்ன, அவரதுபோகபோக்கியமென்ன, சகலஜகசங்காரகர்த்தாவாகிய ருத்திரனென்ன, அவரதுலோகமென்ன, அவரதுபோகபோக்கியமென்ன, சகலஜகதிரோதானகர்த்தாவாகிய மகேஸ்வரனென்ன. அவரதுலோகமென்ன, அவரது போகபோக்கியமென்ன, சகலஜக அநுக்கிரக கர்த்தாவாகிய சதாசிவமென்ன, அவரதுலோகமென்ன, அவரதுபோகபோக்கியமென்னு, இன்னும் சாருவாக ஆருகதர் ஜைன நாஸ்திக பௌத்தாதிகளின்மதங்களிற் சொல்லிய தேவதாவிசேஷங்களென்ன, அவர்களின் லோகங்களென்ன, அவர்களின் போகபோக்கியங்களென்ன, பின்னும் கிறிஸ்துமதத்திற்சொல்லிய பராபரன் கிறிஸ்துமுதலியதேவதைகளென்ன, அவர்களுடைய தான பரமண்டல முதலிய லோகங்களென்ன, அவர்க

ளின் போகபோக்கியமென்ன, இன்னும் எம்மதங்களா லுஞ்சொல்லிய எத்தேவதைகளென்ன, அவர்களின் லோகங்களென்ன, அவர்களின் போகபோக்கியங்களென்ன, அந்தந்தமதங்களிற்சொல்லிய பிரசாதவிசேஷங்களென்ன, அந்தந்தமதக்கோட்பாடாயுள்ள சாஸ்திரங்களென்ன. மேலும் எம்மதத்திலாயினும் மதங்களெனத் தொள்ளவொண்ணாப் பெருமையையுடைய அத்துவிதசாஸ்திரமென்று வேதாந்தமுடிவின்பொருளாய்விளங்கிய நிர்க்குணப்பிரமமென்னும் பரமசிவமென்ன, அனைத்தும் தானாகவேவிளங்கச்செய்தலாம். அந்தப்பரமசிவப்பிரசாதமாம்விளங்குதல் பரமசிவமாம்நைசர்க்கியசுபாவத்தைத்தவிர வேறில்லவேயில்லை.

அப்பிரசாதத்தையடைந்தவர்களெவர்களோ? அவர்களேப்பரமசிவமென நிருணயிக்கத்தடையில்லை. அவர்களது உள்ளத்தின் பரமசிவப்பிரசாதம் விளங்குகின்ற இயல்பைச்சுருக்கமாய்த்தெரிவிப்பதாவது :- எம்மதத்தோர்களும் எச்சகங்களும் எவ்விதத்தவர்களும் எத்தேவர்களும் பின்னுமுள்ளவர்களும் எவ்விதத்தாலும் நானெனத்தலையெடுக்கவொட்டாமல், யாவையும் தானாகவிழுங்கித் தானேதன்வல்லமையாக விலாசிக்கும்வல்லமையுடைய சதுரனெனமகிழச்செய்கின்றதே அவன் சுபாவமாக அநுபவிப்பதாகும். சுருதி ஸ்மிருதி ஆக

மபுராண இதிகாசங்களாலும் கூறவொண்ணாப் பரமசி
வப்பிரசாதத்தின் மகிமாவிலாசத்தையவர்களுற்றுன்ன
றிக்கக்கூடும்.

ஆகையால் சகலவித்தியாப்பியாசங்களும் சகலெய
க்கியதானதவசுகளும் சகலபக்திகளும் சகலயோகசா
தனங்களும் சமாதிமுதலியசகலசாதனங்களும் அபார
மகிமாகணம்பொருந்திய பரமசிவப்பிரசாதத்தையடை
யும் பொருட்டே யன்றி, வேறொருபிரயத்தனத்தி
ன்பொருட்டல்லவென்பது சகலசாஸ்திரங்களின் உ
ண்மையான அபிப்பிராயமெனக்கொள்ளுதலே, பரமசி
வப்பிரசாதத்தையடைந்த பெரியோர்களின் பெருமை
யாம்; அப்பெருமையையேசாப்பெருமையெனத்து
திக்கப்படுகின்றது.

அவ்விதப்பெருமைபொருந்திய பரமசிவப்பிரசாதிய
ர்களான பெரியோர்களின் மகாபவித்திரதரங்களாயு
ள்ள பாததூளிகளாகும் சச்சிதானந்தவிலாசங்களுக்கு
த் திரிகரணங்களாலும் அனேககோடிநமஸ்காரம்.

இவ்விதமாய் நம்புகிறவர்களே அவர்களைப்போலச்
செய்கின்றதே அவற்றிற்குச் சகசமுகிமை.

முற்றிற்று.

இருபத்திரண்டாவது
அவிமுக்தஸ்தலமகிமையுரைத்த
பிரகரணம்

அவிமுக்தஸ்தலமென்னப்பட்ட காசிக்ஷேத்திரத்தில் மரணமடைதலானது, அத்துவிதஞானம் படைப்பியா அப்படியே மோக்ஷத்திற்கு முக்கியசாதனமாக இருக்கின்றது.

ஞானந்தான் மோக்ஷத்திற்கு முக்கியசாதனமென் சகலசாஸ்திரங்களும் கூறியிருக்க, காசிமரணம் சாதனமாதல் கூடுமோவென்னில்? காசிமரணத்தால் ஞானமுண்டாய் சகலருமே மோக்ஷத்தை அடைகின்றனரென்று சுருதியிற் கூறப்பட்டிருப்பதால் கூடும்.

சிரவணமனன நிதித்தியாசனாதியான சாதனசாமக்கிரியின்றிக் காசிமரணத்தினால் ஞானம் எப்படியுண்டாகும்? சுருதிகளில் சத்தியசங்கற்பனையத் தேசியவருகிற ஈசனே, காசியில் மரணகாலத்தில் சகல பிபீலிகாதி பிரமபரியந்தமும் ஞானோபதேசஞ்செய்து, மோக்ஷஸ்வரூபமான தன்சுபாவத்தில் ஐக்கியஞ்செய்கிறாரென்னும் பிரசித்தியாவதைச் சுருதியிற் காணப்படுவதாலும், அவ்வீசன் தன்னைக்கம்பிக்கப்பா . . . க்கில்

பிராணிகளுள்ளத்தில் ஜீவரூபமாயும் கூடஸ்தபிர
மரூபமாயும் அநுப்பிரவேசித்திருப்பதாலும், அவ்வித
ஈசன் காசியில் பிராணிகளின் மரணகாலத்தில், அவை
களின் இந்திரியவல்லமை மனதிலும் மனதின்வல்ல
மை புத்தியிலும் புத்தியின்வல்லமை அந்தக்கரணத்தி
லுமடங்கி ஒடுங்கும்போது, தனது சத்தியப்பிரதிஞ்
ஞையாம் அருளால், அந்தக்கரணத்திற் சேஷித்துநின்ற
சீவனைக் கூடன்கருணைவிளக்குவித்துத் தன்னைத்தவிர
வேறில்லாதவனாகக்கொண்டு மோக்ஷபதவியை அரு
ளிச்செய்கின்றனன்.

மேலும் ஈசனது திருவருளால் மோக்ஷபதவியை அ
டைந்த பிரமநிஷ்டர்கள், தங்கள்பார்வையால் மற்றொ
ரு சீவனுக்கு சிரவணாதி உதவியின்றி மோக்ஷபதவியை
அருளிச்செய்பவராமாயின், சருவவல்லமையுடைய அக்
கீசன், சிரவணாதி உதவியின்றி சீவர்களுக்குக் காசிமர
ணத்தில் மோக்ஷபதவியை ஏன் அருளிச்செய்யத்த
கான.

அந்தவிருக்ஷாதிகளுக்கு ஞானமில்லாததினால்
தன்னைத்தானறியும்படி அவைகளுக்கு எவ்விதமாய்ப்
பிரகாசிப்பிக்கக்கூடுமென்னில்? பிரமநிஷ்டர்கள் தங்க
ள்சொப்பனத்தில்விளங்கிய விருக்ஷாதிகளைக் கண்டு,
தங்களால் அவ்விதவிருக்ஷங்களாய்விளங்கிய உபாதி

யில் பிரதிபிம்பிக்க சிதாபாசனைக், கூடஸ்தன்மாத்திர
மாகச்செய்து, கூடஸ்தனை தானெனச் சாதனபெலத்
தால் விளங்கவிக்கலாமாயின், ஈசனது சத்தியசங்கற்
பத்தாற் றோன்றிய விராட் சிதாபாசனிலுள்ளடங்கிய
விருக்ஷாதி சிதாபாசனை, அதிஷ்டானமானதானெனக ஏன்
அருளிச்செய்யத்தகாதன். ஈசனது கருணையாற் சித்தி
யாததொன்றுண்டா! ஆகையால் காசிமரணத்தில் வி
ருக்ஷமுதல் சகலபிராணிகளும் சுருதிகளின்படியும் பிர
காரம் முக்தர்களாகவே சித்திக்கின்றார்கள். சுருதியுக்
தி அநுபவம் இம்மூன்றுக்கும் மோக்ஷபதவியின்பொ
ருட்டு ஞானம் எப்படி ஒப்பப்படுமோ, அப்படியே
இதுவும் ஒப்பப்பட்டேயிருக்கின்றது: அப்படியே சூ
தசங்கிதையில் தேவதேவனையும் மஹாநந்தனையும்
மஹாகாருண்ணியனையும் உள்ள ஈசன் அருளிச்செய்
திடில் கீடமுதல் அவனது பிரசாதத்துக்குப் பாத்ரமாய்ப்
பட்ட எந்தஜெந்துவும் மோக்ஷபதவியை அடைந்திருக்
கின்றதென்று பரமசிவனது மகிமைகூறப்பட்டிருப்ப
தாலும், சகலர்களுக்கும் இகபரசித்தியின்பொருட்டு
சர்வாதிஷ்டானனை ஈசனது கருணையே உசிதமாயிரு
க்கின்றது

முற்றிற்று

ஸ்ரீ சிவாய பரமகுருவே நம.

பிரகரண அட்டவணை.

நம்பர்	பிரகரணங்களின் பெயர்	பக்கம்
க	பஞ்சகோசாநுபவம்	க
உ	ஜகத்தைப் பூதப்பிரிப்பாகப் பிரித்தது	கூ
ங	சதுர்குணப்பகுப்பாகப் பிரித்தது	ககூ
ச	சப்தாதிகுணப்பகுப்பாக பிரித்தது	உச
ரு	கிரியாசக்திப்பகுப்பாகப் பிரித்தது	ங0
சா	இதம்விருத்தியாகப் பிரித்தது	ஙஉ
எ	நாமரூபப்பங்களாகப் பிரித்தது	ஙச
அ	இந்திரியாதிகளின் சூக்ஷ்மாநுபவம்	ஙகூ
கூ	தர்மதர்மிமுதலிய குணங்கள்	சக
க0	பக்ஷண்டவிருத்திசோதனம்	ருரு
கக	சரீராதிநித்தாநித்யவிஷதனம்	ருஎ
கஉ	நாமார்த்தவைபவம்	எக
கங	பஞ்சவக்த்ர விளக்கம்	அச
கச	க்ரியாரூநுபவம்	கூக
கரு	விபூதிமகிமை	கூங
கசா	ருத்திராக்ஷமகிமை	க0ரு
கஎ	பஞ்சாக்ஷரமகிமை	ககஉ
கஅ	சிவலிங்கமகிமை	கஉ0
ககூ	சாதீசங்கமமகிமை	கஉஎ
உ0	குருப்பிரேதமகிமை	கங0
உக	பரமசிவப்பிரசாதமகிமை	கஙரு
உஉ	அவிமுக்தஸ்தலமகிமை	கஙகூ

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
உ	எ	ஙிஷெதிக்கில்	நிஷேதிக்கில்
அ	அ	இண்ரடவஸ்தை	இரண்டவஸ்தை
கக	கக	ஏவ்விடங்களில்	எவ்விடங்களில்
கஉ	உக	வேளி	வெளி
கங	கூ	தொற்றிடில்	தோற்றிடில்
கஎ	உங	காரணம்ய	காரணம்பா
உஎ	உங	அபவ	அபாவ
உஅ	உங	ஞர்னம்	ஞானம்
ஙம	கங	சீவகள்	சீவர்கள்
சக	உங	அவ்வநுபூதியே	அவ்வநுபூதி
சஎ	கஅ	கங்கையில்ல	[illegible]ங்கையில்
எங	க	விளங்கிய்	விளங்கிய
எகூ	உஉ	ஜக்த்தையும்	ஜகத்தையும்
எஎ	உம	வி[illegible]ங்கிய்	விளங்கிய
கூரு	உம	ஜசுவரியம்	ஐசுவரியம்
[illegible]கூ	உ[illegible]	கிசம்மாங்	மாங்கிசம்
ளா[illegible]	உஉ	பிச[illegible]	பிரசாத
ளாரு	ரு	சம்சரா	சம்சார
ளாரு	ககூ	எவவ்ணண	எவ்வண்ண
ளாஎ	கரு	சச்சித	சச்சிதா
ளாக	கங	பதிரொரு	திரொரு
ளாம	கக	சமங்களில	மயங்களின்

டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம்,
சென்னை - 600 090. திருத்தம்

க௰௩	௩	திருபதஞைக	திருப்தஞை
க௨௰	௩	சகத்தி	சக்தி
க௨௰	௨௰	மேல	மேலே
க௨க	க௮	ஏதற்கு	எதற்கு
க௨ரு	௯க	முக்ச லத்திலும்	முக்காலத்திலும்
க௨ரு	க௭	ஸ்வதபேத	ஸ்வகதபேத
க௨௬	௬	ரூபகளென	ரூபங்களென
க௨௭	௮	ப்தகாமனையுள்ள	ஆப்தகாமனையும்
க௨௮	௰	பெக்ஷை	அபேக்ஷை
க௨௮	௰	ட்டை	வீட்டை
க௩௨	௬	மனப்படும்	மௌனப்படும்
க௩௨	௨க	மேதேனில்	மேதெனில்
க௩௬	௨	எழை	ஏழை
க௩௯	கக	அவற்றிற்குக்	அவற்றிற்குச்
க௪௰	க௬	என்	ஏன்

௩ ஆம் பக்கம் ௨௰ ஆம் வரியில் ப்ரச்சுரம் என்ற பதத்தைத் தள்ளியும், க௩௩ ஆம் பக்கம் ௯ ஆம் வரிமுதல் வருகிற சாக்ஷித்தைக்ஷயென்னும் பதத்தை சாக்ஷிநிகைக்ஷ என்று கூட்டியும் வாசிக்கவும்.

இனிப் பதிப்பிக்கப்படும் புத்தகங்களாவன:
பகவத்கீதை மூலமும் உரையும்
பிரம்மோவசனம்
கிரந்தத்தில் வியாக்கியானத்துடன் ஸ்ரீ பரசங்கிதை